

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΟΥ 22^{ου} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΚΕ

31 ΓΕΝΑΡΗ 2026

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από τις 29 έως τις 31 Γενάρη 2026 συνήλθε το 22ο Συνέδριο του ΚΚΕ στην έδρα της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος. Το 22ο Συνέδριο ενέκρινε τα κείμενα των Θέσεων της Κεντρικής Επιτροπής, παίρνοντας υπόψη τη συζήτηση και την υπερψήφισή τους από τις Γενικές Συνελεύσεις των ΚΟΒ και τις Συνδιασκέψεις. Ενέκρινε, επίσης, την Εισήγηση της ΚΕ στο 22ο Συνέδριο καθώς και τον Απολογισμό της Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικού Ελέγχου (ΚΕΟΕ). Ψήφισε Πολιτική Απόφαση με την οποία καθορίζονται τα καθήκοντα του Κόμματος έως το 23ο Συνέδριο.

Με την Πολιτική Απόφαση του 22ου Συνεδρίου δηλώνουμε την αποφασιστικότητά μας να κάνουμε σημαντικά βήματα στην αντιστοίχιση της καθημερινής λειτουργίας και δράσης του Κόμματος με το επαναστατικό του Πρόγραμμα και το Καταστατικό του, έτσι ώστε να γίνει το ΚΚΕ «δυνατό, σταθερό σε κάθε δοκιμασία, έτοιμο στο κάλεσμα της Ιστορίας για τον Σοσιαλισμό».

Σήμερα μπορούμε να γίνουμε πιο ικανοί στην επαναστατική δουλειά προετοιμασίας, εκπαίδευσης δυνάμεων στην ταξική εργατική - λαϊκή πάλη, στην οικοδόμηση της κοινωνικής συμμαχίας, στο βάθεμα του αντικαπιταλιστικού - αντιμονοπωλιακού προσανατολισμού της, στη διάδοση του Προγράμματος του Κόμματος. Να γίνουμε πιο ικανοί στη σύνδεση με πολιτικά πιο απόμακρες μάζες, η οποία να αποκτά στέρεα ιδεολογικοπολιτικά χαρακτηριστικά και να αποτυπώνεται με οικοδόμηση του Κόμματος και της ΚΝΕ, με ενίσχυση των κομμουνιστικών χαρακτηριστικών των δυνάμεών μας.

Έχουμε, ταυτόχρονα, πλήρη επίγνωση ότι στα χρόνια που έρχονται θα υπάρξουν γεγονότα που θα επιδράσουν καταλυτικά στη συνείδηση. Θα έχουμε και γρήγορες μεταβολές, μέρες που θα ισοδυναμούν με χρόνια της προηγούμενης, της σημερινής συνηθισμένης ζωής. Η όξυνση των αντιθέσεων μπορεί να φέρει αποσταθεροποίηση, ακόμη και κλονισμό της αστικής εξουσίας, ανάπτυξη μεγάλης κίνησης μαζών, εξεγέρσεων, ακόμη και συνθηκών επαναστατικής κατάστασης, αλλά και απόπειρα χτυπήματος του κινήματος από την αστική εξουσία, νέα πιθανή οπισθοχώρηση του εργατικού κινήματος, όπως και δυνατότητες για την «έφοδο στον ουρανό». Χρέος μας να βλέπουμε τα δυναμικά στοιχεία των εξελίξεων, να μη «θολώνουμε» μπροστά στον προσωρινό αρνητικό συσχετισμό που, όσο δύσκολος κι αν φαντάζει, δεν είναι ακίνητος, στατικός.

Έχουμε πίστη στη νίκη της εργατικής τάξης, του λαού μας. Θα τα καταφέρουμε με όπλο τη στρατηγική που έχει χαράξει το Κόμμα μας και με τη δύναμη της Οργάνωσής μας.

Η ΟΞΥΝΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗΣ ΕΠΙΤΑΣΣΟΥΝ ΤΗ ΜΕΓΙΣΤΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Για τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο

Ο βασικός παράγοντας που τροφοδοτεί και οξύνει τον ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό και τις συγκρούσεις σε διεθνές επίπεδο είναι η υποχώρηση της οικονομικής δύναμης των ΗΠΑ σε σχέση με την ισχυροποίηση της Κίνας, αλλά

και η όξυνση των αντιθέσεων μεταξύ των κρατών - μελών του ΝΑΤΟ και της ΕΕ καθώς και των αντιθέσεων στο εσωτερικό τους. Απέναντι στη μέχρι σήμερα διαμορφωμένη ευρωατλαντική συμμαχία προβάλλει η υπό διαμόρφωση ευρασιατική, με βασικές δυνάμεις την Κίνα, που τείνει να κατακτήσει την πρώτη θέση στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία και τη Ρωσία που παραμένει η 2η ισχυρότερη στρατιωτική δύναμη. Άλλα ανερχόμενα καπιταλιστικά κράτη, όπως η Ινδία ή η Τουρκία, κινούνται ανάμεσα στα δύο ιμπεριαλιστικά μπλοκ.

Για πρώτη φορά μετά τον Β΄ Παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό Πόλεμο βρισκόμαστε τόσο κοντά σε έναν Γ΄ Παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό Πόλεμο. Η εντατική προετοιμασία των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, των ιμπεριαλιστικών ανταγωνιζόμενων στρατοπέδων, είναι αντίστοιχη, ανάλογη με αυτήν του Μεσοπολέμου. Η μορφή και τα μέτωπα που θα σχηματιστούν στην πορεία, θα αποτυπωθούν καλύτερα στην εξέλιξή τους. Η αναμέτρηση για την κατάκτηση της κορυφής της ιμπεριαλιστικής πυραμίδας είναι αμείλικτη. Εκδηλώνεται σ' ένα διαρκώς διευρυνόμενο πεδίο αντιπαράθεσεων σε στρατηγικής σημασίας κλάδους της οικονομίας, στις άμεσες ξένες επενδύσεις και εξαγωγές κεφαλαίου, στις πολιτικές - στρατηγικές συμμαχίες και στηρίγματα, στους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, στις σπάνιες γαίες, στην Τεχνητή Νοημοσύνη και γενικότερα στην τεχνολογική υπεροχή, στις εφοδιαστικές αλυσίδες, στα λιμάνια, στη ναυπηγική βιομηχανία, στη ναυτιλία και σε άλλους τομείς.

Το ΝΑΤΟ προετοιμάζεται για γενικευμένο πόλεμο στην Ευρώπη, διατάσσει δυνάμεις και ενισχύει τις στρατιωτικές βάσεις στα ρωσικά σύνορα, εκσυγχρονίζει το συμβατικό και πυρηνικό του οπλοστάσιο, τροφοδοτεί την Ουκρανία με σύγχρονο εξοπλισμό.

Η ΕΕ δυναμώνει και με σχετική αυτοτέλεια την πολεμική οικονομία και προετοιμασία, που διαπερνά το σύνολο των κλάδων και τομέων της οικονομίας των κρατών - μελών, με ιδιαίτερο τον ρόλο της Γερμανίας και της Γαλλίας, με στόχο τον «επανεξοπλισμό της Ευρώπης». Ενισχύει τα υπάρχοντα και δημιουργεί νέα ταμεία και προγράμματα για τους στρατιωτικούς σκοπούς, κλιμακώνοντας την επίθεση κατά των εργατικών - λαϊκών δικαιωμάτων.

Η ΕΕ από κοινού με το ΝΑΤΟ υλοποιούν το σχέδιο της «στρατιωτικής κινητικότητας», της «στρατιωτικής Σένγκεν», ώστε ταχύτατα, σε ελάχιστες ώρες, να μεταφέρονται στρατιωτικές δυνάμεις και μέσα στο πολεμικό μέτωπο. Η αποκαλούμενη «συμμαχία των προθύμων» –ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, Πολωνία και Βαλτικές Χώρες– προετοιμάζεται για την αποστολή στρατιωτικών δυνάμεων στο ουκρανικό έδαφος στο όνομα των λεγόμενων «εγγυήσεων ασφαλείας». Ο σχεδιασμός αυτός και οι στρατηγικές κινήσεις των ΗΠΑ, της Κίνας αλλά και της Ρωσίας προκαλούν αλλαγές στον παγκόσμιο χάρτη, τροφοδοτούν όξυνση των ανταγωνισμών, υποδαυλίζουν συμμαχίες χρόνων και απειλούν με κλιμάκωση του πολέμου και τη χρήση σύγχρονων συμβατικών πυραύλων και πυρηνικών όπλων. Η διαδικασία αναζήτησης προσωρινού συμβιβασμού στην Ουκρανία με την παρέμβαση των ΗΠΑ και τα παζάρια με τη Ρωσία –ακόμα κι αν επιτευχθεί– δεν αναιρεί τη γενική τάση όξυνσης των ανταγωνισμών. Ο όποιος προσωρινός συμβιβασμός θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια σε έναν νέο γύρο όξυνσης ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών.

Η προσωρινή εκεχειρία, που επιβλήθηκε τον Οκτώβρη του 2025 στην Παλαιστίνη με την παρέμβαση των ΗΠΑ, δεικνύει την ισραηλινή κατοχή και

ακυρώνει τη λύση των δύο κρατών. Συνεχίζεται η σφαγή του παλαιστινιακού λαού στη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, η οποία μετατρέπεται σε αμερικανο-ισραηλινό προτεκτοράτο. Συνεχίζεται ο αγώνας για ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα πριν τον Ιούνιο του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ, με εδαφική ενότητα, χωρίς κατοχικές δυνάμεις, εποικισμούς και εποίκους, με την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και την επιστροφή των προσφύγων.

Σε κάθε ιμπεριαλιστική συμμαχία εκδηλώνονται αντιθέσεις, που προκαλεί η αναρχία της παραγωγής, η ανισόμετρα καπιταλιστική ανάπτυξη και οι ανισοτιμες σχέσεις μεταξύ των καπιταλιστικών κρατών. Η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων μπορεί να διευρύνει υπάρχουσες ρωγμές στον «ευρωατλαντικό άξονα» τα επόμενα χρόνια. Ήδη καταγράφονται σοβαρές διαφορές σε σχέση με τη στάση απέναντι στον πόλεμο στην Ουκρανία, τους εμπορικούς δασμούς, την «πράσινη» μετάβαση, τις σχέσεις με τη Ρωσία.

Οι αποκλίσεις αποτυπώνονται και στη νέα Εθνική Στρατηγική Ασφάλειας των ΗΠΑ (σχετικά με τις δεσμεύσεις στρατιωτικο-πολιτικής συνεργασίας, την αντιμετώπιση των μεταναστών κ.ά.) και στις δηλώσεις για το μέλλον της Γροιλανδίας. Αντίστοιχα, στους κόλπους των αστικών δυνάμεων της Ρωσίας διαφαίνεται μια αντιπαράθεση ανάμεσα σε όσους επιζητούν έναν πρόσκαιρο συμβιβασμό με τις ΗΠΑ και όσους επιδιώκουν ενίσχυση και εμβάθυνση των σχέσεων του καπιταλιστικού κράτους με άλλα κράτη τού υπό διαμόρφωση ευρασιατικού ιμπεριαλιστικού μπλοκ. Σε κάθε περίπτωση, οι συμβιβασμοί είναι προσωρινοί και οι ανταγωνισμοί είναι μόνιμοι στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Οι συμμαχίες μπορεί να αλλάζουν, να αναδιατάσσονται, αλλά το βασικό στοιχείο που καθορίζει τον ταξικό τους χαρακτήρα, και συνεπώς την ουσία της ευρωατλαντικής και ευρασιατικής συμμαχίας, είναι η οικονομική βάση των καπιταλιστικών κρατών που τις συγκροτούν, δηλαδή η κυριαρχία των μονοπωλίων και τα συμφέροντά τους. Συνεπώς, το δίλημμα «ευρωατλαντικό ή ευρασιατικό στρατόπεδο» είναι ψεύτικο, στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα της εργατικής τάξης, των λαών, υπονομεύει την αυτοτελή ιδεολογική - πολιτική πάλη τους για την ανατροπή του καπιταλισμού, για τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

Η σημερινή καπιταλιστική Ρωσία είναι προϊόν της αντεπανάστασης, ισχυρό καπιταλιστικό κράτος, δεύτερη στρατιωτική δύναμη με τον δικό της σχεδιασμό. Είναι φορέας αντικομμουνισμού και αντισοβιετισμού, που συκοφαντεί τον σοσιαλισμό και καπηλεύεται τις κατακτήσεις της Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης και τον καθοριστικό ρόλο της Σοβιετικής Ένωσης στην Αντιφασιστική Νίκη των Λαών κατά τον Β΄ Παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό Πόλεμο, επιδιώκοντας να χειραγωγήσει όχι μόνο τον λαό της Ρωσίας αλλά και Κομμουνιστικά Κόμματα και άλλα κράτη.

Η Κίνα αποτελεί σήμερα παράδειγμα καπιταλιστικής παλινόρθωσης που καθοδηγείται από ένα «Κομμουνιστικό» Κόμμα, το οποίο ασκεί καπιταλιστική εξουσία, ακολουθώντας τη γνωστή «μεικτή οικονομία», δηλαδή καπιταλιστική ανάπτυξη με διευρυμένη κρατική ιδιοκτησία, γεγονός που δεν έχει μειώσει καθόλου την κοινωνική ανισότητα και την ταξική εκμετάλλευση, όπως άλλωστε συμβαίνει σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Χαρακτηριστικά, επίσης, στοιχεία της καπιταλιστικής ανάπτυξης στην Κίνα είναι η τεράστια κερδοφορία των μο-

νοπωλιακών μεγαθηρίων, η εξαγωγή κεφαλαίου και η επέκταση των καπιταλιστικών οικονομικών ομίλων της στην Ασία, στην Αφρική, στη Λατινική Αμερική, σε όλο τον κόσμο.

Επιβάλλεται να ενταθεί η ιδεολογική και πολιτική πάλη ενάντια στις επιδιώξεις των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ και ταυτόχρονα να δυναμώσει το μέτωπο με τα επιχειρήματα της άλλης πλευράς του ιμπεριαλιστικού πολέμου και όσων δυνάμεων τα εκφράζουν, ώστε το εργατικό - λαϊκό κίνημα να μη γίνει ουρά των σχεδίων άλλων καπιταλιστικών δυνάμεων.

Το επαναστατικό κίνημα έχει καθήκον, ταυτόχρονα, να αξιοποιεί και τις αντιθέσεις των καπιταλιστικών κρατών και των διάφορων συμμαχιών τους, να δημιουργεί ρωγμές, να διευρύνει υπάρχουσες σε όφελος της εργατικής - λαϊκής πάλης και του αγώνα για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού, διατηρώντας την επαναστατική αυτοτέλεια.

Η κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή μας και η στάση της αστικής τάξης της Ελλάδας

Η κυβέρνηση της ΝΔ, με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ και των άλλων αστικών κομμάτων, ακολουθώντας τον δρόμο των προηγούμενων κυβερνήσεων, βαθαίνει την εμπλοκή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τους σχεδιασμούς των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, επιδιώκοντας την αναβάθμιση της θέσης της αστικής τάξης, κάνοντας τη χώρα ενεργειακό - μεταφορικό κόμβο, διεκδικώντας μεγαλύτερο μερίδιο από τη λεία των ιμπεριαλιστικών πολέμων και επεμβάσεων.

Η επικίνδυνη πολιτική της εμπλοκής υλοποιείται διά μέσου της λειτουργίας όλης της χώρας ως πολεμικού ΝΑΤΟϊκού ορμητηρίου, με τη χρησιμοποίηση των αμερικανικών βάσεων, τη στήριξη του καθεστώτος Ζελένσκι και την αποστολή οπλισμού στην Ουκρανία, τις στρατηγικές σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ.

Μέσα από την «Ατζέντα 2030», την προσαρμογή της δομής και του σχεδίου ανάπτυξης των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων, την αγορά σύγχρονου στρατιωτικού εξοπλισμού, υπηρετούνται οι ανάγκες του ΝΑΤΟ και όχι η υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας, των συνόρων της χώρας. Τμήματα των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων αποστέλλονται σε ιμπεριαλιστικές αποστολές στο εξωτερικό, στην Ερυθρά Θάλασσα, στον Περσικό Κόλπο, στα Βαλκάνια. Σχεδιάζεται η αποστολή ελληνικού στρατού στη Λωρίδα της Γάζας και είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη η τοποθέτηση του ελληνικού υπουργείου Άμυνας που καλεί τον λαό να εξοικειωθεί με την «κουλτούρα των φερέτρων».

Στην πράξη έχει αποδειχτεί ότι η εμπλοκή στα σχέδια των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ και του Ισραήλ όχι μόνο δεν εγγυάται την ασφάλεια του λαού, αλλά κάνει τη χώρα στόχο αντιποίνων, έχει δρομολογήσει εξελίξεις αμφισβήτησης κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Αυτό μαρτυρά η πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων, οι διεκδικήσεις νησιών και βραχονησίδων, η παραβίαση της Συνθήκης της Λοζάνης από τη ΝΑΤΟϊκή Τουρκία, που εμφανίζονται ως τετελεσμένες και πολλαπλασιάζονται στο πλαίσιο του δόγματος της «Γαλάζιας Πατρίδας», των «Γκρίζων Ζωνών», του «Τουρκο-Λιβυκού Συμφώνου» και άλλων στρατηγικών επιλογών. Αμφισβητεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας.

Οι διαπραγματεύσεις που έχουν δρομολογηθεί με αμερικάνικη εποπτεία, στο πλαίσιο των αποφάσεων της Συνόδου κορυφής του ΝΑΤΟ, το 2023, αποσκοπούν στην ισχυροποίηση της ΝΑ πτέρυγας του ΝΑΤΟ, στη συνδιαχείριση και συνεκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, στην αποδυνάμωση των ρωσοτουρκικών σχέσεων.

Η θεωρία των «ήρεμων νερών», που υποστηρίζουν η κυβέρνηση και με διάφορους τρόπους τα άλλα αστικά κόμματα, αποδείχτηκε ανυπόστατη και η περίοδος αυτή χρησιμοποιήθηκε για την προβολή νέων διεκδικήσεων και τετελεσμένων, όπως τονίζει η παρέμβαση του τουρκικού κράτους στην υπόθεση της ηλεκτρικής διασύνδεσης Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ, στον Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό στο Αιγαίο και στα Περιβαλλοντικά Πάρκα.

Ο επικίνδυνος ρόλος της εμπλοκής στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς καταγράφεται επίσης στις εξελίξεις στο Κυπριακό, οι οποίες ακυρώνουν στην πράξη την αστική επιχειρηματολογία, που υποστηρίζει ότι η συμμετοχή σε ιμπεριαλιστικές συμμαχίες και ιμπεριαλιστικά παζάρια αποτελεί ασπίδα απέναντι στις ξένες επιβουλές. Στην Κύπρο, κράτος - μέλος της ΕΕ, με βρετανικές, ΝΑΤΟικές βάσεις και στρατηγικές συμμαχικές σχέσεις με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, διατηρείται η κατοχή του 37% του νησιού για 51 και πλέον χρόνια κι εξυφαίνονται διχοτομικά σχέδια «δύο κρατών», που υποστηρίζει το τουρκικό κράτος, ή «δύο συνιστώντων κρατών» που παρουσιάζεται ως συμβιβαστική πρόταση.

Η διεθνιστική στάση του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ καταδίκασε αποφασιστικά τη στρατιωτική επίθεση που εξαπέλυσαν οι ΗΠΑ στις αρχές Γενάρη του 2026 ενάντια στη Βενεζουέλα και τον λαό της. Από μήνες πριν κατάγγειλε τη συγκέντρωση πολεμικών δυνάμεων και την επιθετικότητα ενάντια στους λαούς της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής. Εξέφρασε την αλληλεγγύη του στον λαό της Βενεζουέλας, που είναι ο μόνος αρμόδιος να καθορίσει τις εξελίξεις στην πατρίδα του, καθώς και στο ΚΚ Βενεζουέλας που δρα σε πολύ δύσκολες συνθήκες.

Το ΚΚΕ απορρίπτει τα σαθρά προσχήματα των ιμπεριαλιστών, αποκαλύπτει τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της επέμβασης των ΗΠΑ με στόχο να υφαρπάξουν τον ενεργειακό πλούτο της χώρας και να ευθυγραμμίσουν την περιοχή με τα οικονομικά και γεωπολιτικά συμφέροντά τους, απέναντι στους ανταγωνιστές τους, Κίνα και Ρωσία.

Το ΚΚΕ κατάγγειλε την άθλια, κυνική στάση της ελληνικής κυβέρνησης που, σε ρόλο τοποτηρητή του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, υιοθετεί πλήρως όλα τα προσχήματα των ΗΠΑ και φτάνει στο σημείο να κλείνει συνειδητά τα μάτια στην παραβίαση και αυτού ακόμα του κουρελιασμένου «διεθνούς δικαίου», στο οποίο κατά τα άλλα ορκίζεται. Έτσι, δίνει ταυτόχρονα πάτημα στις απαράδεκτες διεκδικήσεις της τουρκικής αστικής τάξης στην Κύπρο, στο Αιγαίο, στην Ανατολική Μεσόγειο.

Το ΚΚΕ θα συνεχίσει τον αγώνα ενάντια στις νέες απειλές του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ ενάντια στην Κούβα, στη Γροιλανδία, στην Κολομβία, στη Βενεζουέλα, στο Ιράν και άλλες χώρες. Εκφράζει τη βαθιά διεθνιστική του αλληλεγγύη στον κουβανικό λαό και το ΚΚ Κούβας, σε όλους τους λαούς.

Το ΚΚΕ στέκεται διαχρονικά στο πλευρό του παλαιστινιακού λαού, καταδικάζει την κατοχή και τη γενοκτονία του από το κράτος - δολοφόνο του Ισραήλ, με τη στήριξη των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Είναι το Κόμμα το οποίο από θέση αρχών εξέφρασε την αμέριστη διεθνιστική του αλληλεγγύη από την πρώτη μέρα της νέας κλιμάκωσης της ισραηλινής θηριωδίας και τη γενοκτονία στη Λωρίδα της Γάζας με το πρόσχημα της επίθεσης της Χαμάς τον Οκτώβρη του 2023 και κατήγγειλε αποφασιστικά την προσπάθεια συκοφάντησης του παλαιστινιακού αγώνα, την επιχείρηση εξίσωσης θύτη - θύματος που κατέβαλε η κυβέρνηση της ΝΔ και τα άλλα αστικά κόμματα, που εναρμονίστηκαν με τις θέσεις του Ισραήλ και τον εγκληματία πολέμου Νετανιάχου, με τα κατασκευάσματα περί δικαιώματος «αυτοάμυνας» του κατακτητή.

Το Κόμμα μας αποκάλυψε ότι γενικότερη επιδίωξη του Ισραήλ και των ΗΠΑ είναι η δημιουργία του οικονομικού και γεωπολιτικού χώρου της «Νέας Μέσης Ανατολής» δια μέσου των συμφωνιών του Ισραήλ με σειρά αραβικών κρατών (συμφωνίες του Αβραάμ) και την υλοποίηση του «Εμπορικού Ινδικού Δρόμου» (Ασία - Μέση Ανατολή - Ευρώπη), σε αντιπαράθεση με τον κινεζικό «Νέο Δρόμο του Μεταξιού» και τους σχεδιασμούς του Ιράν.

Το Κόμμα μας έγκαιρα ανέδειξε τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα του πολέμου στην Ουκρανία και από τις δύο πλευρές. Σημείωσε πως ο λαός της Ουκρανίας πληρώνει τους ανταγωνισμούς και τις επεμβάσεις του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, που στηρίζουν την κυβέρνηση Ζελένσκι, από τη μία, και της καπιταλιστικής Ρωσίας, από την άλλη. Ανέδειξε τις ευθύνες των αστικών τάξεων όλων των εμπλεκόμενων δυνάμεων, απορρίπτοντας τα προσχήματά τους, δίνοντας απαντήσεις στην αντικομμουνιστική και αντισοβιετική διαστρέβλωση της Ιστορίας στην οποία επιδίδονται και οι δύο πλευρές. Τόνισε την αναγκαιότητα της κοινής πάλης των λαών και συγκρούστηκε με την πολύμορφη εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο με ευθύνη της κυβέρνησης της ΝΔ και όλων των κομμάτων του ευρωατλαντισμού.

Το ΚΚΕ θεωρεί ότι οι αρνητικές εξελίξεις στην Κύπρο υπογραμμίζουν την αναγκαιότητα ανάπτυξης της λαϊκής πάλης για Κύπρο ανεξάρτητη και ενιαία, δηλαδή ένα και όχι δύο κράτη, με μία και μόνη κυριαρχία, μία ιθαγένεια και διεθνή κρατική οντότητα, κοινή πατρίδα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, χωρίς κατοκικά και κάθε είδους ξένα στρατεύματα και βάσεις, χωρίς εγγυητές και προστάτες, με τον λαό κυρίαρχο.

Στις συνθήκες αυτές αποκτά μεγάλη σημασία η κατεύθυνση πάλης του ΚΚΕ για την ανάπτυξη της φιλίας και της κοινής πάλης του ελληνικού, του κυπριακού και του τουρκικού λαού, των λαών της περιοχής, ενάντια στις αστικές τάξεις και τα συμφέροντά τους, στην αντιλαϊκή πολιτική των αστικών κρατών και κυβερνήσεων, στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες τους.

Το ΚΚΕ θα συνεχίσει με όλες τις δυνάμεις του να στηρίζει τις πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις συνδικάτων, σωματείων αυτοαπασχολούμενων, της ΟΓΕ, της ΕΕΔΥΕ, φοιτητικών συλλόγων και άλλων φορέων του μαζικού κινήματος ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, για την απεμπλοκή της χώρας, το κλείσιμο των αμερικάνικων και ΝΑΤΟικών βάσεων, την επιστροφή των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων από ιμπεριαλιστικές αποστολές στο εξωτερικό, για τη στήριξη του ηρωικού αγώνα του παλαιστινιακού λαού. Θα συνεχίσει να στηρίζει αποφάσεις εργατικών συνδικάτων και άλλων φορέων του λαϊκού κινήματος για

το μπλοκάρισμα ΝΑΤΟικών δυνάμεων και φορτίων του θανάτου στο πέρασμά τους από τα ελληνικά λιμάνια, όπως έγινε και την προηγούμενη περίοδο (λιμενεργάτες COSCO, Θεσσαλονίκη, Αλεξανδρούπολη, Τύρναβος κ.α.)

Θα συνεχίσει σχεδιασμένα να στηρίζει τη διεθνιστική δράση του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης (ΠΣΕ).

Συνολικά, με όρους εργατικού - λαϊκού κινήματος, αξιοποιώντας την πείρα που συγκεντρώθηκε, κλιμακώνουμε την πάλη ενάντια στη μεταφορά στρατιωτικού εξοπλισμού στα πολεμικά μέτωπα και βάζουμε στο επίκεντρο τις αμερικανοΝΑΤΟικές βάσεις και υποδομές, για να κλείσουν τα ορμητήρια του πολέμου και να αντιταχθεί ο λαός στους νέους επικίνδυνους σχεδιασμούς που προωθεί η κυβέρνηση, με τη στήριξη των άλλων κομμάτων, στο πλαίσιο του «στρατηγικού διαλόγου» με τις ΗΠΑ και την ανανέωση της στρατιωτικής συμφωνίας για τη διατήρηση και την επέκταση των αμερικανικών βάσεων.

Το ΚΚΕ στηρίζει αποφασιστικά τους στρατιώτες και τους αξιωματικούς που αντιτίθενται στην αντιλαϊκή πολιτική και τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και διεκδικούν τα δικαιώματά τους μέσα στα στρατόπεδα και στον δρόμο του αγώνα μαζί με τον υπόλοιπο λαό και τη νεολαία. Τονίζουμε ιδιαίτερα τη σημασία των μεγάλων κινητοποιήσεων εν ενεργεία και απόστρατων στρατιωτικών, που αντιτάσσονται στον απαράδεκτο κυβερνητικό νόμο ο οποίος υποβαθμίζει τα δικαιώματα των αξιωματικών και υπαξιωματικών και επιβάλλει στις ένοπλες δυνάμεις τα ΝΑΤΟικά πρότυπα. Ενισχύουμε ακόμα περισσότερο το κίνημα αλληλεγγύης στους φαντάρους που αρνούνται να υπηρετήσουν τα σχέδια του ΝΑΤΟ και της αστικής τάξης.

Το Πρόγραμμα του Κόμματος έχει καθορίσει με σαφήνεια τη θέση μας για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τη γραμμή της δράσης μας. Δεν θα μπορούμε κάτω από ξένη σημαία, αλλά το Κόμμα θα ηγηθεί της εργατικής - λαϊκής πάλης με όλες τις μορφές, ώστε ο λαός ενωμένος σε ένα εργατικό - λαϊκό μέτωπο να δώσει την ελευθερία και τη διέξοδο από το καπιταλιστικό σύστημα που, όσο κυριαρχεί, φέρνει τον πόλεμο και την «ειρήνη με το πιστόλι στον κρόταφο». Η προγραμματική αυτή κατεύθυνση έχει μεγάλες απαιτήσεις, συνδέεται με το συνολικό ανέβασμα της ιδεολογικοπολιτικής ικανότητας του Κόμματος να ανταποκριθεί στον επαναστατικό του χαρακτήρα σε όλες τις συνθήκες. Προϋποθέτει αποφασιστική και τεκμηριωμένη παρέμβαση στην ιδεολογική - πολιτική διαπάλη που αναπτύσσεται και θα ενταθεί την επόμενη περίοδο.

Η εργατική τάξη και οι σύμμαχες της λαϊκές δυνάμεις δεν έχουν κανένα συμφέρον να ταυτιστούν με το ένα ή το άλλο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, να διαλέξουν στρατόπεδο ληστών. Το βασικό ζήτημα για την εργατική τάξη της χώρας μας, καθώς και για τα άλλα σύμμαχα λαϊκά στρώματα, είναι να μην εγκλωβιστούν με διάφορα προσχήματα και αυταπάτες στις επιδιώξεις του ιμπεριαλιστικού στρατοπέδου, δηλαδή του ευρωΝΑΤΟικού, μέσα στο οποίο συμμετέχει το ελληνικό αστικό κράτος, να απεμπλακούν από τα ιμπεριαλιστικά σχέδια, να καλλιεργείται η αμφισβήτηση και η έλλειψη εμπιστοσύνης στην αστική κυβέρνηση και το κράτος, να παλέψουν για την αποδέσμευση από το ΝΑΤΟ, την ΕΕ, όλες τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες. Να προωθείται, όχι μόνο με όρους ιδεολογικοπολιτικής ζύμωσης αλλά και με την παρέμβαση στο εργατικό - λαϊκό κίνημα, η αντίληψη ότι δεν υπάρχουν κοινά εθνικά συμφέροντα ανάμεσα στους εργαζόμενους και τους κεφαλαιοκράτες και σε συνθήκες πολέμου.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΞΥΝΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στην Ουκρανία προκάλεσε νέα ρήγματα στη χρόνια και βαθιά ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική κρίση του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος (ΔΚΚ). Το πρόβλημα αυτό έχει εξαιρετική σημασία για την πορεία της ταξικής πάλης, η διεθνής διάσταση της οποίας είναι κρίσιμη.

Η διαπάλη στο ΔΚΚ σήμερα δεν διεξάγεται μόνο με τα κόμματα που μεταλλάχθηκαν ή συνέχισαν την παράδοση του ευρωκομμουνισμού ούτε μόνο με κόμματα που διατηρούν ακόμα τη χρεοκοπημένη στρατηγική των μεταβατικών σταδίων, τη λαθεμένη πολιτική που αποσπά τον ιμπεριαλισμό από τα μονοπώλια, την οικονομική του βάση, ή την αποτυχημένη γραμμή της συνεργασίας με τη σοσιαλδημοκρατία, τον κοινοβουλευτικό δρόμο κ.ά.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στην Ουκρανία και η όξυνση των ανταγωνισμών με την ανοιχτή αμφισβήτηση της πρωτοκαθεδρίας των ΗΠΑ και του ρόλου του «ευρωατλαντικού στρατοπέδου» προκάλεσαν νέες και βάθυναν παλιές ιδεολογικοπολιτικές διαιρέσεις. Κομμουνιστικά Κόμματα που προηγουμένα ταύτιζαν τον ιμπεριαλισμό μόνο με την επιθετική εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και ορισμένων ισχυρών καπιταλιστικών κρατών της Ευρώπης και εξωράιζαν τον ρόλο άλλων καπιταλιστικών κρατών, βλέπουν τώρα στο πρόσωπο της Ρωσίας, της Κίνας ή του Ιράν κάποιες δήθεν «αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις» ή ακόμη και έναν κατά φαντασία «αντιιμπεριαλιστικό άξονα», συσκοτίζοντας τον βαθιά αντιδραστικό και εκμεταλλευτικό τους χαρακτήρα. Με σχηματικό, αντιδιαλεκτικό τρόπο ξεπερνούν τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς, ως βασική αιτία των ιμπεριαλιστικών πολέμων, εκτιμούν πως διαμορφώνεται ένας «δίκαιος», «ειρηνικός», «πολυπολικός κόσμος» και κάποια ΚΚ στηρίζουν την Κίνα, τη Ρωσία ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, θεωρώντας αυτές τις δυνάμεις ως «αντίπαλο δέος» ή «αντίβαρο» στις ΗΠΑ. Ταυτίζουν τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων των χωρών τους με τις επιδιώξεις των αστικών τάξεων αυτών των κρατών ή ενώσεων. Ιδεολογικοποιούν επιμέρους αναγκαίους συμβιβασμούς και ελιγμούς και τους δίνουν προγραμματικό χαρακτήρα. Οπωσδήποτε επιδρά ο αρνητικός συσχετισμός διεθνώς, η σκέψη να αναζητηθεί ένα στήριγμα, ένα «αποκούμπι» στο πλαίσιο του διεθνούς αρνητικού συσχετισμού δυνάμεων. Διαστρεβλώνεται η σωστή λενινιστική θέση για αξιοποίηση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων προς όφελος του εργατικού επαναστατικού κινήματος και της σοσιαλιστικής εξουσίας.

Η διαπάλη αφορά και κόμματα, με τα οποία το ΚΚΕ διατηρούσε καλές σχετικά σχέσεις παλιότερα, παρά τις ιδεολογικές - πολιτικές διαφορές, και εγκατέλειψαν βασικές κομμουνιστικές αρχές, στήριξαν την αστική τάξη της Ρωσίας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, τάχθηκαν με το ευρασιατικό στρατόπεδο, έγιναν υποστηρικτές του καπιταλισμού στην Κίνα, φορείς αμφισβήτησης των νομοτελειών της σοσιαλιστικής οικοδόμησης. Τέτοιες δυνάμεις συσπειρώνονται στο «Αντιφασιστικό Φόρουμ» ή στη λεγόμενη «Παγκόσμια Αντιιμπεριαλιστική Πλατφόρμα» που –εκτός των άλλων– εκτελεί και αντιΚΚΕ αποστολή.

Η κατάσταση αυτή διαμορφώθηκε την ώρα που οι εξελίξεις έχουν αναδείξει την αναγκαιότητα της επαναστατικής ανασύνταξης του κομμουνιστικού

κινήματος, την οποία υπερασπίζεται το ΚΚΕ και ΚΚ με τα οποία συνεργάζεται το Κόμμα μας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κομμουνιστικής Δράσης (ΕΚΔ) και της Διεθνούς Κομμουνιστικής Επιθεώρησης (ΔΚΕ) ή άλλα δεκάδες ΚΚ, από διάφορες περιοχές της υδρογείου.

Η αρνητική αυτή κατάσταση έχει επιδράσει καταλυτικά στις Διεθνείς Συναντήσεις Κομμουνιστικών κι Εργατικών Κομμάτων (ΔΣΚΕΚ), οι οποίες ξεκίνησαν με πρωτοβουλία του ΚΚΕ, όμως σταδιακά έχουν εξαντλήσει την όποια δυναμική τους και την αρχική τους σημασία κι έχουν μετατραπεί σε πεδίο έντονων, άγονων αντιπαράθεσεων, ανακυκλώνοντας την κρίση του κομμουνιστικού κινήματος. Ταυτόχρονα, παρατηρούνται σοβαρά και δισεπίλυτα προβλήματα λειτουργίας, που έχουν κυρίως ιδεολογικοπολιτική βάση, ιδίως μετά την εκδήλωση του ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία.

Έτσι, ανεξάρτητα από διακηρύξεις και θέσεις, η πορεία ανασυγκρότησης του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος θα κριθεί από την πορεία της πολιτικής και δράσης των Κομμουνιστικών Κομμάτων. Από την ικανότητά τους σε κρίσιμες στιγμές να δρουν με βάση τις επαναστατικές διακηρύξεις τους, αλλά και να ξεπερνούν λαθεμένες ή ξεπερασμένες από τη ζωή αντιλήψεις και θέσεις, να προσαρμόζονται στα επαναστατικά καθήκοντα της περιόδου. Μέσα από τέτοιους κλονισμούς και διεργασίες θα γεννηθεί το «νέο» στο Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα.

Σ' αυτήν την προσπάθεια ιδιαίτερα επιδιώκουμε την κοινή δράση και τη συνεργασία με ΚΚ και κομμουνιστικές δυνάμεις που ανταποκρίνονται στα εξής κριτήρια:

α) Υπερασπίζονται τον Μαρξισμό - Λενινισμό και τον Προλεταριακό Διεθνισμό, την ανάγκη διαμόρφωσης κομμουνιστικού πόλου διεθνώς.

β) Αντιπαλεύουν τον ομορτισμό, τον ρεφορμισμό, απορρίπτουν την κεντροαριστερή, σοσιαλδημοκρατική διαχείριση, κάθε είδους αστική διαχείριση, συμμετοχή ή στήριξη αστικών κυβερνήσεων και την οποιαδήποτε παραλλαγή της στρατηγικής των σταδίων.

γ) Υπερασπίζονται τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής επανάστασης. Με αυτές κρίνουν την πορεία της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, επιδιώκουν να ερευνήσουν και να αντλήσουν διδάγματα από τα προβλήματα και τα λάθη της, απορρίπτουν θέσεις περί «σοσιαλισμού με αγορά» ή την άρνηση των νομοτελειών της σοσιαλιστικής οικοδόμησης λόγω εθνικών ιδιομορφιών.

δ) Καταδικάζουν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, αναδεικνύουν τις εκατέρωθεν ευθύνες των αστικών τάξεων. Έχουν ιδεολογικό μέτωπο απέναντι σε λαθεμένες αντιλήψεις για τον ιμπεριαλισμό, ιδιαίτερα αυτές που αποσπούν τη στρατιωτική πολεμική επιθετικότητα από το οικονομικό του περιεχόμενο, έχουν μέτωπο απέναντι σε κάθε ιμπεριαλιστική συμμαχία. Δεν επιλέγουν πλευρά στην ιμπεριαλιστική σύγκρουση.

ε) Αναπτύσσουν δεσμούς με την εργατική τάξη, προσπαθούν να δράσουν στο συνδικαλιστικό κίνημα, στα κινήματα των λαϊκών τμημάτων των μεσαίων στρωμάτων της πόλης και της υπαίθρου, επιδιώκουν να εντάξουν την καθημερινή πάλη για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα σε μια σύγχρονη επαναστατική στρατηγική για την εργατική εξουσία.

στ) Δεν αποσπούν την πάλη ενάντια στον πόλεμο και τον φασισμό από την πάλη ενάντια στον καπιταλισμό που τους γεννά. Απορρίπτουν τον κάλπικο

«αντιφασισμό» και τα διάφορα «αντιφασιστικά μέτωπα» που χρησιμοποιούν αστικές και οπορτουριστικές δυνάμεις για τον εγκλωβισμό στους σχεδιασμούς τους. Έχουν ιδεολογικό - πολιτικό μέτωπο με τον αντικομμουνισμό, την καταστολή των εργατικών - λαϊκών αγώνων.

Το ΚΚΕ, με πίστη στην αρχή του Προλεταριακού Διεθνισμού, παίρνοντας υπόψη τον διεθνή χαρακτήρα της ταξικής πάλης και την αναγκαιότητα για ενιαία επαναστατική στρατηγική του κομμουνιστικού κινήματος, παλεύει με στόχο τη διαμόρφωση Μαρξιστικού - Λενινιστικού Πόλου και την επαναστατική ανασύνταξη του ευρωπαϊκού και του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος.

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η εγχώρια οικονομία βρίσκεται σε φάση ανάπτυξης. Ωστόσο, παρά το γεγονός πως το ΑΕΠ αυξάνεται και το ποσοστό ανεργίας μειώνεται την τελευταία 4ετία, το ΑΕΠ παραμένει μικρότερο από το αντίστοιχο του 2008, όπως συγκριτικά μικρότερος παραμένει και ο συνολικός αριθμός των απασχολούμενων. Παράλληλα, η καπιταλιστική ανάπτυξη παραμένει σχετικά επισφαλής μεσο-μακροπρόθεσμα, καθώς η εγχώρια οικονομία είναι στενά συνδεδεμένη με τις οικονομίες των χωρών της ΕΕ και μια νέα ύφεση στην ΕΕ αναμένεται να έχει αρνητικά αποτελέσματα στην εγχώρια καπιταλιστική οικονομία με κίνδυνο εκδήλωσης μιας νέας καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης υπερσυσώρευσης κεφαλαίου.

Οι επίσημες προβλέψεις του Πολυετούς Δημοσιονομικού Προγραμματισμού 2026 - 2029 της ΕΕ δείχνουν επιβράδυνση του ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας την επόμενη τετραετία.

Οι στόχοι της κυβερνητικής πολιτικής για τη βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος, την πρόωρη αποπληρωμή του δημόσιου χρέους και τη στήριξη των επενδύσεων στην πολεμική οικονομία θα μεταφραστούν σε κλιμάκωση της επίθεσης στα δικαιώματα και το εισόδημα των εργαζομένων. Θα επιδεινώσουν ακόμα περισσότερο τη θέση εργαζομένων και συνταξιούχων, για να στηριχτεί η ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου, με αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης και επέκταση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, νέες περικοπές στην κρατική κοινωνική πολιτική και στα ασφαλιστικά δικαιώματα, παραχώρηση της περιουσίας του Δημοσίου για κερδοφόρες επενδύσεις, «απλοποίηση» των αδειοδοτήσεων με κατάργηση όρων περιβαλλοντικής προστασίας, συνέχεια στην πολιτική των βαριών έμμεσων φόρων κ.λπ.

Η επίθεση στο εργασιακό εισόδημα, συνολικά στους όρους ζωής και στα συνδικαλιστικά δικαιώματα, αποτελεί μονόδρομο για τη στρατηγική του κεφαλαίου τα επόμενα χρόνια, καθώς αυξάνεται η πίεση του διεθνούς ανταγωνισμού.

Αυτούς τους στόχους περικλείει η στρατηγική του κεφαλαίου και της ΕΕ και προσυπογράφουν όλα τα κόμματα της σημερινής συστημικής αντιπολίτευσης.

Η προηγούμενη περίοδος διέψευσε, για άλλη μια φορά, τον μύθο της

καπιταλιστικής ανάπτυξης για όλους, που τάχα μπορεί να ωφελήσει και τους θύτες και τα θύματα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Αποδείχτηκε ξανά ότι όλες οι μορφές αστικής διαχείρισης (επεκτατική - περιοριστική πολιτική, άνοδος - πτώση επιτοκίων κ.λπ.) ωφελούν σταθερά το κεφάλαιο και φορτώνουν νέα βάρη στον λαό. Μια σειρά από δείκτες όπως η αγοραστική δύναμη, η υπερχρέωση, το κόστος στέγασης, η ενεργειακή φτώχεια δείχνουν την τάση επιδείνωσης των όρων επιβίωσης του λαού.

Η κυβέρνηση διαφημίζει την αύξηση του ονομαστικού μισθού, κρύβοντας τη μείωση του πραγματικού λόγω του πληθωρισμού, της ακρίβειας στα τρόφιμα και της ενεργειακής ακρίβειας, ενώ συνεχίστηκε η φοροεπιδρομή σε μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους. Τα συνολικά έσοδα απ' τον ΦΠΑ, τον βασικό άδικο έμμεσο φόρο, εκτινάχθηκαν απ' το 2019 έως σήμερα πάνω από 65%.

Το προηγούμενο διάστημα διατηρήθηκε η βασική κατεύθυνση των ιδιωτικών επενδύσεων προς τον Τουρισμό, την αγοραπωλησία γης και κατοικιών, την εξαγορά υφιστάμενων επιχειρήσεων και τις «πράσινες» ενεργειακές επενδύσεις (ΑΠΕ), οξύνοντας την ανισομέρεια και τις αρνητικές επιπτώσεις της.

Η στροφή προς την πολεμική οικονομία δεν αφορά μόνο τις νέες επενδύσεις και την αύξηση της παραγωγής της πολεμικής βιομηχανίας (όπλα, πυρομαχικά, ηλεκτρονικό πόλεμο) και της ευρύτερης στεφάνης επιχειρήσεων που παράγουν σχετικά εμπορεύματα (π.χ. είδη επιμελητείας). Αφορά κυρίως τη βαθύτερη εμπλοκή της χώρας στον ενεργειακό και εμπορικό πόλεμο ΕΕ - Ρωσίας καθώς και ευρύτερα, υπάγοντας πολλούς κλάδους στους στόχους και τα έργα πολεμικής προετοιμασίας, με αυξημένη δυνατότητα εξαγοράς εργαζομένων σε αυτές τις επιχειρήσεις.

Σε αυτό το πλαίσιο, ξεχωρίζουν οι εξής στόχοι, που βέβαια η υλοποίησή τους καθορίζεται από το πλαίσιο των αντιθέσεων και ανταγωνισμών:

- ▶ Τα σχέδια μετατροπής της χώρας σε ενεργειακό κόμβο για την προώθηση του αμερικανικού υδροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) σε Ευρώπη και την υλοποίηση ενεργειακών δρόμων απ' την Ανατολική Μεσόγειο στην ΕΕ.

- ▶ Η δρομολόγηση ερευνών για την εξόρυξη εγχώριων ενεργειακών κοιτασμάτων με τη συμμετοχή ισχυρών αμερικανικών ομίλων.

- ▶ Η αναβάθμιση των λιμενικών υποδομών και των συνδυασμένων μεταφορών και η όξυνση των αντιθέσεων για τον έλεγχο εγχώριων λιμανιών (π.χ. Θεσσαλονίκη, Πειραιάς, Ελευσίνα, Βόλος, Αλεξανδρούπολη).

- ▶ Η κατασκευή ακριβών υποδομών διπλής χρήσης (ειρηνικής και πολεμικής) στο πλαίσιο της διασφάλισης της στρατιωτικής κινητοποίησης (π.χ. δρόμοι, σήραγγες και γέφυρες με σχετικές προδιαγραφές).

- ▶ Οι συμφωνίες συμμετοχής εγχώριων ομίλων σε έργα ανοικοδόμησης κατεστραμμένων περιοχών στην Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή (π.χ. νέες ενεργειακές μονάδες και έργα σταθεροποίησης του ενεργειακού δικτύου της Ουκρανίας).

Μπροστά σε αυτά τα μέτρα πολεμικής προετοιμασίας εντείνεται η ιδεολογική - πολιτική προπαγάνδα, που επικαλείται την «ψυχολογική ετοιμασία» του λαού, όλων των λαών της Ευρώπης, με πραγματικό στόχο τον εκφοβισμό τους, «να βάλουν τα κεφάλια μέσα», να στηρίξουν την αστική τάξη σε αυτούς τους σχεδιασμούς της.

Η προώθηση αυτών των στόχων, με τη στήριξη όλων των κομμάτων του συστήματος, μεταφράζεται σε μεγάλα κέρδη των εγχώριων ενεργειακών, κατασκευαστικών και τραπεζικών ομίλων και των εφοπλιστών, ενώ ο λαός βιώνει την ένταση της εκμετάλλευσης, τις περικοπές σε αναγκαίες δαπάνες κοινωνικής πολιτικής και την ένταση της καταστολής.

Με τον ίδιο αντιλαϊκό προσανατολισμό αναπτύσσονται και αξιοποιούνται σήμερα ο ψηφιακός μετασχηματισμός της οικονομίας και του κράτους και οι εφαρμογές της Τεχνητής Νοημοσύνης. Το ψηφιακό αστικό κράτος μπορεί να λειτουργεί πιο αποτελεσματικά προς όφελος του κεφαλαίου, διευκολύνοντας την προώθηση αντιδραστικών αλλαγών (π.χ. ψηφιακό φακέλωμα των πολιτών, φορολογία).

Οι νέες τεχνολογίες και ιδιαίτερα η Τεχνητή Νοημοσύνη αξιοποιούνται απ' την εξουσία του κεφαλαίου, διεθνώς και στην Ελλάδα, ως μέσο αύξησης της εκμετάλλευσης και ως μέσο ελέγχου, χειραγώγησης και καταστολής του λαού. Ο καπιταλισμός αξιοποιεί τις τεχνολογίες αιχμής, επιδιώκοντας την πλήρη υπαγωγή της εργασίας στους στόχους του κεφαλαίου. Ακυρώνει τη δυνατότητα που προσφέρει η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων για να μειωθεί ο εργάσιμος χρόνος και να αναβαθμιστεί το περιεχόμενο του μη εργάσιμου χρόνου σε όλες τις πλευρές της κοινωνικής ζωής, διευρύνει την ψαλίδα ανάμεσα στις δυνατότητες και την πραγματική ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Στο φόντο αυτών των αλλαγών δυναμώνει η τάση μεγέθυνσης μεγάλων ομίλων και γενικότερα η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου.

Η τάση διόγκωσης του τουριστικού κλάδου και η στροφή στην πολεμική προετοιμασία τροφοδοτούν μια σειρά από ενδοαστικούς ανταγωνισμούς που αντανakλώνται και σε αστικές πολιτικές αντιθέσεις.

Η πορεία αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού συστήματος

Οι διεργασίες που εξελίσσονται στο έδαφος της όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, της πολεμικής προετοιμασίας και της αύξησης της λαϊκής δυσαρέσκειας, οι ενδοαστικές αντιθέσεις για το λεγόμενο παραγωγικό μοντέλο, την κατανομή των κοινοτικών και κρατικών κονδυλίων και την ιεράρχηση των ενισχύσεων, διαπερνούν και τις διεργασίες για την αναμόρφωση του αστικού πολιτικού συστήματος. Τέτοιες διεργασίες εκδηλώνονται ανάμεσα σε διάφορα τμήματα του κεφαλαίου, που εκφράζονται ή επιδιώκουν να εκφραστούν και πολιτικά. Τμήματα του κεφαλαίου θεωρούν ότι είναι «ριγμένα» από τις προτεραιότητες της κυβέρνησης Μητσοτάκη, ότι χρειάζεται να υπάρξει άλλος προσανατολισμός, τόσο στην ιεράρχηση της στήριξης των κλάδων της καπιταλιστικής οικονομίας όσο και στην εξωτερική πολιτική του καπιταλιστικού κράτους, στις σχέσεις του, π.χ., με τη Ρωσία ή άλλα καπιταλιστικά κράτη. Αντιθέσεις εμφανίζονται και στη διαχείριση των λεγόμενων εθνικών θεμάτων, όπως τα Ελληνοτουρκικά ή και το Κυπριακό.

Εκδηλώνονται τάσεις αμφισβήτησης της κυβέρνησης που προέρχονται από το εσωτερικό της ΝΔ και κατευθύνονται κυρίως ενάντια στη σημερινή της ηγεσία. Στη διατήρηση προς το παρόν της συνοχής της ΝΔ συμβάλλει και η κατάσταση που επικρατεί στο τόξο των άλλων αστικών κομμάτων, αφού ακόμα

δεν φαίνεται ένα κόμμα ή συνεργασία κομμάτων να λειτουργεί με αξιώσεις για την αναπαραγωγή του δίπολου της αστικής κυβερνητικής εναλλαγής, γεγονός που δυσκολεύει το αστικό πολιτικό σύστημα.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο της αποκατάστασης της δυνατότητας αστικής κυβερνητικής εναλλαγής και με κριτήριο την ενσωμάτωση της καταγεγραμμένης λαϊκής δυσαρέσκειας δοκιμάζονται «νέες» ενδεχόμενες λύσεις, όπως η επανεμφάνιση Τσίπρα και η πρόθεση για δημιουργία νέου πολιτικού σχήματος με διακηρύξεις, που έχουν απεμπολήσει ακόμα και τα όποια δήθεν προοδευτικά συνθήματα της περιόδου διακυβέρνησης του «όλου ΣΥΡΙΖΑ» –μαζί με τους ΑΝΕΛ– που τροφοδοτούσαν τη δημιουργία αυταπατών φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού που φυσικά διαψεύστηκαν.

Ταυτόχρονα, σε διαδικασία δοκιμασίας βρίσκονται και άλλες διεργασίες και προοπτικές, όπως το κόμμα Καρυστιανού, που έχει τη στήριξη ορισμένων εκδοτικών συγκροτημάτων, αστών πολιτικών και διάφορων δυσαρεστημένων από τα αστικά κόμματα απ' όπου προέρχονται. Σε αυτό το πλαίσιο ήταν ενταγμένα και η δημοσκοπική καταγραφή, με εξάρσεις και υφέσεις, για το κόμμα «Πλεύση Ελευθερίας» της Ζ. Κωνσταντοπούλου.

Παράλληλα, γίνεται προσπάθεια να διοχετευτεί η αντικειμενικά διογκούμενη δυσαρέσκεια προς αστικές πολιτικές δυνάμεις, που διαφοροποιούνται από την κυβέρνηση σε πλευρές της πολιτικής της, ασκώντας με τον λαϊκισμό τους μια επίδραση σε συγκεκριμένα τμήματα κοινωνικών δυνάμεων, όπως για παράδειγμα η «Ελληνική Λύση» του Κ. Βελόπουλου.

Η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων και το πιθανό ενδεχόμενο ενός ευρύτερου ιμπεριαλιστικού πολέμου θα επηρεάσουν καθοριστικά και το αστικό πολιτικό σύστημα. Διαχρονικό στοιχείο της πολεμικής προετοιμασίας των καπιταλιστικών κρατών είναι, εκτός από την ενσωμάτωση, και η καταστολή του «εσωτερικού ταξικού εχθρού», που σημαίνει ότι θα γίνονται όλο και περισσότερο χρήσιμες για το σύστημα ακροδεξιές ή φασιστικές πολιτικές δυνάμεις που, μιλώντας στο όνομα της «εθνικής ενότητας» και του «κοινού εθνικού συμφέροντος», θα στρέφονται ενάντια στην ταξική πάλη και θα επιχειρούν να υπαγάγουν εργατικές - λαϊκές δυνάμεις στους σχεδιασμούς της καπιταλιστικής εξουσίας.

Από τη σκοπιά της αστικής τάξης, το βλέμμα είναι στραμμένο στο μέλλον, στην πιθανότητα μαζικής αμφισβήτησης του σημερινού πολιτικού συστήματος, που περιλαμβάνει όλα τα κόμματα που έχουν κυβερνήσει, όπως η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τις διάφορες σημερινές «φτερούγες» που έχουν προκύψει από τις αλληπάλληλες διασπάσεις τους.

Οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν τη θέση μας για τον ρόλο της Τοπικής και Περιφερειακής Διοίκησης ως τμήματος του κρατικού μηχανισμού και ενεργητικού παράγοντα για την υλοποίηση του αστικού σχεδιασμού και ταυτόχρονα ως μηχανισμού ενσωμάτωσης εργατικών - λαϊκών δυνάμεων και εκτόνωσης της λαϊκής δυσαρέσκειας. Τοπική και Περιφερειακή Διοίκηση είναι ενταγμένες στη συνολική πολεμική προετοιμασία του αστικού κράτους.

Ιδιαίτερες απαιτήσεις υπάρχουν στους έξι δήμους όπου αναλάβαμε τη διοίκηση, στις Περιφέρειες γενικά και στους πολλούς δήμους όπου έχουμε υψηλά ποσοστά. Συνολικά, απαιτείται τα κομματικά Όργανα να στηρίζουν συστηματικά την οργανωτική και ιδεολογικοπολιτική δουλειά των Κομματικών Ομά-

δων των Δήμων και Περιφερειών, να είναι πιο απαιτητικά, προκειμένου για την καλύτερη αποτύπωση/παρέμβαση στον χώρο ευθύνης τους, τη δουλειά για το δυνάμωμα και τη διεύρυνση των δεσμών, την επαφή με μαζικούς φορείς και κινήματα της γειτονιάς κ.ά.

Το Κόμμα απαιτείται να έχει επαγρύπνηση και ετοιμότητα, με την παρέμβασή του να δυσκολεύει την επιχείρηση χειραγώγησης της δικαιολογημένης λαϊκής δυσαρέσκειας, να παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις και πώς αυτές θα καταλήξουν στη διαδικασία αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού συστήματος, προκειμένου έγκαιρα να αποκαλύπτει με επιτυχία όλες τις απόπειρες «φτιασιδώματός» του με «παλιά» και «νέα» υλικά. Το Κόμμα να επιδράσει στη ριζοσπαστικοποίηση εργατικών - λαϊκών συνειδήσεων που τα τελευταία χρόνια αρχίζουν και μετατοπίζονται ως έναν βαθμό, αμφισβητώντας την κυρίαρχη πολιτική, συμμετέχοντας σε αγώνες, σε σωματεία και φορείς, να αλλάξει ο συσχετισμός υπέρ των ταξικών δυνάμεων από τα κάτω, προσβλέποντας στο ΚΚΕ.

Είναι η στιγμή που χρειάζεται να δυναμώσουμε την ιδεολογική - πολιτική επίθεση και προβολή της θέσης του ΚΚΕ, που είναι η μόνη πραγματικά προς όφελος των συμφερόντων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, για μη συμμετοχή, στήριξη ή ανοχή σε αστικές κυβερνήσεις, με όποιον μανδύα και αν αυτές εμφανίζονται και κάτω από οποιεσδήποτε εξελίξεις.

Η ικανότητα αναβάθμισης της παρέμβασής μας αφορά και τις εξελίξεις στην αστική Δικαιοσύνη σε συνθήκες πολεμικής προετοιμασίας, όπου προωθούνται με γρήγορους ρυθμούς αντιδραστικές αλλαγές και μέτρα, αφενός, έντασης της καταστολής και, αφετέρου, στήριξης νέων επενδυτικών σχεδίων σύμφωνα με τη στρατηγική του κεφαλαίου και της ΕΕ. Απαιτείται, με την αξιοποίηση των επεξεργασιών μας, όξυνση της διαπάλης με τη γραμμή της υπεράσπισης του «κράτους δικαίου» και της «αποκατάστασης της ευρωπαϊκής κανονικότητας», την οποία προβάλλουν τόσο η κυβέρνηση όσο και τα κόμματα της σοσιαλδημοκρατίας και γενικότερα της συστημικής αντιπολίτευσης. Η εύστοχη οργάνωση της πάλης σε αυτόν τον τομέα αφορά συνολικά το εργατικό - λαϊκό κίνημα και όχι μόνο τους εργαζομένους στον χώρο της Δικαιοσύνης. Αφορά τον προσανατολισμό της πάλης απέναντι στη γραμμή που εμφανίζει τα όργανα της ΕΕ ως «εγγυητές» κατά της διαφθοράς και της αυθαιρεσίας, αλλά και για να σπάει στην πράξη η προσπάθεια τρομοκράτησης από το κράτος και την εργοδοσία.

Με αυτό το περιεχόμενο αποκάλυψης του πραγματικού χαρακτήρα της αστικής πολιτικής οργανώνουμε την πάλη απέναντι σε μέτρα που δρομολογήθηκαν και ενισχύονται και στο εσωτερικό της χώρας και στοχεύουν στην αναβάθμιση της παρακολούθησης και της καταστολής, αναδεικνύουμε την πραγματική στόχευση των νομοσχεδίων και τη σημασία το ίδιο το εργατικό - λαϊκό κίνημα να γνωρίζει και να υπερασπίζεται τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του, να βάζει εμπόδια στην ένταση της καταστολής, να σπάει στην πράξη την προσπάθεια τρομοκράτησης από πλευράς αστικού κράτους και κυβέρνησης.

Για τα εργατικά - λαϊκά συμφέροντα μονόδρομος είναι η πρόταση του ΚΚΕ, για να μετατραπεί η μαζική λαϊκή αμφισβήτηση στην κυβέρνηση της ΝΔ σε συνολική αμφισβήτηση της πολιτικής που υλοποίησαν όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις, αλλά και τα κόμματα που στηρίζουν στην ουσία τις ίδιες πολιτικές που υπηρετούν το καπιταλιστικό σύστημα. Οι αυταπάτες και ψευδαισθήσεις ότι διέξοδος για τον λαό είναι τα δήθεν «προοδευτικά» μέτωπα, οι «δημοκρατικές»,

«κεντροαριστερές» συμμαχίες για «να φύγει ο Μητσοτάκης» και άλλα σχετικά, που διασώζουν το ίδιο το εκμεταλλευτικό σύστημα, είναι χάσιμο χρόνου για τον λαό.

Στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο έχουν δοκιμαστεί πολλές κυβερνητικές εκδοχές, υπάρχει συσσωρευμένη αρνητική πείρα, επομένως οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα από διάφορες κυβερνητικές εναλλαγές. Αυτή η πείρα βοηθά να κατανοηθεί γιατί το ΚΚΕ λέει κατηγορηματικά «όχι» σε συμμετοχή, στήριξη ή ανοχή τέτοιων αστικών κυβερνήσεων. Είναι δικό μας καθήκον αυτή η πείρα να υπενθυμίζεται συνεχώς για να την γνωρίζουν κυρίως οι νεότερες ηλικίες που δεν την έχουν ζήσει.

Μόνο το ΚΚΕ αποτελεί σταθερά τον διακριτό, ξεχωριστό πόλο, την πραγματική λαϊκή αντιπολίτευση, στην αντίπερα όχθη του αστικού πολιτικού συστήματος, στο πλευρό του λαού και των αγώνων του. Μονόδρομο αποτελεί η συμπόρευση με το ΚΚΕ παντού, μέσα στο κίνημα, σε βουλευτικές και άλλες εκλογικές διαδικασίες, προκειμένου να ανοίξει ένας άλλος διαφορετικός δρόμος υπέρ των εργατικών - λαϊκών συμφερόντων.

ΝΑ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΕΥΡΥΝΟΥΜΕ ΤΑ ΘΕΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 21ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Το Κόμμα από το 21ο Συνέδριο αλλά και σε μεγαλύτερο χρονικό βάθος σημείωσε πρόοδο. Αυτά τα βήματα προόδου πρέπει να τα κατοχυρώσουμε, να τα εδραιώσουμε παραπέρα και συγκεκριμένα:

Πρώτο: Την πρόοδο στην παρέμβαση και ικανότητα καθοδήγησης κινήματων. Τέτοια θετικά βήματα εντοπίζουμε στην οργάνωση της αντιπολεμικής πάλης και παρέμβασης, της αλληλεγγύης σε δοκιμαζόμενους λαούς, στην άμεση παρέμβαση στο έγκλημα των Τεμπών, από την πρώτη στιγμή και μέχρι σήμερα, στην οργάνωση απεργιών κόντρα και στις ηγεσίες ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, σε μεγάλα μέτωπα που άνοιξαν όπως ΛΑΡΚΟ, Μεταλλεία Χαλκιδικής, στην πάλη κατά των πλειστηριασμών, στο εκπαιδευτικό κίνημα, στο κίνημα Υγείας κ.λπ.

Δεύτερο: Τη βελτίωση της ικανότητας συσπείρωσης με βάση την αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή γραμμή που έχουμε επεξεργαστεί στα μαζικά κινήματα.

Τρίτο: Τη βελτίωση της ικανότητας άμεσης κομματικής και μαζικής παρέμβασης σε μεγάλα γεγονότα που έχουν συμβεί όλη αυτήν την περίοδο. Τέτοια μεγάλα γεγονότα ήταν η έναρξη του ρωσοουκρανικού πολέμου, η νέα επιχείρηση εξόντωσης του παλαιστινιακού λαού από το Ισραήλ στη Γάζα με πρόσχημα την επίθεση της Χαμάς.

Τέτατο: Τα θετικά βήματα στην επεξεργασία της ιδεολογικής - πολιτικής διαπάλης και γενικά και σε επιμέρους μέτωπα και ζητήματα. Αυτό αφορά και τη συνολική κεντρική παρέμβαση του Κόμματος στη Βουλή, στην Ευρωβουλή, σε ομιλίες κεντρικών στελεχών, στη βελτίωση της αρθρογραφίας του «Ριζοσπάστη», στην επεξεργασία θέσεων για τον δικαιωτισμό και τις θεωρίες φύλου, για την «πράσινη» μετάβαση, για την Τεχνητή Νοημοσύνη, για το αστικό κράτος, για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο κ.λπ.

Πέμπτο: Τη σημαντική αντανάκλαση αυτής της θετικής πορείας στην άνο-

δο της πολιτικής, εκλογικής και συνδικαλιστικής μας επιρροής αυτά τα χρόνια. Αυτό εκφράστηκε και στις εκλογικές μάχες που δώσαμε και στις αρχαιρεσίες σωματείων, συλλόγων, σε πολλούς κλάδους.

Έκτο: Τη θετική δράση και παρέμβασή μας στο Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα, παρά τις μεγάλες δυσκολίες που αυτό αντιμετωπίζει. Η διεθνής δράση του ΚΚΕ, που καταγράφεται σε σχετικές εκθέσεις, σημειώματα και αρθρογραφία στον «Ριζοσπάστη» καθώς και οι μαζικοί αγώνες που οργανώνονται στην Ευρώπη και σε άλλες περιοχές δίνουν πείρα που μπορεί να στηρίξει την προπαγάνδα και τη γενικότερη διαφωτιστική δουλειά του Κόμματος.

Στο πλαίσιο αυτών των θετικών βημάτων εντοπίζουμε ορισμένα κρίσιμα ζητήματα, όπου πρέπει να κάνουμε πιο γρήγορα βήματα. Συγκεκριμένα:

► Την ανάγκη να ξεπεραστεί η αδύναμη συζήτηση και αφομοίωση βασικών συμπερασμάτων από τους αγώνες, ως προς τις μορφές κινητοποίησης και δράσης αλλά κυρίως ως προς το περιεχόμενο της ιδεολογικοπολιτικής προετοιμασίας τους και αντιπαράθεσης με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις και παρατάξεις μέσα στο κίνημα, με την εργοδοσία, με το αστικό κράτος, με τις αστικές κυβερνήσεις.

► Τη συνεχιζόμενη προσπάθεια επεξεργασίας της γραμμής συσπείρωσης σε κάθε χώρο, κλάδο, εργατικά - βιομηχανικά κέντρα και πόλεις που να συμβάλλει στην καλλιέργεια αντικαπιταλιστικής συνείδησης και συγκέντρωσης δυνάμεων με βάση και την πείρα με την ευθύνη της κάθε Επιτροπής Περιοχής, κάθε Τομεακής Επιτροπής και κάθε ΚΟΒ στον χώρο της, εξετάζοντας: Τι συγκεκριμένα έχει καταφέρει στον τομέα της συσπείρωσης δυνάμεων μέσα στο κίνημα. Τι ενέργειες έχει κάνει, τι συγκεκριμένα αποτελέσματα μετράει, σε συσπείρωση εργατών, σε απεγκλωβισμό τους από την αστική ιδεολογία, από τα αστικά και οπορτουνιστικά κόμματα. Πώς ο κάθε συμπορευόμενος με το Κόμμα εργάτης μέσα στο κίνημα να μετατρέπεται σε πρωτοπόρο κομμουνιστή στον χώρο του, ανοίγοντας ολοκληρωμένα τη συζήτηση για το Πρόγραμμα του Κόμματος. Σταθερός στόχος η διαμόρφωση πανελλαδικού κινήματος αντεπίθεσης, διεκδίκησης, που, μέσα από την πείρα και τη δουλειά των κομμουνιστών, θα κατευθύνει τα πυρά του στο ίδιο το σύστημα της καπιταλιστικής εργοδοσίας.

► Την προσπάθεια να εξασφαλίζουμε την ετοιμότητα και ικανότητα παρέμβασης σε μεγάλα γεγονότα, όχι μόνο κεντρικά αλλά στο επίπεδο κάθε ΤΕ και κάθε ΚΟΒ. Στο πώς η ίδια η ΚΟΒ αντιμετωπίζει σημαντικές εξελίξεις και μεγάλα γεγονότα στον χώρο της (π.χ. πόλεμος, φυσικές καταστροφές, καταστολή κ.ά.). Πώς αναπτύσσονται τα αντανακλαστικά της ιδεολογικής - πολιτικής αντιπαράθεσης και της στήριξης των θέσεων του Κόμματος μέσα στον χώρο ευθύνης του κάθε κομματικού μέλους και της κάθε ΚΟΒ.

Να εκφραστεί καθοδηγητικά πιο ολοκληρωμένα από τις ΕΠ προς τις ΤΕ η προσπάθεια αξιοποίησης της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης και των επεξεργασιών μας με στόχο να γίνουν κτήμα του κάθε μέλους του Κόμματος και της ΚΝΕ. Να καθοδηγούμε με το πνεύμα της ενίσχυσης της ιδεολογικής διαπάλης και του εξοπλισμού των στελεχών και μελών στις ΚΟΒ με τις επεξεργασίες μας, την απαραίτητη βιβλιογραφία κ.λπ., επιδιώκοντας σταθερά τη συμβολή τους στην επεξεργασία, στον εμπλουτισμό από την πείρα της προώθησης της δράσης. Να αξιοποιούμε τον «Ριζοσπάστη» σε αυτήν την κατεύθυνση, την ΚΟΜΕΠ, τις εκδόσεις της «Σύγχρονης Εποχής» κ.ά.

► Να απασχολήσει περισσότερο πώς η συσπείρωση που εκφράζεται με τις ψήφους στις εκλογές ή σε αρχαιρεσίες του κινήματος, με χιλιάδες συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στα ψηφοδέλτιά μας, θα αποκτήσει βάθος, θα εκφράζεται στην καθημερινή δράση, στη συμμετοχή στους αγώνες, στην πρωτοπόρα και εξειδικευμένη δουλειά σε κάθε χώρο ή λαϊκό πρόβλημα, πώς θα διευρύνεται η συζήτηση για τη στρατηγική του Κόμματος, το Πρόγραμμά του, τον δρόμο της ανατροπής, τον σοσιαλισμό. Να μας απασχολήσει με πόσους θα καταφέρουν οι ΚΟΒ να συζητήσουν τις Αποφάσεις μετά το Συνέδριο. Κριτήριο είναι το εύρος του περιγύρου που κάθε ΚΟΒ θα καταφέρει να συζητήσει τις Αποφάσεις του Συνεδρίου το αμέσως επόμενο διάστημα.

Να συστηματοποιηθεί η υπεύθυνη ενημέρωση για να γίνονται κτήμα όλων των κομματικών μελών, των ΚΟΒ, των ΚΝιτών και των ΟΒ τα συμπεράσματα από τη δράση στο Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα, να διαπαιδαγωγούνται οι δυνάμεις μας με το ζήτημα της διεθνούς διάστασης της ταξικής πάλης, να διαμορφώνουν οι ίδιοι αντίληψη για το τι συμβαίνει στην Ευρώπη, στον καπιταλιστικό κόσμο, να γίνονται ζωντανοί προπαγανδιστές της υπόθεσής μας στο κομμουνιστικό κίνημα. Να ενισχύσουμε μέτρα ενημέρωσης και συζήτησης στις συνεδριάσεις, στις συσκέψεις στελεχών, στις συνεργασίες, για όλες αυτές τις εξελίξεις που συζητάει σταθερά η ΚΕ και το ΠΓ.

Η ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 1 ΖΗΤΗΜΑ

Η κρισιμότητα του ζητήματος που θέτουμε δεν αφορά απλώς μια ορισμένη αποσπασματική βελτίωση πλευρών της λειτουργίας ή της καθοδηγητικής δουλειάς που έχουν γενική ισχύ. Με βάση τα θετικά βήματα που εκτιμάμε ως Κόμμα, εστιάζουμε στις κρίσιμες ελλείψεις και αδυναμίες, όχι γενικά αλλά γύρω από το κύριο θέμα, δηλαδή την αντιστοίχιση της καθημερινής λειτουργίας και δράσης του Κόμματος στο επαναστατικό Πρόγραμμα και Καταστατικό του.

Αυτός ο στόχος δεν πραγματοποιείται «μια και έξω» ούτε αρκούν ορισμένα μέτρα βελτίωσης. Η αντιστοίχιση αυτή συνδέεται με την επιβεβαίωση στην πράξη του ρόλου του Κόμματος ως συνειδητής επαναστατικής πρωτοπορίας και θα κριθεί σε βάθος χρόνου στην υλοποίηση των σκοπών του, την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής κοινωνίας. Θα κριθεί τελικά στην πράξη.

Σήμερα, εστιάζουμε σε αυτό το ζήτημα από τη σκοπιά της προετοιμασίας του Κόμματος στο φόντο μιας ενδεχόμενης νέας, βαθύτερης καπιταλιστικής κρίσης και γενίκευσης του ιμπεριαλιστικού πολέμου, λόγω όξυνσης των ενδοστικτών και ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων. Εξετάζουμε το ζήτημα σε συνθήκες που τροφοδοτούν τη μαζική δυσαρέσκεια και την έντονη κινητικότητα εργατικών - λαϊκών δυνάμεων. Αυτό είναι κρίσιμο και καινούργιο στοιχείο, που μπορεί να δυσχεράνει καθοριστικά τη δυνατότητα διαχείρισης του καπιταλιστικού κράτους ή και να διαμορφώσει προϋποθέσεις κλονισμού και ανατροπής της καπιταλιστικής εξουσίας.

Απαιτούνται βήματα στη δημιουργική αφομοίωση του προσανατολισμού μας, ώστε η καθοδηγητική δουλειά μας να αντιστοιχεί στον κατακτημένο από το Κόμμα, προγραμματικά και καταστατικά, επαναστατικό χαρακτήρα, ζήτημα που πρέπει να επιβεβαιώνεται διαρκώς, εμπλουτιζόμενο με τις ίδιες τις εξελίξεις και τη γενίκευση της πείρας της ταξικής πάλης. Οι δυσκολίες με τις οποίες πρέπει να αναμετρηθούμε δεν οφείλονται σε συνολικές ιδεολογικές παρεκκλίσεις και διαφωνίες με το Πρόγραμμα και τη στρατηγική μας. Αφορούν μια σειρά αιτίες, οι κυριότερες από τις οποίες είναι προβλήματα της καθοδηγητικής δουλειάς, ώστε το Πρόγραμμά μας να γίνεται κοινό κτήμα όλων των Οργάνων και των ΚΟΒ.

Το ιδεολογικό στοιχείο, η αφομοίωση του Προγράμματος και επεξεργασιών μας σε νέα θεωρητικά ζητήματα, στην Ιστορία της στρατηγικής του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος, αποτελούν τη βάση για την περαιτέρω ανάπτυξη της επαναστατικής κομμουνιστικής θεωρίας.

Όλα τα καθοδηγητικά όργανα, με πρώτη ευθύνη της ΚΕ με τη σύνθεσή της, με τη συγκρότηση των Τμημάτων της, τη λειτουργία τους, το πρόγραμμά τους, πρέπει να συμβάλλουν, ώστε να επιβεβαιώνεται στην πράξη, σε κάθε φάση και περίοδο, ο χαρακτήρας του Κόμματος ως ιδεολογικής - πολιτικής - οργανωτικής πρωτοπορίας της εργατικής τάξης για την εκπλήρωση της ιστορικής της αποστολής, τη σοσιαλιστική επανάσταση για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού -κομμουνισμού.

Η κατάκτηση της ικανότητας της ΚΟΒ να δουλεύει καθημερινά με άξονα το Πρόγραμμά μας, δηλαδή στη βάση του στρατηγικού στόχου για συγκέντρωση των δυνάμεων της επαναστατικής κατάκτησης της εξουσίας, δεν αφορά αποκλειστικά την εκλαϊκευση και την προπαγάνδα με το Πρόγραμμα του Κόμματος. Αφορά την ανάγκη τα βασικά στοιχεία του Προγράμματος, η συγκέντρωση δυνάμεων σε αντικαπιταλιστική αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, ο δρόμος της ανατροπής δηλαδή της επανάστασης, ο σοσιαλισμός, να φωτίζονται περισσότερο μέσα από την καθημερινή ιδεολογικοπολιτική και μαζική παρέμβαση και διαπάλη. Σχετίζεται με την ισχυροποίηση της κομμουνιστικής ιδεολογίας, με την κατανόηση και εξήγηση από ταξική σκοπιά των δυνατοτήτων των εξελίξεων (π.χ. νέων επιστημονικών και τεχνολογικών επιτευγμάτων, αλλά και των κινδύνων από τη χρησιμοποίησή τους από τους καπιταλιστές με κίνητρο τον ανταγωνισμό, τα κέρδη), την ανάδειξη όλων των προϋποθέσεων για την ικανοποίηση των ολοένα αυξανόμενων αναγκών της εργατικής - λαϊκής οικογένειας, που σήμερα εμποδίζεται από την καπιταλιστική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, αφού στον καπιταλισμό μπορούν να παράγονται όλα αυτά τα εμπορεύματα και οι υπηρεσίες, όμως με σκοπό παραγωγής τους το καπιταλιστικό κέρδος. Στην ανάδειξη των ταξικών παραγόντων που διαμορφώνουν ένα κοινωνικό πρόβλημα στον καπιταλισμό, τη σύνδεση με την ύπαρξη της καπιταλιστικής εξουσίας, για να μπορεί να κατανοηθεί ευρύτερα και το γιατί διέξοδος μπορεί να είναι ουσιαστικά μόνο η σοσιαλιστική εξουσία και να γίνονται αντιληπτοί οι όροι και οι προϋποθέσεις για την κατάκτησή της. Απαιτείται όχι μόνο βαθύτερη γνώση του κοινωνικού προβλήματος, αλλά και εκπαίδευση στη σύγκρουση ως προετοιμασία για την εφ' όλης της ύλης αντιπαράθεση με την καπιταλιστική εξουσία, για την εξέγερση και τη σοσιαλιστική επανάσταση.

Χρειάζεται κυρίως να μπορούμε να βαθαίνουμε σε κάθε πλευρά της δουλειάς μας, στη γραμμή της συσπείρωσης, της συμμαχίας, στην ιδεολογική διαπάλη, στην κλιμάκωση της προσπάθειας για ανάπτυξη των αγώνων κ.λπ., με αυξανόμενη απαιτητικότητα, ξεκινώντας από την ίδια την ΚΕ και ανάλογα στα παρακάτω Όργανα.

Από αυτήν τη σκοπιά, στρέφουμε την προσοχή μας σε ορισμένα κρίσιμα ζητήματα που θεωρούμε ως προϋποθέσεις για να μπορεί σήμερα στην πράξη να προετοιμαστεί το Κόμμα για δράση σε όλες τις συνθήκες.

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ

Η βελτίωση του ρόλου του Κόμματος στο εργατικό και ευρύτερα λαϊκό κίνημα πρέπει να βρεθεί σε αντιστοιχία με τα βήματα στην οικοδόμηση του Κόμματος με βάση τα κοινωνικοταξικά κριτήρια και τις προτεραιότητες που έχουμε θέσει ως Κόμμα.

Αποφασιστικά να αντιμετωπιστεί η απόσπαση των στόχων οργανωτικής ισχυροποίησης από την ιδεολογικοπολιτική ισχυροποίηση. Αυτό πρέπει να εκφράζεται στον πολιτικό σχεδιασμό των Οργανώσεων, με το ξεπέρασμα της τυπικής δουλειάς με το Πρόγραμμα και το Καταστατικό του Κόμματος, ώστε τα ζητήματα του Προγράμματος του Κόμματος να μπουν στο επίκεντρο της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης των ΚΟΒ.

Οι δεσμοί που διαμορφώνονται μέσα από τους αγώνες ή από μάχες αρχειρεσιών σε διάφορα συνδικαλιστικά μέτωπα αποτελούν βάση, όμως για να μπορούν να τροφοδοτήσουν την κομματική οικοδόμηση πρέπει να συνδυάζονται σταθερά και αποφασιστικά με την ανάπτυξη του ιδεολογικοπολιτικού επιπέδου των κομμουνιστών και κομμουνιστριών, με την ευρύτερη ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση αυτοτελώς στην εργατική τάξη και μέσα στο κίνημα για την προβολή του Προγράμματος του Κόμματος. Η προσπάθεια αυτή έρχεται αντιμέτωπη καθημερινά με την ιδεολογική επίθεση του ταξικού αντιπάλου και του οπορτουνισμού, την αντικειμενική επίδραση της αστικής ιδεολογίας που είναι κυρίαρχη και αναπαράγεται στο έδαφος των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής, την επεξεργασμένη αστική και οπορτουνιστική προπαγάνδα, την επίδραση της αντεπανάστασης και του αρνητικού συσχετισμού που έχει βάθος ιστορικό, την κρίση του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος κ.ο.κ.

Η καθοδηγητική δουλειά χρειάζεται να παίρνει όλα αυτά υπόψη και να σχεδιάζει, να οργανώνει την προσπάθεια αντιμετώπισής τους.

► Με τη συνεχή επεξεργασία του περιεχομένου, την ουσιαστική σύνδεση της ιδεολογικής, μορφωτικής δουλειάς με το περιεχόμενο της καθημερινής δράσης όλων των Οργανώσεων του Κόμματος και της ΚΝΕ, με σκοπό και σταθερό στόχο να διευρύνεται και να δυναμώνει το επαναστατικό ρεύμα μέσα στις γραμμές της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

► Με την καθημερινή καθοδηγητική δουλειά των Οργάνων, των Γραφείων Περιοχής, των Τομεακών Επιτροπών και των Γραφείων των ΚΟΒ, των Κομματικών Ομάδων καθώς και των Τμημάτων της ΚΕ, των Βοηθητικών Επιτροπών των Κομματικών Οργανώσεων Περιοχής, έτσι ώστε να αντιμετωπιστούν

διάφορες λαθεμένες αντιλήψεις σχετικά με τη σωστή, κατά τα άλλα, ανάγκη πλατιάς προβολής της στρατηγικής μας διεξόδου, όσο γίνεται πιο εκλαϊκευτικά. Ζητούμενο είναι η εκλαϊκευτική προβολή της προγραμματικής επεξεργασίας μας να μην εκχυδαΐζει το επιστημονικό περιεχόμενό της ή να μη συσκοτίζει την ουσία της.

► Με την ένταξη του συνόλου των πλευρών της κομμουνιστικής μορφωτικής δουλειάς, όπως η αξιοποίηση και διάδοση του «Ριζοσπάστη», του «Οδηγητή», της ΚΟΜΕΠ, των εκδόσεων του Κόμματος, των συστημάτων εσωκομματικής μόρφωσης κ.λπ., στο ενιαίο, μόνιμο πρόγραμμα της καθημερινής δράσης των Οργανώσεων.

Η ιδεολογική δουλειά με το Πρόγραμμα και το Καταστατικό για τη στρατολογία στο Κόμμα δεν είναι τυπική διαδικασία. Αυτά τα κείμενα είναι η βάση, που απαντούν αν και πώς αλλάζει ο κόσμος, γιατί η εργατική τάξη είναι η μόνη επαναστατική δύναμη, τι κόμμα είναι το ΚΚΕ, γιατί έχει τις συγκεκριμένες αρχές συγκρότησης και λειτουργίας. Από αυτήν τη σκοπιά, η ουσιαστική συζήτηση με τα υποψήφια κομματικά μέλη δεν μπορεί να εξαντλείται σε έναν τυπικό έλεγχο για το αν τα διάβασαν και αν συμφωνούν με αυτά. Η προσπάθεια της κομματικής οικοδόμησης πρέπει να στηρίζεται στη συστηματική συζήτηση και στην ουσιαστική κατανόηση του Προγράμματος και του Καταστατικού, στην ατομική προετοιμασία αλλά και στην οργανωμένη συμμετοχή σε δραστηριότητες που ενισχύουν τις προϋποθέσεις σωστής ένταξης και ευκολότερης αφομοίωσης στην κομματική ζωή και δράση των νέων κομματικών μελών.

Να ανοίξουμε πιο αποφασιστικά τη συζήτηση με έναν περίγυρο, με ευθύνη της ΚΟΒ, αυτοτελώς για το Πρόγραμμα, ιδιαίτερα αναφορικά με τα βασικά στοιχεία του: Τη σοσιαλιστική επανάσταση, τη συγκέντρωση δυνάμεων γι' αυτήν, τον σοσιαλισμό και την οικοδόμησή του. Να φέρουμε και στο επίκεντρο της συζήτησης, στην καθημερινή μας δουλειά τι κίνημα και κοινωνική συμμαχία με αντικαπιταλιστικό - αντιμονοπωλιακό προσανατολισμό σε πανελλαδικό επίπεδο χρειάζεται για να ανατραπεί η επιρροή της σοσιαλδημοκρατίας και του αστικού εκσυγχρονισμού, να κυριαρχήσει η ταξική ιδεολογική -πολιτική χειραφέτηση απέναντι στους μηχανισμούς της καπιταλιστικής εξουσίας, να συνειδητοποιηθούν η αναγκαιότητα και οι προϋποθέσεις της σοσιαλιστικής επανάστασης. Αυτό απαιτεί διαρκή και συστηματική προσπάθεια, σε καθημερινή βάση, με αφετηρία τα κρίσιμα ζητήματα της ταξικής πάλης και της πείρας της.

Να αντιμετωπίζουμε τη στρατολογία ως «στάση ζωής» του κάθε υποψήφιου κομματικού μέλους. Η απόφαση να ενταχθεί κάποιος/α στο Κόμμα δεν είναι απόφαση μιας στιγμής. Πρέπει να τον/την προσεγγίζουμε με εκείνο τον συνδυασμένο τρόπο που βαθιάίνει τον τρόπο σκέψης για όλα τα ζητήματα που τον/την απασχολούν.

Η στρατολογία και η οικοδόμηση είναι μια διαρκής και δύσκολη υπόθεση. Απαιτείται στοχοπροσήλωση, αφοσίωση, σταθερότητα, μπόλικος χρόνος, δουλειά με το Πρόγραμμα, ανάδειξη των ιδεών και αξιών των κομμουνιστών, αξιοποίηση κάθε χαραμάδας, ώστε να φτάσει η θεωρία μας σε εργάτες και εργάτριες που πιθανά τώρα να μην είναι πρωτοπόροι, αλλά σε μια μελλοντική φάση να μπορέσουν να ηγηθούν.

Για την αντοχή του Κόμματος, την ίδια του την πορεία, την ικανότητά του και τη σταθερότητά του στις καμπές της ταξικής πάλης παίζει καθοριστικό, κα-

ταλυτικό ρόλο η ίδια η σύνθεσή του από την εργατική τάξη. Η επαναστατική οργάνωση και η γνώση της επαναστατικής θεωρίας είναι αυτές που δίνουν συνείδηση του σκοπού, αφοσίωση στην εκπλήρωσή του, συνειδητή πειθαρχία, όπως και απaráμιλλη αντοχή στις δυσκολίες. Μόνο η εργατική τάξη μπορεί να εκδηλώσει τέτοιες αρετές και γνώρισμα. Είναι στοιχεία δοκιμασμένα που τα έχει δείξει σε μεγάλους ταξικούς αγώνες.

Σε μη επαναστατικές συνθήκες, το πρωταρχικό καθήκον είναι να διαμορφώνεται μια όσο γίνεται πιο ισχυρή επαναστατική πρωτοπορία με δεσμούς επιρροής κι επίδρασης σε ένα όσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος των εργατοϋπαλλήλων, των εργαζομένων, κατά χώρο δουλειάς, κλάδο, εργατική - λαϊκή γειτονιά και στην ύπαιθρο όπου συγκεντρώνεται η φτωχή αγροτιά.

Σήμερα, πρέπει να αναμετρηθούμε αποφασιστικά με το εξής πρόβλημα: Ότι είμαστε απέξω από σημαντικούς, κρίσιμους χώρους, ότι δεν έχει αντιστοιχηθεί σε μεγαλύτερα αποκρυσταλλώματα κομματικής συγκρότησης και ισχυροποίησης η καθημερινή κοπιαστική προσπάθεια που κάνουμε.

Εκτεταμένες βιομηχανικές ζώνες διαμορφώνονται στο πλάι των υφιστάμενων. Μεγάλες επενδύσεις υλοποιούνται ή σχεδιάζονται στις μεταφορές, στα λιμάνια, logistics, στην Ενέργεια, στη μεταποίηση, στο Φάρμακο, σε επιχειρήσεις καινοτομίας, στις κατασκευές –ειδικά των μεγάλων έργων– κ.λπ.

Επίσης, καταγράφονται επιχειρήσεις χιλιάδων εργαζομένων στον Τουρισμό, στο Εμπόριο, στη δημόσια και ιδιωτική Υγεία.

Οι επιστημονικές - τεχνικές υπηρεσίες παρουσιάζουν ανοδική τάση, ενώ η δυναμική τους διαπερνά οριζόντια και επιδρά σε πολλούς κλάδους, οι οποίοι καταγράφουν συνολική αύξηση των εργαζομένων. Τμήματα υπάρχουν και αυξάνονται στις Κατασκευές, στις Τηλεπικοινωνίες και την Πληροφορική. Ορισμένα τμήματα υπάρχουν σε εταιρείες του Χρηματοπιστωτικού, Νομικών και Λογιστικών Υπηρεσιών, Συμβούλων Επιχειρήσεων, Έρευνας κ.λπ.

Ιεραρχούμε μια σειρά από κλάδους και επιχειρήσεις που συγκεντρώνουν δραστηριότητες και επενδύσεις της πολεμικής οικονομίας και βιομηχανίας, περιοχές όπου μετατρέπονται ή ενισχύονται τα χαρακτηριστικά τους ως ενεργειακοί, εμπορικοί, μεταφορικοί κόμβοι.

Επικεντρώνουμε σε περιοχές που συγκεντρώνουν το 70% των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα: Αττική, Θεσσαλονίκη, Αχαΐα, Εύβοια, Βοιωτία, Λάρισα, Μαγνησία, Ιωάννινα, Κορινθία, Φθιώτιδα, Ηράκλειο, Χανιά, Ρόδος, Μεσσηνία, Κιλκίς, Πέλλα, Κοζάνη, Αιτωλοακαρνανία, Καβάλα, Ημαθία. Σε επιχειρηματικές δραστηριότητες «ειδικού ενδιαφέροντος» και στρατηγικής σημασίας.

Ιεραρχούμε όλα τα μεγάλα αστικά κέντρα, όλες οι πρωτεύουσες των νομών της χώρας έχουν πολυάριθμους εργαζομένους καθώς και μεσαία στρώματα. Επίκεντρα του αγροτικού κόσμου εμφανίζονται στη Θεσσαλία, στη Στερεά, στην Κεντρική Μακεδονία, στην Ήπειρο και στην Κρήτη (όπου βαρύνοντα ρόλο διαδραματίζει και η κτηνοτροφία), καθώς και σε άλλες περιοχές της χώρας με σημαντικά κεφαλοχώρια.

Με αυτές τις ιεραρχήσεις πρέπει να ξεκινά η επεξεργασία των καθοδηγητικών οργάνων για τον σχεδιασμό και τους στόχους οικοδόμησης και στρατολογίας. Στον βαθμό που τα καταφέρνουμε θα βελτιώνεται κι άλλο η εργατική σύνθεση του Κόμματος και μάλιστα με μέλη που προέρχονται από τους βιομηχανικούς κυρίως κλάδους, ενώ ταυτόχρονα μπορούμε να πετυχαίνουμε και

αύξηση στη στρατολογία βιοπαλαιστών αυτοαπασχολούμενων και αγροτών. Ιδιαίτερη προσοχή και σχεδιασμός χρειάζεται σε περιοχές όπως η Στερεά, η Θεσσαλία, για τη στρατολογία γυναικών από την εργατική τάξη και την αγροτιά.

Απαιτείται τήρηση της κοινωνικοταξικής ιεράρχησης στους στόχους στρατολογίας, προτεραιοποίηση των κλάδων αιχμής της καπιταλιστικής οικονομίας και ανάλογη διάταξη δυνάμεων για στοχευμένη οικοδόμηση. Πρόκειται για πανελλαδικό καθήκον που ο σχεδιασμός και η επεξεργασία του αφορούν πρώτα και κύρια την ΚΕ και τα επιτελεία της.

Η επίτευξη του καθήκοντος περνάει μέσα από τη συστηματική μελέτη των εξελίξεων σε κάθε συγκεκριμένο κλάδο, αλλά ταυτόχρονα και από την επεξεργασία της διαπάλης που αμφότερες επιδρούν στη διαμόρφωση ταξικής πολιτικής συνείδησης στους εργαζομένους. Πόσο μάλλον αφού στη συνείδηση των εργαζομένων προσπαθούν στοχευμένα να επιδράσουν αυτοτελώς κομβικά μονοπώλια και συλλογικά η εργοδοσία του κάθε κλάδου με επεξεργασμένο σχέδιο, οι αστικές πολιτικές δυνάμεις και οι εκφραστές τους στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα, όπως και το καπιταλιστικό κράτος και οι πολυπλόκαμοι μηχανισμοί του. Η αρνητική επίδραση της προηγούμενης πολύπλευρης και πολυεπίπεδης παρέμβασης εκτείνεται πέρα από τη συνείδηση των εργαζομένων του συγκεκριμένου κλάδου. Ειδική δουλειά χρειάζεται για την ιδεολογική επίδραση και στρατολογία μεταναστών.

Το Πολιτικό Γραφείο, η Γραμματεία, το Τμήμα της ΚΕ για την Εργατική Δουλειά και κεντρικές Κομματικές Ομάδες, μαζί με τα Γραφεία Περιοχής χρειάζεται να δουλέψουν συστηματικά ώστε η επεξεργασία των θέσεών μας, τα συμπεράσματα των αγώνων, η ικανότητα διαπάλης να δένονται οργανικά με την επεξεργασία του σχεδιασμού της οικοδόμησης ως ενιαίου καθήκοντος με εξειδίκευση των μέτρων που θα υπηρετείται από όλες τις πλευρές ως περιεχόμενο και ως δράση, συμβάλλοντας στο να ξεπερνιούνται μονομέρειες, να λύνεται δημιουργικά η ουσιαστική σύνδεση της ιδεολογικής δουλειάς με την καθημερινή δράση και μέσα στο κίνημα.

Ταυτόχρονα, να εξασφαλίζουν με την κατάλληλη διάταξη δυνάμεων τη στήριξη της Περιοχής ή του Τομέα που έχει άμεσα την ευθύνη οικοδόμησης σε ορισμένους χώρους ή κλάδους και αντικειμενικά έχει περιορισμένες καθοδηγητικά δυνατότητες να σηκώσει αυτό το βάρος.

ΒΑΣΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

Υπάρχουν πλέον οι προϋποθέσεις για να κάνουμε ένα αποφασιστικό βήμα στον ολοκληρωμένο σχεδιασμό και ένταξη της ιδεολογικής - μορφωτικής δουλειάς στην καθοδηγητική δουλειά. Ένα αποφασιστικό βήμα ώστε η καθημερινή καθοδηγητική δουλειά να εστιάζει αποτελεσματικά στο βάθεμα των ιδεολογικοπολιτικών δεσμών με τον περίγυρό μας, ιδιαίτερα με την εργατική τάξη και να μην αποσπάται απ' τη στρατηγική μας στο όνομα των υπαρκτών αντικειμενικών δυσκολιών.

Η επίτευξη αυτού του στόχου προϋποθέτει την αναβάθμιση της συμβολής των καθοδηγητικών οργάνων στη διαμόρφωση και υλοποίηση ενός ολοκλη-

ρωμένου σχεδίου που θα εντάσσει συνδυασμένα στο πρόγραμμα της καθημερινής κομματικής δράσης το σύνολο των πλευρών της ιδεολογικής δουλειάς, δηλαδή την αξιοποίηση και διάδοση του «Ριζοσπάστη», της ΚΟΜΕΠ, των εκδόσεων της «Σύγχρονης Εποχής», τη λειτουργία συστήματος εσωκομματικής μόρφωσης, την προσπάθεια εξειδίκευσης της διαπάλης. Ενός σχεδίου που θα ελέγχεται σταθερά και απαιτητικά με τη συνδυασμένη αξιοποίηση του συνόλου των σχετικών δεικτών (π.χ. πορεία διακίνησης «Ριζοσπάστη» και ΚΟΜΕΠ).

Βασικό κριτήριο αυτού του ελέγχου πρέπει να είναι ο βαθμός ανάπτυξης της ικανότητας των δυνάμεών μας, μελών και στελεχών να αναπτύσσουν και να δυναμώνουν τους δεσμούς με εργαζόμενες μάζες, τη νεολαία, τις γυναίκες, να παρακολουθούν τις εξελίξεις, να επεξεργάζονται γραμμή παρέμβασης και πλαίσια πάλης για την προώθηση της στρατηγικής μας σε κάθε εργασιακό χώρο, κάθε χώρο ευθύνης γενικότερα. Να διαμορφώνουν μέθοδο, τρόπο σκέψης, στάσης και δράσης που παίρνει υπόψη τις αιτίες των οξυμένων προβλημάτων, τις διαθέσεις και την παρέμβαση του αντιπάλου στον χώρο ευθύνης για να μπορέσουμε να την περιορίσουμε.

Για να εξασφαλιστούν όλα αυτά χρειάζεται να δυναμώσει η γενική και η ειδική συζήτηση ιδεολογικοπολιτικών θεμάτων στα Όργανα, ιδιαίτερα στις ΤΕ και στις ΚΟΒ. Να ιεραρχηθεί ως προτεραιότητα η διάχυση, αφομοίωση και αξιοποίηση των επεξεργασιών και των θέσεών μας στις ΚΟΒ, στο σύνολο των κομματικών μελών.

Χρειάζεται, επίσης, να συζητούν σταθερά τα Όργανα σχετικά με το πόσο γενικεύεται και αναβαθμίζεται η ικανότητα των δυνάμεών μας να διεξάγουν τη διαπάλη σε βασικά μέτωπα του ιδεολογικού αγώνα, όπως:

- ▶ Οι νομοτέλειες του καπιταλισμού και η βαθύτερη αποκάλυψη της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και των σύγχρονων μορφών της.

- ▶ Η ανάδειξη του χαρακτήρα του ιμπεριαλιστικού πολέμου ως εμπόλεμης συνέχειας του «ειρηνικού» καπιταλιστικού ανταγωνισμού.

- ▶ Η ερμηνεία του κύκλου της οικονομικής κρίσης στον καπιταλισμό και της αντιλαϊκής διαχείρισης σε κάθε φάση, γενικότερα της ανάδειξης της πορείας της καπιταλιστικής οικονομίας.

- ▶ Η αποκάλυψη της ταξικής φύσης του σύγχρονου αστικού κράτους, της δικτατορίας του κεφαλαίου.

- ▶ Η προβολή της αντίληψής μας για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση κατά τον 20ό αιώνα και η ανάδειξη του σοσιαλισμού - κομμουνισμού ως της μόνης ώριμης και ρεαλιστικής διεξόδου στις σύγχρονες συνθήκες του 21ου αιώνα.

- ▶ Η αποτελεσματική ζύμωση και ανάδειξη του «δρόμου της ανατροπής», της αναγκαιότητας της σοσιαλιστικής επανάστασης και του αναντικατάστατου ρόλου του ΚΚ, της επαναστατικής πρωτοπορίας της εργατικής τάξης.

- ▶ Η διαπάλη με τις αντιδραστικές σύγχρονες εκφράσεις του υποκειμενικού ιδεαλισμού, τον μεταμοντερνισμό, τον ατομικό αυτοπροσδιορισμό, τον «ατομικό δικαιωματισμό» και με άλλες εκφράσεις της αστικής ιδεολογίας, όπως ο ιστορικός αναθεωρητισμός κλπ.

- ▶ Η διαπάλη με τη σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία και τον ομορτισμό κ.ά.

Η συνέπεια σε αυτόν τον τρόπο σχεδιασμού, οργάνωσης και ελέγχου της καθημερινής παρέμβασης των δυνάμεών μας προϋποθέτει και δίνει ώθηση

στην ατομική και συλλογική προσπάθεια των στελεχών για συνεχή αυτομόρφωση, για την κατάκτηση διαλεκτικής - υλιστικής μεθόδου ανάλυσης και αντιμετώπισης των προβλημάτων. Δίνει ώθηση στην προσπάθεια για βαθύτερη μελέτη με στόχο τη μαρξιστική συγκρότηση, που δεν θα περιορίζεται στην αφομοίωση ενός εξοπλισμού επιχειρημάτων για τις ανάγκες της τρέχουσας διαπάλης.

Αυτός ο ολοκληρωμένος τρόπος δουλειάς απαιτεί δημιουργία κατάλληλης υποδομής στη δουλειά των Οργάνων, εύστοχη διάταξη και καταμερισμό στελεχών και σωστή ιεράρχηση στόχων. Απαιτεί τη διασφάλιση από τα Όργανα της έγκαιρης συγκρότησης και ουσιαστικής λειτουργίας των Ιδεολογικών Επιτροπών σε κάθε ΕΠ και ΤΕ. Απαιτεί αλληλοτροφοδότηση με την ανάθεση και αξιοποίηση επεξεργασιών, την προετοιμασία ουσιαστικών θεματικών συζητήσεων. Απαιτεί αναβάθμιση της αμφίδρομης σχέσης με τα Τμήματα της ΚΕ για τη γενίκευση και την εξειδίκευση επεξεργασιών, με ευθύνη του ΠΓ και της Γραμματείας.

Η παραδοχή ότι η Ιδεολογική Επιτροπή αποτελεί σημαντική υποδομή για την υλοποίηση του ολοκληρωμένου σχεδιασμού ιδεολογικοπολιτικής δουλειάς των Οργάνων πρέπει να μεταφράζεται στην πράξη με την εξασφάλιση στελεχών χωρίς πολυχρέωση ή τουλάχιστον με χρεώσεις που είναι σε έναν βαθμό συμπληρωματικές.

Αντίστοιχη μέριμνα θα πρέπει να υπάρξει για τη συγκρότηση και λειτουργία όλων των Βοηθητικών Ομάδων και Επιτροπών (π.χ. Οικονομίας, Ιστορίας, Περιβάλλοντος, Τοπικής Διοίκησης, Παιδείας, Πολιτισμού, Ιστορίας και Χειραφέτησης των Γυναικών κ.λπ.), με βάση τις σημερινές υπάρχουσες δυνάμεις.

Ταυτόχρονα, πρέπει να αναβαθμιστεί η προσπάθεια μεσοπρόθεσμου σχεδιασμού για την ολόπλευρη ανάδειξη και αξιοποίηση νέων στελεχών, ιδιαίτερα σε χρεώσεις που απαιτούν έναν χρόνο ωρίμανσης και σχετικής εξειδίκευσης. Ενός σχεδιασμού που περιλαμβάνει και τη δημιουργία μιας δεξαμενής νέων μελών και στελεχών με γνώσεις σε συγκεκριμένα επιστημονικά αντικείμενα και θέματα (π.χ. Υγεία, Δικαιοσύνη, Ενέργεια, Πληροφορική, Τεχνητή Νοημοσύνη), με τη συμβολή και των αρμόδιων Τμημάτων.

Άμεση προτεραιότητα αποτελεί η διαμόρφωση και υλοποίηση ενός ενιαίου σχεδίου των Οργάνων του Κόμματος και της ΚΝΕ για την ιδεολογική, πολιτική και μορφωτική δουλειά, όχι μόνο στις γραμμές της ΚΝΕ αλλά συνολικά στις νέες ηλικίες στον συγκεκριμένο χώρο ευθύνης τους. Η υλοποίηση αυτού του καθήκοντος είναι κρίσιμη για την επιτυχία της κομμουνιστικής αφομοιωτικής δουλειάς της ΚΝΕ, που δεν περιορίζεται μόνο στην πρώτη περίοδο οργάνωσης νέων μελών, αλλά αφορά τη συνολική εξέλιξή τους με στόχο τη στρατολογία στο Κόμμα. Ταυτόχρονα, είναι σημαντική για τη διεύρυνση των δεσμών μας στη νεολαία, την ιδεολογική προετοιμασία και στράτευση πολλών νέων αγωνιστών. Γι' αυτό και έχει σημασία να συνειδητοποιηθεί βαθιά σε όλη την κλίματα των κομματικών οργάνων η ευθύνη τους για την ιδεολογική στήριξη της ΚΝΕ και την ιδεολογική δουλειά στη νεολαία.

Με επιμονή μπορούμε και πρέπει επίσης να συνεχίσουμε την προσπάθεια για την προώθηση ορισμένων απαραίτητων μέτρων για την επιτυχία του σχεδιασμού μας. Συγκεκριμένα, μπορούμε και πρέπει να μετρήσουμε βήματα πρόδου:

► Στην αποκατάσταση της σχέσης των μελών και στελεχών του ΚΚΕ με τον «Ρίζοσπάστη», στην ουσιαστική αξιοποίησή του στην καθημερινή μαζική,

ιδεολογικοπολιτική δράση ξεπερνώντας τη σημερινή μεγάλη αναντιστοιχία, ως κρίσιμο δείκτη της καθοδηγητικής ικανότητας και συγκρότησης των Οργάνων.

► Στη μελέτη, αξιοποίηση και διάδοση άρθρων της ΚΟΜΕΠ και των εκδόσεων των κομματικών επεξεργασιών, ώστε να συνοδεύουν σταθερά όλες τις πλευρές της κομματικής ζωής (π.χ. θεματικές συζητήσεις στα Όργανα και τις ΚΟΒ).

► Στην αναβάθμιση του συστήματος εσωκομματικής μόρφωσης και των σχολών των νέων οπαδών, που περιλαμβάνει τη διαμόρφωση νέας εκπαιδευτικής βαθμίδας βασικών γνώσεων για όλα τα μέλη των ΚΟΒ.

► Στην ένταση της μορφωτικής προσπάθειας με την προώθηση ιστορικού και λογοτεχνικού βιβλίου, επαφής με το προοδευτικό πολιτιστικό έργο κάθε μορφής.

► Στην παρακολούθηση, καταγραφή, κωδικοποίηση του ιδεολογικοπολιτικού μετώπου και την εξειδίκευση της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης. Στην τακτική, ουσιαστική συζήτηση στα καθοδηγητικά όργανα για τον έλεγχο προόδου του σχεδιασμού μας για την αναβάθμιση της ιδεολογικής δουλειάς, με επίκεντρο την άνοδο της ικανότητας των ΚΟΒ και όλων των κομματικών μελών για τη δράση και παρέμβασή τους από τη σκοπιά του Προγράμματος του Κόμματός μας.

Το κρίσιμο είναι η εφαρμογή όλων των παραπάνω μέτρων να γίνεται συνδυασμένα και όχι αποσπασματικά, με σταθερό προσανατολισμό στην αναβάθμιση της καθημερινής κομματικής παρέμβασης και της πολύπλευρης ανάπτυξης στελεχών.

Κριτήριο πραγματικής προόδου της δουλειάς μας είναι το κατά πόσο ξεπερνιέται τελικά η αδυναμία μεγάλου μέρους των μελών και στελεχών μας, των ΤΕ και των ΚΟΒ να κάνουν συστηματική και σταθερή δουλειά με την ουσία του Προγράμματος του Κόμματος, κατά πόσο οργανώνεται και ελέγχεται η καθημερινή δουλειά στη βάση της διαλεκτικής σχέσης επαναστατικής θεωρίας και πράξης.

ΠΡΩΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ Η ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΚΝΕ

Η επαναστατική συνέχεια του Κόμματος στο μέλλον συνδέεται άμεσα και ουσιαστικά με την ύπαρξη γερής και μαζικής ΚΝΕ στο σήμερα. Η ευθύνη ώστε τα μέλη της ΚΝΕ και σύσσωμη η οργάνωσή της να αποκτούν επαναστατικά χαρακτηριστικά και να διαμορφώνονται ως νέοι επαναστάτες με όρους προοπτικής, για να αποκτήσουν τον τιμημένο τίτλο του κομματικού μέλους αφορά πρώτα και κύρια το Κόμμα. Συνεπώς, όρος και προϋπόθεση για να μπορεί στην πράξη η ΚΝΕ να αποτελεί βασικό αιμοδοτή του Κόμματος αποτελεί η ανάληψη αυτής της ευθύνης ουσιαστικά και η μετουσίωσή της σε συγκεκριμένα μέτρα στήριξης.

Χρειάζεται πιο αποφασιστικά να στηριχτούν τα καθοδηγητικά όργανα του Κόμματος και οι ΚΟΒ στο πώς να καταρτίζουν σχέδιο με περιεχόμενο που να ανοίγει δρόμο για την ανάπτυξη σταθερής και κατάλληλης παρέμβασης στη

νεολαία. Ένα ζήτημα που έχουμε εντοπίσει εδώ και πολλά χρόνια, χωρίς όμως να το έχουμε λύσει στην πράξη. Να αναλάβει, δηλαδή, το Κόμμα την ευθύνη του στην ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση στη νεολαία, να μην την «αναθέτει» στην ΚΝΕ, να ανοίγει δρόμους με τη δράση του που να διευκολύνει τη συγκρότηση και ανάπτυξη της ΚΝΕ. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να συνειδητοποιηθεί σε βάθος η ιδεολογική παρέμβαση του αντιπάλου, να υπάρχει γνώση και να είναι κατάλληλα προσαρμοσμένη, εκλαϊκευτική και διεισδυτική η δική μας παρέμβαση, παίρνοντας υπόψη την ηλικία, την κοινωνική και ταξική πείρα, πώς απευθυνόμαστε σε έναν μαθητή, έναν σπουδαστή στην κατάρτιση, έναν φοιτητή, έναν εργαζόμενο νέο ή νέα.

Για παράδειγμα, η ανάδειξη της οργανικής σχέσης καπιταλισμού και φασισμού, ώστε να αποκαλύπτουμε την ουσία του φασισμού, του ρατσισμού, του εθνικισμού, του σκοταδισμού που αφήνει ελεύθερο έδαφος για την ανάπτυξη τέτοιων απόψεων και την οργάνωση μικρών ηλικιών σε φασιστικούς πυρήνες.

Από αυτήν τη σκοπιά, έχει ιδιαίτερη σημασία να γίνονται ιδεολογικοπολιτικές παρεμβάσεις που φωτίζουν την προοπτική του σοσιαλισμού - κομμουνισμού σε κρίσιμα μέτωπα, όπως ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος, η κοινωνική και οικονομική επίδραση της Τεχνητής Νοημοσύνης, η αντιμετώπιση των ζητημάτων του ατομικού δικαιωτισμού που με σημαντική καθυστέρηση είδαμε και που επεξεργασίες τέτοιες δεν αξιοποιούνται όσο θα έπρεπε σε όλο το Κόμμα, την ΚΝΕ και ευρύτερα στη νεολαία. Ή ακόμα έχει πολύ μεγάλη σημασία η παρέμβαση γύρω από ζητήματα Ιστορίας που, όπως έχει δείξει και η πείρα, μπορούν να συμβάλουν στη στήριξη ορισμένων πιο ριζοσπαστικών και πολιτικοποιημένων τμημάτων νεολαίας.

Είναι μεγάλη η ευθύνη του Κόμματος έγκαιρα να εντοπίζει και να ανοίγει μέτωπο με σύγχρονες αντιδραστικές θεωρίες και μεθόδους σκέψης που οδηγούν στην αποσπασματικότητα και στον υποκειμενισμό και διοχετεύονται στη νεολαία μέσω του εκπαιδευτικού συστήματος και με άλλα μέσα (π.χ. Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης), όπως και το να επισημαίνει και να αντιμάχεται ανάλογες κοινωνικές και πολιτικές συμπεριφορές που προωθούνται ως «σύγχρονες», «προοδευτικές», «ριζοσπαστικές», αξιοποιώντας και νέες τεχνολογίες που αποτελούν και το «άλλοθι» του «μεταμοντερνισμού», του δήθεν προοδευτισμού. Απαιτείται αφομοίωση και παραπέρα θεματική επεξεργασία σε ζητήματα φιλοσοφίας, πολιτικής οικονομίας, νομοτελειών του καπιταλισμού, σε συνδυασμό με τις επεξεργασίες μας και την απελευθέρωση και συνεχή ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων στον σοσιαλισμό, με ειδική δουλειά από την Ιδεολογική Επιτροπή, το Τμήμα Οικονομίας της ΚΕ κ.λπ.

Σε αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει ν' αναπροσανατολιστεί η δουλειά, πρώτα απ' όλα των κομματικών μας δυνάμεων στους εκπαιδευτικούς, να παρεμβαίνουν στο περιεχόμενο του μαθήματος για το κέρδιμα νέων με τις κομμουνιστικές ιδέες, ν' αποκτήσουν σταδιακά την ικανότητα να προσανατολίσουν Συλλόγους Εκπαιδευτικών, αξιοποιώντας τη διεύρυνση της συνδικαλιστικής μας επιρροής, ν' ανοίξουν αντίστοιχη δουλειά - θεματικές συζητήσεις με τους Συλλόγους Γονέων, αξιοποιώντας εκλεγμένους γονείς - κομματικά μέλη. Ακόμα, ν' αξιοποιήσουν πιο μεθοδευμένα την ΟΓΕ, το ΕΣΥΝ για τις εξαρτήσεις, την ΕΕΔΥΕ και την ΠΕΑΕΑ - ΔΣΕ για τους υφιστάμενους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Η επεξεργασία μιας τέτοιας παρέμβασης να ξεκινήσει από τη νέα ΚΕ, με την κατάλληλη στελέχωση των Τμημάτων της, τον προσανατολισμό τους στα αντίστοιχα αντικείμενα, στην ιδεολογική πάλη με βάση αυτά, τη μεταξύ τους συνεργασία, καθώς και με αντίστοιχες κεντρικές Κομματικές Ομάδες, με τα Τομεακά Όργανα Εκπαιδευτικών, ΑΕΙ - Έρευνας, Καλλιτεχνών.

Από τα πρώτα ζητήματα που πρέπει να συζητηθούν στο Κόμμα, αλλά και σε όλη την κλίμακα της ΚΝΕ, είναι: Οι δυνατότητες και παγίδες στη χρήση του Διαδικτύου, ειδικότερα για την ατομική χρήση των ΜΚΔ, μέσω των οποίων καλλιεργούνται την αποξένωση, τον ναρκισσισμό, τον κατακερματισμό της σκέψης, στερεότυπα, τον ατομισμό, εμπορευματοποιώντας ακόμα και το ίδιο το ανθρώπινο σώμα.

Το Κόμμα να εμβαθύνει σε ζητήματα κομμουνιστικής ηθικής, στις σχέσεις των δύο φύλων, μεταξύ γονιών και παιδιών, σε ζητήματα κομμουνιστικής διαπαιδαγώγησης, να τα διοχετεύσει στην ΚΝΕ.

Χρειάζονται πρωτοβουλίες δράσης που καλλιεργούν την αγωνιστικότητα και συλλογικότητα, την προσφορά, την ανιδιοτέλεια, την αλληλεγγύη, την ταξική προσέγγιση, αλλά και τη δημιουργία, που συσφίγγουν αγωνιστικούς δεσμούς πάνω σε κοινές δράσεις, που συνδέονται με αισθητική καλλιέργεια, καλλιτεχνική δημιουργία, φυσική αγωγή. Έχουμε πετύχει πολλά και σημαντικά με τη δουλειά για το Φεστιβάλ ΚΝΕ - «Οδηγητή», κυρίως το κεντρικό, με ορισμένα Στέκια Πολιτισμού. Δεν έχουν όμως αγκαλιάσει την ΟΒ, τη δράση της, δεν έχουν διαπεράσει Όργανα Κόμματος - ΚΝΕ, ώστε η κομμουνιστική ιδιότητα να εκδηλώνεται ως πρωτοπορία σε όλες τις πλευρές της κοινωνικής ζωής και δράσης, στην προσωπικότητα του κομμουνιστή, της κομμουνίστριας, στο πώς κρίνει τι και πώς μαθαίνει, βλέπει, ακούει, δημιουργεί, διεκδικεί, βιώνει, είναι πραγματικά πρωτοπόρος παντού, παράδειγμα και πρότυπο, λαϊκός ηγέτης.

Ιστορία, Γλώσσα, Τέχνη μπορούν να αποτελέσουν εργαλεία στη διαμόρφωση κομμουνιστών ικανών να αναλύουν την πραγματικότητα, να εντοπίζουν τον δρόμο αλλαγής της πραγματικότητας σε κατεύθυνση πραγματικού πολιτισμού, κοινωνικής ευημερίας, του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

Δίνουμε προτεραιότητα και συνεχίζουμε με πιο αποφασιστικούς ρυθμούς την προσπάθεια διαπαιδαγώγησης μικρότερων ηλικιών, που δένεται άρρηκτα με τη συλλογική δράση κι έρχεται σε αντίθεση με τα κυρίαρχα πρότυπα, καλλιεργώντας τις αξίες της εργατικής τάξης, τον κομμουνιστικό τρόπο σκέψης, ζωής και δράσης.

Βασικός πυρήνας της παρέμβασής μας στις μικρότερες ηλικίες είναι η συγκρότηση και λειτουργία ομάδων - φίλων του «κόκκινου Αερόστατου», στη γειτονιά (ανά δήμο ή πόλη), η στήριξη και καθοδήγηση της σταθερής συστηματικής συνάντησης συνομήλικων παιδιών με έναν ενήλικα ομαδάρχη και βασικό τους περιεχόμενο τα θέματα και τις δραστηριότητες που προτείνονται από τις σελίδες του περιοδικού.

Αξιοποιούμε το γεγονός ότι ένας περίγυρος οικογενειών με μικρά παιδιά αναγνωρίζουν την ανωτερότητα των θέσεών μας για το παιδί, μας προσεγγίζουν και μας ακολουθούν και από αυτήν την αφετηρία.

Για να πολλαπλασιαστεί αυτή η δουλειά χρειάζεται να εμπλακούν περισσότερο ενεργά οι Κομματικές Ομάδες στην Εκπαίδευση, να αναμειχθούν περισσότεροι σύντροφοι και οπαδοί, να ανεβάσουμε την ικανότητα όσων

εμπλέκονται. Να εμπνεύσουμε και να καλλιεργήσουμε αντίστοιχη διάθεση σε ανθρώπους που ασχολούνται με τα παιδιά (επαγγελματικά ή από μεράκι), να γνωρίσουμε και να συναντηθούμε σε αυτήν την προσπάθεια και με άλλους (εκπαιδευτικούς, καλλιτέχνες, γυμναστές, φοιτητές αντίστοιχων σχολών). Να στηριχτούν και να πολλαπλασιαστούν αντίστοιχες πρωτοβουλίες στο επίπεδο του κινήματος (από εργατικά σωματεία, Συλλόγους Γυναικών, την ΕΕΔΥΕ κ.ά.).

Το σύνολο αυτής της προσπάθειας μπορεί να συμβάλει παραπέρα στην ποιοτική αναβάθμιση της λειτουργίας και του περιεχομένου ζωής και δράσης των Μαθητικών ΟΒ της ΚΝΕ ειδικά στα Γυμνάσια και να αφήσει αποφασιστικό αποτύπωμα στην οργανωτική ανάπτυξη της ΚΝΕ.

Παρά τα όποια βήματα έχουν γίνει δεν πρέπει να υποτιμήσουμε την εκδήλωση προβλημάτων στην καθοδήγηση της ΚΝΕ, όπως είναι η αναλογία στρατολογιών και διαγραφών, το αδύναμο μέτωπο σε προβλήματα εξαρτήσεων, που μπορεί να προϋπήρχαν της πρότασης στρατολογίας τους, η επικρατούσα «απογοήτευση λόγω αρνητικού συσχετισμού» ή η περιορισμένη σε συνδικαλιστικά, άμεσα ζητήματα κυρίως, παρέμβαση μελών της ΚΝΕ στο πλαίσιο του Συλλόγου, κυρίως στους χώρους των ΑΕΙ.

Η καθοδηγητική στήριξη στην ΚΝΕ πρέπει, λοιπόν, να αποτελέσει σημείο στροφής, να πάρει συγκεκριμένη έκφραση όσον αφορά την κομματική ευθύνη. Το κύριο ζήτημα όπου πρέπει να στραφεί η προσοχή μας είναι η βοήθεια στην ιδεολογική - πολιτική στήριξη των δυνάμεων της ΚΝΕ από την πλευρά του Κόμματος, παίρνοντας υπόψη τη μεγάλη απόσταση που έχουν νέες δυνάμεις της ΚΝΕ από κομματικές επεξεργασίες, την περιορισμένη ταξική και πολιτική πείρα, τη βαριά επίδραση της αντεπανάστασης και της αστικής ιδεολογίας σε νεότερες γενιές που δεν έχουν τις ίδιες προσλαμβάνουσες με παλιότερες. Δηλαδή, το Κόμμα πρέπει αταλάντευτα να ρίξει βάρος στην ανάπτυξη ενός πλατιού οργανωμένου μορφωτικού ιδεολογικοπολιτικού ρεύματος στις γραμμές της ΚΝΕ, παίρνοντας υπόψη τις σύγχρονες ανάγκες της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης.

Ορισμένα κρίσιμα ζητήματα:

► Να συστηματοποιηθεί περισσότερο η στήριξη και ουσιαστική καθοδήγηση από την πλευρά του Κόμματος των κομματικών στελεχών, που είναι χρεωμένα να δουλεύουν ως στελέχη στην ΚΝΕ. Η ιδιότητα «κομματικό στέλεχος χρεωμένο στην ΚΝΕ» πρέπει να συνοδεύεται από την αντίστοιχη κομματική στήριξη, γιατί σε πολλές περιπτώσεις αφορά απλώς ΚΝίτικα στελέχη που στρατολογήθηκαν στο Κόμμα, χωρίς αυτό να σημαίνει υποχρεωτικά και την κατάκτηση από μέρους τους του αντίστοιχου επιπέδου ιδεολογικής-πολιτικής ωριμότητας που απαιτεί η καθοδήγηση των Οργανώσεων και των Οργάνων της ΚΝΕ. Απαιτούνται και ειδικές μορφές και τρόποι δουλειάς από την πλευρά της κομματικής καθοδήγησης. Ιδιαίτερα τα κομματικά μέλη που είναι εκλεγμένα στο ΚΣ της ΚΝΕ, και με ευθύνη της ΚΕ, οφείλουν να συνειδητοποιούν την ευθύνη του Κόμματος και να συμβάλλουν στην ουσιαστική εκπλήρωσή της, με ανάλογη συνεργασία κομματικών και ΚΝίτικων δυνάμεων.

– Η εξασφάλιση της σταθερής παρακολούθησης από τα κομματικά όργανα των εσωοργανωτικών διαδικασιών της ΚΝΕ και της βοήθειας που πρέπει να δίνεται, πρώτα απ' όλα στο ιδεολογικοπολιτικό περιεχόμενο της συζήτησης, αλλά και στην προσπάθεια να επιλυθούν πρακτικά ζητήματα στήριξης

της δουλειάς της ΚΝΕ. Το πρώτο που πρέπει να λυθεί είναι η αντιστοίχιση ΚΟΒ - ΟΒ και η παρακολούθηση των ΟΒ από το Κόμμα. Αυτό από μόνο του δεν αρκεί. Χρειάζεται όμως να κατανοηθεί πως η ευθύνη για τη στήριξη στην ΟΒ «βαραίνει» την ίδια την ΚΟΒ και την ΤΕ και όχι μόνο αυτόν που έχει καταμεριστεί να την παρακολουθεί. Ο χώρος ευθύνης της ΟΒ αποτελεί χώρο ευθύνης της ίδιας της ΚΟΒ που την καθοδηγεί κι έτσι πρέπει να τον αντιλαμβάνεται. Στον βαθμό που λύνεται αυτό, θα μετριούνται και βήματα στη διαμόρφωση ενιαίου σχεδιασμού. Ιδιαίτερο ρόλο βέβαια στη διαμόρφωση αυτού του σχεδιασμού αλλά και της συνολικότερης ευθύνης έχουν, κυρίως σε αυτήν τη φάση, τα Τομεακά Όργανα.

► Σε κάθε «ανανέωση» του στελεχικού δυναμικού χρειάζεται προσοχή να μην αδυνατίζουν οι όροι συγκρότησης και λειτουργίας των ΟΒ και κύρια η ιδεολογικοπολιτική στήριξή τους λόγω απειρίας. Η στήριξη του Κόμματος στο να διασφαλίζεται η καθοδηγητική συνέχεια, να μεταλαμπαδεύεται η πείρα και να γίνεται προσπάθεια να κατακτιούνται συνεχώς τα επαναστατικά χαρακτηριστικά στους νέους συντρόφους και συντρόφισσες, ιδιαίτερα σε τέτοιες περιόδους, είναι πολύ κρίσιμο.

Φυσικά, υπάρχουν και πολλά άλλα ακόμα ζητήματα που πρέπει να τα δούμε πιο αναλυτικά, κυρίως μετά το Συνέδριο, στην πορεία προς το 14ο Συνέδριο της ΚΝΕ που θα γίνει στο τέλος του 2027 καθώς και κατά την προετοιμασία της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης για τη Νεολαία ή της Ευρείας Ολομέλειας της ΚΕ, ανάλογα στο τι θα καταλήξει η νέα ΚΕ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΣΩΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΡΑΜΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΚΟΒ

Η αντιστοίχιση της εσωκομματικής λειτουργίας και της καθοδήγησης με τον επαναστατικό χαρακτήρα του Κόμματος, το Πρόγραμμα και το Καταστατικό του σημαίνει ότι σκοπός της λειτουργίας και της καθοδήγησης είναι να οργανώσει τη δουλειά συνειδητών επαναστατών, μελών του ΚΚΕ, στη δράση τους για την ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας, για τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό και με βάση αυτό το κριτήριο να αξιολογείται όλη η κομματική ζωή και δράση. Αυτό σημαίνει με τη σειρά του ότι το μέλος του ΚΚΕ καλείται να δράσει οργανωμένα, επαναστατικά σε μη επαναστατικές συνθήκες, να υπηρετήσει τους στόχους που θέτει το Κόμμα για την ολόπλευρη προετοιμασία του για τις συνθήκες της επαναστατικής ανόδου. Για να μπορεί αυτό το περιεχόμενο να μην είναι απλώς ένα σύνθημα, να μη σκορπάει ή χάνεται μέσα στην τρέχουσα καθημερινότητα, είναι απαραίτητη όλη η καθοδηγητική φροντίδα να δίνει βάρος, να στρέφει την προσοχή της, ώστε όλη η κομματική λειτουργία και δράση να φωτίζει τους προγραμματικούς στόχους του Κόμματος, για να μπορεί να διαπερνά την καθημερινή δουλειά η «ιδέα» ότι και το παραμικρό που κάνουμε σήμερα αποτελεί «λιθαράκι» για τον συνολικό αγώνα, για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Αυτό πρέπει να εκφράζεται με συγκεκριμένο τρόπο σκέψης, αντίληψης, δράσης και λειτουργίας των ΚΟ, να αποτελεί μόνιμο αντικείμενο και περιεχόμενο των Οργάνων και των ΚΟΒ.

Για να περνάει ένα τέτοιο πνεύμα στην κομματική λειτουργία χρειάζεται σταθερό μέτωπο σε απaráδεκτα φαινόμενα χαλαρότητας και φιλελευθερισμού που δεν συνάδουν με τη συγκρότηση και δράση ενός επαναστατικού κόμματος.

Να αντιμετωπιστεί ο συμβιβασμός με τρόπους λειτουργίας και συνήθειες που ουσιαστικά υποτιμούν ή υποβαθμίζουν τον ρόλο των κομματικών μελών σε απλούς ακροατές εισηγήσεων ή σε καλούς οπαδούς του Κόμματος.

Να ξεπεραστεί η τάση υποχώρησης απέναντι στις μεγάλες και σύνθετες δυσκολίες, που αντιμετωπίζουν κομματικά μέλη, ιδιαίτερα όσα βρίσκονται σε παραγωγικές ηλικίες, αντί να υπάρξει φροντίδα στήριξης με συλλογικό κριτήριο, βασισμένη στην κομμουνιστική επιλογή ζωής και δράσης και στη συνείδηση των δυσκολιών και των απαιτήσεων της ταξικής πάλης. Συνδέεται με την αντίστοιχη προετοιμασία των νεότερων σε ηλικία κομματικών δυνάμεων, την ουσιαστική καθοδηγητική φροντίδα για τους κομμουνιστές και κομμουνίστριες νέους γονείς, με αντίστοιχα πολύπλευρα ιδεολογικά - πολιτικά - οργανωτικά μέτρα που βασίζονται στην αντίληψή μας για την οικογένεια, την εξέλιξή της και των καθηκόντων της στις εκάστοτε ιστορικές κοινωνικές συνθήκες για το περιεχόμενο της γονικής ευθύνης.

Να αντιμετωπιστούν φαινόμενα διοικητισμού και άγονης απαιτητικότητας που δεν ταιριάζουν σε μια οργάνωση συνειδητών επαναστατών.

Κρίσιμα κριτήρια για την προώθηση της καθοδηγητικής δουλειάς και της λειτουργίας είναι:

- ▶ Η άνοδος της ικανότητας όλων των κομματικών μελών να συζητάνε πλατιά με ευρύτερες εργατικές -λαϊκές δυνάμεις, δυνάμεις που έχουμε προσδιορίσει κοινωνικοταξικά στο Πρόγραμμα του Κόμματος, τη στρατηγική του ΚΚΕ, τον στόχο του σοσιαλισμού - κομμουνισμού, τον δρόμο της επαναστατικής ανατροπής, τόσο μέσα από τη δράση τους στο εργατικό - λαϊκό κίνημα όσο και αυτοτελώς.

- ▶ Η ανάδειξη κάθε κομματικού μέλους σε πρωτοπόρο αγωνιστή στον χώρο ευθύνης του, έτσι ώστε να μπορεί να επικοινωνεί με ευρύτερες εργατικές - λαϊκές μάζες με στόχο τη διαμόρφωση βαθύτερων πολιτικών δεσμών με αυτές.

- ▶ Η ολοκληρωμένη συζήτηση και προετοιμασία για τη συμμετοχή και παρέμβαση των κομματικών μας δυνάμεων μέσα σε έναν αγώνα: Ότι δεν συζητάμε μαζί τους όπως θα συζητάγαμε με τα μέλη ενός συνδικάτου, ή με τα μέλη ενός αγροτικού συλλόγου, ή ενός φοιτητικού συλλόγου. Ότι δηλαδή να διαμορφώνονται συλλογικά κριτήρια, στόχοι και δράση που να κάνουν κατανοητό, πρώτα απ' όλα στα μέλη του Κόμματος και της ΚΝΕ, το γεγονός ότι η πρωτοπόρα δράση των κομμουνιστών και κομμουνιστριών σε ένα ή άλλο μέτωπο πάλης, σε έναν αγώνα, πρέπει να υπηρετεί τους στόχους του Κόμματος.

- ▶ Η αντίστοιχη ολοκληρωμένη συζήτηση των συμπερασμάτων από αυτούς τους αγώνες όπου πρωτοστατούμε στο εργατικό - λαϊκό κίνημα, τι γίνεται κατανοητό σε σχέση με τον ρόλο των κομμουνιστών σε αυτούς. Πώς καθημερινοί αγώνες για την απόσπαση κατακτήσεων από τη σκοπιά της εργατικής τάξης και των λαϊκών δυνάμεων συνδέονται με την ταξική αντιπαράθεση, τη ρήξη και την ανατροπή του συστήματος. Πώς αυτό υπηρετείται μέσα από τη γραμμή που διαμορφώνουμε στο εργατικό κίνημα. Ποιος ο ρόλος των κομ-

μουνιστών, ώστε να ανοίγει μια τέτοια πιο πλατιά συζήτηση μέσα στην εργατική τάξη, πώς, δηλαδή, η πείρα μέσα από τη συμμετοχή στους αγώνες αξιοποιείται για να ανοίγει η συζήτηση για το τι κίνημα είναι σήμερα αναγκαίο, ποια πρέπει να είναι η κατεύθυνση του αγώνα και ποιες οι προϋποθέσεις του, για να υπάρχει ουσιαστική και πραγματική νίκη για τους εργαζομένους, για την ικανοποίηση των σύγχρονων εργατικών λαϊκών αναγκών.

► Βασικό ζήτημα είναι ο προσανατολισμός των καθοδηγητικών οργάνων, ώστε το περιεχόμενο της εξειδικευμένης δουλειάς στις γυναίκες να διαχέεται στο σχέδιο δράσης για τη στρατολογία και την οικοδόμηση, τη μαζική ιδεολογική - πολιτική παρέμβαση του Κόμματος, στην καθοδήγηση των κομματικών δυνάμεων στο εργατικό κίνημα και στα κινήματα των αυτοαπασχολούμενων, βιοπαλαιστών αγροτών, στο μαθητικό και φοιτητικό κίνημα, στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα.

► Πώς γίνονται αντιληπτά τα καθήκοντα της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης, της επαγρύπνησης και της ετοιμότητας δράσης σε όλες τις συνθήκες στο επίπεδο της ΚΟΒ. Να έχει καθαρό η ΚΟΒ και κάθε κομματικό μέλος ότι έχει την άμεση ευθύνη για τη διεξαγωγή της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης για την απόσπασση εργατικών - λαϊκών συνειδήσεων από τον αντίπαλο, για την απόκρουση της επίθεσης του αντιπάλου και ότι αυτό το καθήκον δεν ανατίθεται κάπου αλλού, δεν θα «λυθεί» κάπου κεντρικά. Αυτό σημαίνει ικανότητα της ΚΟΒ να έχει γνώση του χώρου ευθύνης της και την πρωτοβουλία διεξαγωγής της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης με τις συγκεκριμένες δυνάμεις που δρουν σε αυτόν τον χώρο, όχι με στενά εκλογικίστικα κριτήρια ή με κριτήρια ενός συνδικαλιστικού συσχετισμού, αλλά με κριτήρια κοινωνικοταξικά. Η ΚΟΒ οφείλει να αναγνωρίζει ότι στον χώρο ευθύνης της μπορεί να «κυκλοφορούν» απόψεις και θέσεις που να μην αποκρυσταλλώνονται σε ανάλογη παρουσία συγκροτημένων πολιτικών δυνάμεων όπως τις ξέρουμε, π.χ. σε αγροτικές περιοχές επιδρούν εθνικιστικές απόψεις, ανεξάρτητα από το αν δρουν συγκροτημένα τέτοιες δυνάμεις ή σε χώρους Εκπαίδευσης επιδρούν απόψεις του δικαιωτισμού κ.λπ.

Το ζήτημα αυτό είναι κρίσιμο και για έναν επιπλέον σημαντικό λόγο. Για να κατανοείται πιο ολοκληρωμένα η ιδεολογικοπολιτική επαγρύπνηση ως βάση για την απαραίτητη τήρηση των καταστατικών αρχών: Την αντιμετώπιση δηλαδή της προσπάθειας του αντιπάλου να διεισδύσει, να παρεισφρήσει στις δυνάμεις μας, να χτυπήσει το Κόμμα «από μέσα». Αποτελεί ζήτημα καθοδηγητικής αναβάθμισης η προσπάθεια ενίσχυσης στοιχείων της επαναστατικής διαπαιδαγώγησης, του ατσαλώματος που πρέπει να συνδυάζει την ιστορική και ιδεολογική γνώση με τη δράση και τη στάση ζωής.

Αυτή η καθοδηγητική δουλειά μπορεί να διαμορφώσει σήμερα προσωπικότητες με επαναστατικά χαρακτηριστικά, με αγωνιστικό τρόπο ζωής, με αξίες, αρετές και ιδανικά που μπορούν να κατακτηθούν μέσα από την κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση κόντρα στον τρόπο ζωής που καλλιεργεί το σάπιο εκμεταλλευτικό σύστημα.

Οφείλουμε να συμβάλλουμε ώστε να αναπτύσσονται κομμουνιστές ως αδιάσπαστες προσωπικότητες, ως επαναστάτες που παλεύουν και δρουν ανοιχτά και θαρρετά μέσα σε εργατικές-λαϊκές μάζες, αλλά να έχουν ξεκάθαρο ότι βρίσκονται στο στόχαστρο του αντιπάλου που θα προσπαθήσει να τους υπονομεύσει, να τους χτυπήσει, να τους αποσπάσει από τους επαναστατικούς σκοπούς.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ

Παράλληλα με τα μέτρα για την αύξηση της διακίνησης του «Ριζοσπάστη», τη μελέτη και την αξιοποίησή του, να συνεχιστούν και να ενταθούν τα θετικά βήματα στη βελτίωση του περιεχομένου της εφημερίδας, για να ανταποκρίνεται καλύτερα στον καθοδηγητικό της ρόλο, στα σύνθετα καθήκοντα της ιδεολογικο-πολιτικής διαπάλης και στον στόχο της ιδεολογικής - πολιτικής και οργανωτικής ισχυροποίησης του Κόμματος. Να παίξει ο «Ριζοσπάστης» πιο ουσιαστικό ρόλο στη γενίκευση της πείρας από τη δράση των Οργανώσεων, να ανέβει η ικανότητα της εφημερίδας να προβάλλει εκλαϊκευμένα και πιο ζωντανά, δεμένη με τις εξελίξεις και την πείρα των αγώνων, την πρόταση διεξόδου και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται γι' αυτήν σήμερα, στη μαζική και πολιτική δράση του Κόμματος.

Να γίνουν πιο αποφασιστικά βήματα στη βελτίωση της λειτουργίας του ειδησεογραφικού portal του Κόμματος «902.gr». Το portal έχει θετική σημαντική συμβολή στη διάδοση και την έγκαιρη πληροφόρηση για τις θέσεις του ΚΚΕ, τις εκτιμήσεις του και τις παρεμβάσεις του στις γρήγορες εξελίξεις των τελευταίων χρόνων. Η αύξηση της επισκεψιμότητάς του, η αξιοποίηση όλο και περισσότερων μορφών ενημέρωσης, η εύστοχη, άμεση και πολύμορφη αντιπαράθεση με τον αντίπαλο, η ανάδειξη της δράσης του Κόμματος και της ΚΝΕ, του εργατικού - λαϊκού κινήματος αποτελούν τη βάση για την περαιτέρω βελτίωση της προσφοράς του «902.gr» και της Συντακτικής του Ομάδας, ώστε να ανταποκρίνεται στα αναβαθμισμένα καθήκοντά του ως ενημερωτικού μέσου του ΚΚΕ. Ταυτόχρονα, παραμένει κρίσιμο ζήτημα η ενίσχυση της στελέχωσής του.

Η πείρα επιβεβαιώνει ότι μόνο η συλλογικά οργανωμένη αξιοποίηση και παρέμβαση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης (ΜΚΔ) είναι ο τρόπος για να εντάσσονται και αυτά τα μέσα στη γενικότερη προπαγανδιστική δουλειά, για να αναδεικνύουν την παρέμβαση του Κόμματος, να ανακαιτίζουν προβοκάτσιες και ψευτιές απέναντι στο ΚΚΕ και τις θέσεις του. Επιβεβαιώνεται η θέση μας για συλλογική και όχι ατομική χρήση των ΜΚΔ, αν και κόντρα στο ρεύμα, σε αντίθεση με τις εκτιμήσεις αστών και οπορτουνιστών που τα αντιμετωπίζουν ως «ουδέτερα εργαλεία», αγνοώντας την αντικειμενική πραγματικότητα ότι βρίσκονται στα χέρια μονοπωλιακών κρατών, ιμπεριαλιστικών ενώσεων και καπιταλιστικών κρατών. Η θέση αυτή συνέβαλε και δεν δυσκόλεψε τη βελτίωση της οργανωμένης μας παρέμβασης στα ΜΚΔ, η οποία πρέπει να συνεχιστεί το επόμενο διάστημα. Η χωρίς λόγο ατομική χρήση λογαριασμών στα social media αποτελεί εκδήλωση οργανωτικού φιλελευθερισμού.

Προβλήματα ατομικής χρήσης που εντοπίζονται πρέπει να αντιμετωπίζονται με βάση τις σχετικές Αποφάσεις της ΚΕ, δηλαδή ότι το μέλος του Κόμματος και της ΚΝΕ δεν μπορεί να εκτίθεται ατομικά στα ΜΚΔ, ότι εκφραστής του Κόμματος και της ΚΝΕ είναι οι επίσημοι λογαριασμοί τους, ότι υποστηρίζουμε την οργανωμένη συλλογική αξιοποίηση λογαριασμών στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης από σωματεία και άλλους μαζικούς φορείς, ώστε να ενημερώνουν για τις πρωτοβουλίες τους, τις θέσεις τους, στηρίζοντας και με αυτόν τον τρόπο την αναντικατάστατη συλλογική οργάνωση και δράση εκεί όπου ζουν και δουλεύουν οι εργαζόμενοι.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΜΕ ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΚΕ

Η υλοποίηση των Αποφάσεων του Συνεδρίου θα κριθεί σε μεγάλο βαθμό από την επάρκεια, ικανότητα και σταθερότητα, μπροστά σε σύνθετες συνθήκες, όλων των στελεχών, πρώτα απ' όλα των μελών της ΚΕ, των μελών των Επιτροπών Περιοχής. Θα χρειαστεί όμως μεγάλη προσπάθεια για να διαμορφωθεί ενιαία αντίληψη, αποφασιστικότητα και καλή οργάνωση του ελέγχου και του σχεδιασμού δράσης στην προώθηση του κεντρικού ζητήματος που αποφάσισε το Συνέδριο. Η ΚΕ οφείλει να επαγρυπνεί και να εξετάσει τη βοήθεια που θα χρειαστεί να δώσει συγκεκριμένα.

Κρίσιμο και στρατηγικής σημασίας ζήτημα για το Κόμμα και την προοπτική του είναι η προετοιμασία και ανάδειξη πολλών και αφοσιωμένων εργατικών στελεχών. Μέσα στην ταξική πάλη ωριμάζει και εξελίσσεται μια νέα γενιά εργατικών στελεχών που μέσα από την κατάλληλη βοήθεια και στήριξη μπορούν να εξελιχθούν σε ικανά στελέχη που θα μπορούν να στελεχώσουν πολλούς τομείς του Κόμματος. Η διαδικασία ανάδειξής τους θα κριθεί κυρίως στην πιο άμεση και δραστήρια συμμετοχή των συνδικαλιστικών στελεχών στην κομματική οικοδόμηση, στην οργάνωση και εκπαίδευση νέων κομμουνιστών και στην οικοδόμηση Κομματικών Οργανώσεων και Οργανώσεων της ΚΝΕ. Είναι η πιο ουσιαστική προετοιμασία ανάδειξής τους σε ηγετικά κομματικά στελέχη με κύρος. Αξιόλογο στοιχείο, επίσης, στην προετοιμασία τους είναι να διδάσκονται και να μελετούν προσεκτικά την πλούσια πείρα του Κόμματος και του επαναστατικού κινήματος με όλα τα θετικά και αρνητικά της στοιχεία.

Για να μπορέσει να στηριχτεί η όλη καθοδηγητική μας προσπάθεια είναι αναγκαία, ταυτόχρονα, μια πιο ουσιαστική και δημιουργική διάταξη στελεχών στα καθοδηγητικά όργανα, ιδιαίτερα στους κρίκους των Επιτροπών Περιοχής και των Τομεακών Επιτροπών. Άμεσο ζήτημα που τίθεται είναι η στήριξη του καταμερισμού τομέων δουλειάς, που εύκολα «παρασύρεται» κάτω από τις ανάγκες της τρέχουσας οργανωτικής δουλειάς. Η συγκρότηση Βοηθητικών Επιτροπών δεν αποτελεί πολυτέλεια αλλά μεγάλη ανάγκη και πρέπει να εξασφαλίζεται σταθερά και ουσιαστικά η λειτουργία τους, η ολοκληρωμένη καθοδήγησή τους με ευθύνη των ΓΠ, των ΤΓ και των επικεφαλής, ο προσανατολισμός και η χρέωσή τους στη βάση των συνολικότερων κομματικών προτεραιοτήτων και των αναγκών της ΕΠ και της ΤΟ, ώστε να αναβαθμίσουν τον ρόλο τους ως βοηθητικά επιτελεία για τη στήριξη της δουλειάς των καθοδηγητικών οργάνων. Να λύνονται ζητήματα στελέχωσής τους, αξιοποιώντας και στελέχη που μπορεί να έχουν εξειδικευμένες ικανότητες, εξασφαλίζοντας ότι οι επικεφαλής αυτών των βοηθητικών επιτροπών δεν θα είναι υπερχρεωμένοι, ότι θα είναι στελέχη που πληρούν τις στοιχειώδεις απαιτήσεις.

Η νέα ΚΕ έχει ευθύνη, με την καθοδήγηση του ΠΓ, ν' αναπτύξει ενιαία καθοδηγητική αντίληψη μεταξύ των μελών της που είναι καταμερισμένα σε διαφορετικές χρεώσεις: στην καθοδήγηση Οργάνων, στην καθοδήγηση Κομματικών Ομάδων μαζικών οργανώσεων και κινημάτων, στην ερευνητική-μελετητική δουλειά των Τμημάτων, κυρίως να ξεπεραστεί όποια αντίληψη θεωρεί ως στελεχική δουλειά πρώτα ή κυρίως την οργανωτική –καθοδηγητής, γραμματέας– με αποτέλεσμα να την αναδεικνύει σε μοναδικό κριτήριο ανάδειξης και διάταξης στελεχών.

Να ενισχυθεί η ατομική και συλλογική ευθύνη κάθε μέλους της ΚΕ, ώστε να εξασφαλίζεται η σταθερή και ουσιαστική συνεργασία μεταξύ των μελών της, όπως και μεταξύ των μελών του ΠΓ που έχουν διαφορετικές χρεώσεις, μεταξύ υπευθύνων Τμημάτων και Γραμματέων Περιοχής, καθοδηγητών τομέων δουλειάς από Γραφεία Περιοχής.

Να ξεπεράσουμε μια στενά τυπική αναζήτηση ευθύνης, βασισμένοι στην ουσιαστική συνεργασία - συνευθύνη όλων των κρίκων από πάνω προς τα κάτω, στόχος που περιλαμβάνει τη στενή συνεργασία καθοδηγητικών οργάνων και Τμημάτων της ΚΕ ή Τμημάτων και Βοηθητικών Επιτροπών σε επίπεδο ΕΠ ή ΤΟ.

Να αμβλυνθεί η διάσταση ανάμεσα σε στελέχη που «τρέχουν» για την οργάνωση της δουλειάς και στελέχη που «μελετούν», ερμηνεύουν, επεξεργάζονται θέσεις, οργανώνουν την ιδεολογική δουλειά.

Τα μέσα για την πραγματοποίηση της παραπάνω κατεύθυνσης είναι εντοπισμένα και αποφασισμένα και χρειάζεται επιμονή στην εφαρμογή και στον έλεγχό τους. Τέτοια μέσα είναι:

- ▶ Εναλλαγές στις χρεώσεις.
- ▶ Διασφάλιση της επαναλαμβανόμενης παρακολούθησης κομματικών σχολών από στελέχη του Κόμματος, χρέωσή τους σε ερευνητικές - μελετητικές ομάδες ή για την πραγματοποίηση ομιλιών με εξειδικευμένα θέματα κ.λπ.
- ▶ Πιο διευρυμένες αντιπροσωπείες για την παρακολούθηση συνεδριάσεων Επιτροπών Περιοχής, Τομεακών Επιτροπών, αλλά και ΚΟΒ, αντίστοιχα της ΚΝΕ.
- ▶ Διατμηματικές συνεργασίες - συσκέψεις με τη συμμετοχή και οργανωτικών στελεχών, με κατάλληλη προετοιμασία όλων.
- ▶ Διεύρυνση των οργανωμένων συζητήσεων σε Όργανα, Τμήματα, ΚΟΒ, αντίστοιχα στην ΚΝΕ, θεωρητικών - ιδεολογικών θεμάτων με βάση αρθρογραφία, βιβλιογραφία κ.λπ. αλλά και συζήτηση ιδεολογικών - πολιτικών συμπερασμάτων από κάθε κύκλο εργατικών - λαϊκών αγώνων, αρχαιρεσιών, το περιεχόμενο της εξειδικευμένης δουλειάς στις γυναίκες κ.λπ.

Να συνεχίσουμε πιο αποφασιστικά την εξέταση της διάταξης των κομματικών δυνάμεων, με στόχο την εξυπηρέτηση οικοδόμησης κομματικών πυρήνων σε εργασιακούς χώρους, τη διαμόρφωση κλαδικής πολιτικής και καθοδήγησης του κινήματος. Αυτό αφορά και τη δουλειά με αυτοαπασχολούμενους. Να συζητηθεί πιο διευρυμένα η πείρα τέτοιας κομματικής οικοδόμησης από Εύβοια, Οινόφυτα, Πειραιά, κάποιες εστίες της Αττικής και της Θεσσαλονίκης.

ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ Η ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

Στις σημερινές συνθήκες που δυναμώνει η λαϊκή δυσaréσκεια και αυξάνονται δυνατότητες να ενισχυθούν η μαζικότητα και ο προσανατολισμός ενός ρεύματος αμφισβήτησης, που τον πυρήνα του συγκροτεί η επιρροή του Κόμματος στην εργατική τάξη, πρέπει να εντείνουμε τη μάχη, για να αποκτήσει αυτός ο πυρήνας ταξική, ιδεολογικοπολιτική αντοχή και μαχητικότητα απέναντι στις

πολύμορφες παρεμβάσεις του κεφαλαίου, απέναντι στις αστικές πολιτικές δυνάμεις και τον οπορτουνισμό, απέναντι στη γραμμή των κοινών εθνικών συμπεριόντων σε συνθήκες πολέμου.

Αυτή η δυσαρέσκεια αναπτύχθηκε και αναπτύσσεται στο έδαφος των τριγμών που δημιούργησε η πανδημία και η διαχείρισή της, οι φυσικές καταστροφές και ο ρόλος του αστικού κράτους σε αυτές, η εγκληματική πολιτική που οδήγησε στα Τέμπη και στη συγκάλυψη, στο έδαφος της όξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των συνεπειών της μάχης για την πρωτοκαθεδρία στο ιμπεριαλιστικό σύστημα και της ελληνικής εμπλοκής. Αναπτύχθηκε σε συνθήκες έντασης της εκμετάλλευσης, όξυνσης όλων των προβλημάτων και των εργοδοτικών εγκλημάτων, σε συνθήκες πληθωριστικών πιέσεων και ακρίβειας και πιο φανερών πλέον αρνητικών συνεπειών για τη ζωή των εργαζομένων από την «ωρίμανση» στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου, της ΕΕ, της ΚΑΠ στους αγρότες, που υλοποιήθηκαν από διαδοχικές αστικές κυβερνήσεις. Τροφοδοτήθηκε από την αρνητική για τον λαό πείρα, ιδιαίτερα της προηγούμενης δεκαετίας και από τις διαψευσμένες προσδοκίες.

Όμως η εργατική - λαϊκή δυσαρέσκεια παραμένει ρηχή και περιορισμένη πολιτικά. Ως αποτέλεσμα, το αστικό πολιτικό σύστημα, με τα μέσα που διαθέτει για την παγίδευση και χειραγώγηση της λαϊκής δυσαρέσκειας, επιχειρεί να δυναμώσει τις πιέσεις προσαρμογής στον αρνητικό συσχετισμό.

Σε αυτές τις συνθήκες έντασης της ιδεολογικής - πολιτικής διαμάχης μέσα στην εργατική τάξη και τα σύμμαχα λαϊκά στρώματα, η ικανότητα όλων των μελών και των στελεχών του Κόμματος κρίνεται από τη δυνατότητά τους να κλιμακώνουν την ιδεολογική - πολιτική τους παρέμβαση μέσω της προβολής της προγραμματικής μας επεξεργασίας, της ανάλογης συνθηματολογίας και των αντίστοιχων ενεργειών και της ανάδειξης συμπερασμάτων από την πείρα των ταξικών αγώνων. Έτσι μόνο μπορούν να επιτύχουν τον απεγκλωβισμό των εργατικών - λαϊκών δυνάμεων από την επίδραση της κυρίαρχης αστικής ιδεολογίας και των φορέων της, να διαμορφώσουν όρους συσπείρωσης των εργατικών - λαϊκών δυνάμεων με το Πρόγραμμα του ΚΚΕ και πάλης τους σε αντιμονοπωλιακή - αντικαπιταλιστική κατεύθυνση. Αντίστοιχα, η κάθε Κομματική Οργάνωση πρέπει να μετατραπεί σε κύτταρο - φορέα υλοποίησης αυτών των καθηκόντων.

Από αυτήν την άποψη, δίνουμε βάρος στα καθήκοντα της παρέμβασης του Κόμματος στο εργατικό κίνημα και στα κινήματα των σύμμαχων κοινωνικών δυνάμεων της εργατικής τάξης. Παρά τα βήματα που έχουν γίνει από το 21ο Συνέδριο, η κατάσταση προσομοιάζει με «κινούμενη άμμο». Η παρέμβασή μας χρειάζεται να αποκτήσει το απαραίτητο ιδεολογικό πολιτικό βάθος, για να κατοχυρώσουμε τα θετικά βήματα που κατακτήσαμε και να αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο πωροποίησης μπροστά στην τεράστια πίεση που θα ασκηθεί αντικειμενικά τα επόμενα χρόνια στο πλαίσιο και της πολεμικής οικονομίας και προετοιμασίας και με δεδομένη την ανασύνταξη των αστικών πολιτικών δυνάμεων, ιδιαίτερα της σοσιαλδημοκρατίας.

Σήμερα, για να πραγματοποιηθεί αυτό το αναγκαίο και επιτακτικό άλμα στην παρέμβασή μας στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα απαιτούνται ορισμένες αναγκαίες προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα απαιτείται:

► Η εξασφάλιση ενιαίας αντίληψης ότι στην πορεία ανασύνταξης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος αλληλεπιδρούν η δουλειά με το Πρόγραμμα

του Κόμματος μέσα στο κίνημα και η συστηματική προσπάθεια να ανεβαίνει ο βαθμός οργάνωσης στα συνδικάτα, να αλλάζει ο συσχετισμός δυνάμεων στο εσωτερικό τους και να αυξάνεται η συμμετοχή των μελών τους στους αγώνες, δυναμώνοντας τον αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό της πάλης. Είναι απαραίτητο να προωθούμε συνδυασμένα όλους τους προηγούμενους στόχους που αποτελούν και προϋποθέσεις της ανασύνταξης.

- ▶ Η αυτοτελής ιδεολογική πολιτική και οργανωτική δουλειά όλων των κομμουνιστών μέσα στην εργατική τάξη και στο συνδικαλιστικό της κίνημα με βάση το Πρόγραμμα και άλλες επεξεργασίες μας.

- ▶ Η οργανωμένη, σχεδιασμένη δουλειά και με την αντίστοιχη διάταξη δυνάμεων για τη βελτίωση της κομματικής οικοδόμησης, πρώτα απ' όλα στους χώρους δουλειάς και στις ειδικές κατηγορίες των νεότερων ηλικιακά εργαζομένων και γυναικών.

- ▶ Η επεξεργασία και εξειδίκευση των πλαισίων πάλης και η πρωτοπόρα μαχητική δράση για τα προβλήματα των εργαζομένων.

- ▶ Η ταυτόχρονη συνεχής προσπάθεια συσπείρωσης ευρύτερων τμημάτων εργαζομένων στο πλάι του Κόμματος και της ΚΝΕ, ώστε να διευρύνεται το τμήμα αυτό που δρα πρωτοπόρα στον ιδεολογικό πολιτικό και μαζικό αγώνα, που προετοιμάζεται ώστε να παίξει ηγετικό ρόλο στους αγώνες της εργατικής τάξης και του συνδικαλιστικού κινήματος.

Ο κομμουνιστής - συνδικαλιστής, για να είναι πρωτοπόρος ηγέτης και οργανωτής μαζών, είναι απαραίτητο να δρα πρωτοπόρα με τις ιδέες μας μέσα στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα, να διαφωτίζει ευρύτερες δυνάμεις για την αναγκαιότητα και τη ρεαλιστικότητα ανατροπής του συστήματος της ταξικής αδικίας και εκμετάλλευσης, του καπιταλισμού, για την ανωτερότητα και την επικαιρότητα του σοσιαλισμού.

Στο Πρόγραμμα του Κόμματος προσδιορίζεται ότι η συσπείρωση της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης με το ΚΚΕ και η προσέλκυση πρωτοπόρων τμημάτων των λαϊκών στρωμάτων θα περάσει από διάφορες φάσεις. Το εργατικό κίνημα, τα κινήματα των αυτοασπασχολούμενων στις πόλεις και των βιοπαλαιστών αγροτών και η μορφή έκφρασης της συμμαχίας τους με αντιμονοπωλιακούς στόχους με την πρωτοπόρα δράση των δυνάμεων του ΚΚΕ, σε μη επαναστατικές συνθήκες, αποτελούν το πρόπλασμα για τη διαμόρφωση του επαναστατικού εργατικού - λαϊκού μετώπου σε επαναστατικές συνθήκες. Οι εργατικές - λαϊκές μάζες, μέσα από την πείρα της συμμετοχής τους στην οργάνωση της πάλης σε κατεύθυνση σύγκρουσης με τη στρατηγική του κεφαλαίου, θα πείθονται για την ανάγκη να πάρει η οργάνωση και η αντιπαράθεσή τους χαρακτήρα εφ' όλης της ύλης και με όλες τις μορφές σύγκρουσης με την οικονομική, πολιτική κυριαρχία του κεφαλαίου.

Η κατανόηση πιο βαθιά και διαλεκτικά όλων των παραγόντων που συνδυασμένα πρέπει να υπηρετούν το ανέβασμα της συνειδητότητας και της οργάνωσης της εργατικής τάξης και των λαϊκών δυνάμεων (τη συλλογική πείρα του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος, την άρρηκτη σχέση της ιδεολογικής πολιτικής δράσης με την ανάπτυξη των αγωνιστικών κινητοποιήσεων για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των εργαζομένων) αποτελούν βασικά κριτήρια εξέτασης και εκτίμησης της παρέμβασής μας αλλά και κριτήριο ωριμότητας και αντοχής στις στροφές της ταξικής πάλης.

Να κατανοούμε πιο ολοκληρωμένα τον ειδικό αναντικατάστατο καθοδηγητικό ρόλο του Κόμματος ως πρωτοπορίας της εργατικής τάξης. Να κατανοούμε και να παίρνουμε υπόψη μας ότι το συνδικαλιστικό κίνημα είναι κατώτερη βαθμίδα οργάνωσης της εργατικής τάξης. Ότι στις γραμμές του δρουν και παρεμβαίνουν όλες οι άλλες πολιτικές δυνάμεις, το κράτος, η εργοδοσία. Επομένως η διαδικασία ριζοσπαστικοποίησης και χειραφέτησης της εργατικής τάξης είναι πιο απαιτητική διαδικασία, εξαρτάται από πολλούς παράγοντες που ανεβάζουν τις απαιτήσεις της παρέμβασης του Κόμματος.

Ο κομμουνιστής και η κομμουνίστρια, δουλεύοντας πλατιά μέσα στις εργατικές λαϊκές μάζες που μπαίνουν στην πάλη για τα δικαιώματά τους, πρωτοστατώντας σε κάθε λαϊκό πρόβλημα, να συμβάλλουν συνειδητά να συνδέεται ο οικονομικός αγώνας με την πολιτική πάλη. Να κατανοεί ότι αυτή η διαδικασία δεν γίνεται ούτε «μια κι έξω», ούτε συνθηματολογικά. Είναι συνδυασμός ιδεολογικής, πολιτικής, μαζικής, οργανωτικής παρέμβασης πριν από την εξέλιξη ενός αγώνα, κατά τη διάρκειά του και στη συνέχεια.

Απαιτεί επεξεργασία και εξειδίκευση αιτημάτων και διεκδικήσεων σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, που μπορούν να γίνουν κρίκοι για την ανάπτυξη του συλλογικού αγώνα, σε συνδυασμό με τη συστηματική προσπάθεια για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων πλαισίων πάλης, ανάδειξη μετώπων πάλης, που συμβάλλουν στην ενιαιοποίηση του αγώνα πλατύτερων τμημάτων των εργαζομένων σε αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση. Απαιτεί κλιμάκωση σε διεκδικήσεις, που πρέπει να μπολιάζονται με περιεχόμενο, σε πολιτική αντιπαράθεση με τις κυβερνήσεις, την εργοδοσία, τους πραγματικούς υπευθύνους, ώστε να φωτίζεται ο δρόμος της πάλης για τη λύση των προβλημάτων, για την ικανοποίηση των δικαιωμάτων τους, που συνδέεται αναπόσπαστα με τον δρόμο της ανατροπής.

Μόνο σ' αυτόν τον δρόμο μπορούν να γίνουν υπόθεση των ίδιων των εργαζομένων, να βάζουν εμπόδια στην αστική τάξη, να υπάρχουν και επιμέρους κατακτήσεις, να συνειδητοποιείται η ανάγκη του αγώνα για την εργατική εξουσία, να αναπτύσσεται και να παίρνει όλο και πιο μαζικά χαρακτηριστικά, σε συνθήκες μάλιστα πολύ οξυμένης αντιπαράθεσης στο εσωτερικό του συνδικαλιστικού κινήματος, αναπτύσσοντας τον δικό μας σχεδιασμό για συνεχή αντιπαράθεση και διαπάλη με τις άλλες πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις που θα επιχειρούν τον περιορισμό της πάλης σε μια ρεφορμιστική κατεύθυνση και στον συντεχνιασμό.

Το γεγονός ότι έχει δυναμώσει η εκτίμηση, η εμπιστοσύνη προς το Κόμμα από ευρύτερο τμήμα εργαζομένων και μέσα στις γραμμές του συνδικαλιστικού κινήματος, αποτελεί βάση όλης αυτής της προσπάθειας.

Η άνοδος του κύρους του Κόμματος και τα αποτελέσματα της δράσης μας στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα εκφράστηκαν και στις αρχαιρεσίες μεγάλων συνδικάτων, Εργατικών Κέντρων και Ομοσπονδιών σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα (14 Ομοσπονδίες, 22 Εργατικά Κέντρα, ΑΔΕΔΥ, ΔΟΕ κ.α.), στη διεύρυνση των σωματείων που συσπειρώνονται γύρω από το ΠΑΜΕ και δραστηριοποιούνται στις κινητοποιήσεις των εργατικών οργανώσεων που συμμετέχουν σε αυτό.

Η σημαντική συμβολή του ΚΚΕ στη διαμόρφωση ενός ρεύματος αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής, μέσα από τη στάση του σε όλα τα μεγάλα

μέτωπα, στη δράση μας μέσα στο κίνημα, πρέπει να παλεύουμε να αποκτάει βαθύτερα και πιο σταθερά χαρακτηριστικά.

Βασικό ζήτημα το επόμενο διάστημα είναι η αντιμετώπιση του αστικού σχεδίου που είναι σε εξέλιξη, με μπροστάρη τον μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ. Στόχος τους είναι οι δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ να αντιπαρατεθούν πιο αποφασιστικά με τις δυνάμεις του ΚΚΕ στην Αττική, που έχει ειδικό βάρος πανελλαδικά. Ο σχεδιασμός περιλαμβάνει και άλλες περιοχές, όπου παρατηρήθηκε αύξηση των δυνάμεων του Κόμματος. Με την εκπλήρωσή του επιχειρούν να αντιστρέψουν την κατάσταση, να ανακόψουν την τάση να μεγαλώνει και να βαθιάίνει το ρεύμα συμπίεσης εργαζομένων με το Κόμμα, που παίρνει και συγκεκριμένα χαρακτηριστικά μέσα στο κίνημα με απόσπαση εκλεγμένων και συμμετοχή στα δικά μας ψηφοδέλτια, συμπίεση εκλεγμένων σε ΔΣ, συμπίεση σωματείων με το ΠΑΜΕ.

Θα δυναμώσουν το επόμενο διάστημα οι παρεμβάσεις του κράτους, του κεφαλαίου και των κομμάτων του σε αυτήν την κατεύθυνση σε μια σειρά άξονες, στους οποίους πρέπει να δοθεί ιδεολογική και πολιτική βοήθεια στις δυνάμεις μας και τη μαζική τους παρέμβαση. Τέτοια προσπάθεια του αντιπάλου αποτελεί η απόπειρα να παρουσιαστεί το εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα ως «κοινωνικός εταίρος», «συνομιλητής» στη λογική της «γεφύρωσης συμφερόντων». Σε αυτήν την κατεύθυνση, εντάσσεται και η «κοινωνική συμφωνία» κυβέρνησης, εργοδοτικών ενώσεων και ΓΣΕΕ, η καλλιέργεια της γραμμής του «εθνικού συμφέροντος», της «κοινωνικής ειρήνης» και της ταξικής συνεργασίας, που εκφράζονται με ιδεολογήματα όπως «όλοι στην ίδια βάρκα είμαστε», ειδικά σε συνθήκες πολεμικής προετοιμασίας και ενδεχομένου οικονομικής κρίσης.

Οι διεργασίες που εκτυλίσσονται στο έδαφος των συνολικότερων εξελίξεων που πυροδοτήθηκαν από τη στάση της ΓΣΕΕ στον «νόμο Κεραμέως», τον απόηχο από την «κοινωνική συμφωνία» για τις ΣΣΕ, αλλά και η επίδραση της δικής μας παρέμβασης, διαμορφώνουν δυνατότητες απεγκλωβισμού δυνάμεων από την επιρροή του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού μέσα από τη σταθερή αντιπαράθεση με τις ηγεσίες τους.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, χρειάζεται να προτάσσουμε τη δουλειά με το επεξεργασμένο πλαίσιο του ΠΑΜΕ, ακόμα πιο ειδικά την ανάλογη επεξεργασία ανά χώρο και κλάδο, δουλεύοντας με γνώμονα την ενίσχυση του ταξικού πόλου στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα. Μόνο έτσι μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για τη συγκρότηση ενός πανελλαδικά συντονισμένου ενιαίου κινήματος που θα εκφράζεται στις κοινές θέσεις και στόχους διεκδίκησης για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών των εργαζομένων, κόντρα στη γραμμή του συμβιβασμού και της ενσωμάτωσης του κινήματος.

Αυτή η δουλειά συμβάλλει, ώστε να δυναμώνουν και να διευρύνονται οι δεσμοί του Κόμματος με την εργατική τάξη, οι οποίοι θα δοκιμαστούν ακόμα πιο σκληρά σε συνθήκες όπου η πολεμική οικονομία και η νέα καπιταλιστική κρίση θα συνοδεύονται με αυταρχισμό, καταστολή και εργοδοτική τρομοκρατία, με διώξεις πρωτοπόρων εργαζομένων, με επιχείρηση απαγόρευσης της πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης.

Ξεχωρίζουμε τα εξής στοιχεία με βάση τα συμπεράσματά μας:

Πρώτο, τη σημασία να υπάρχουν οργανωμένες δυνάμεις μέσα στους χώρους δουλειάς ως βασικός όρος για την παρέμβασή μας, για την ανάπτυξη αγώνων, για την επίδραση στους εργαζομένους με βάση την πολιτική μας.

Δεύτερο, την καθοδηγητική προσπάθεια για την εξειδίκευση της διαπάλης με βάση και τη μελέτη του χώρου.

Τρίτο, την ανάγκη αυτή η διαπάλη να διαπερνά τη διαμόρφωση των πλαισίων πάλης, ως όρος για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος.

Η μάχη για την ανασύνταξη θα κριθεί στους μεγάλους βιομηχανικούς χώρους, στις βιομηχανικές ζώνες, στους κλάδους που ιεραρχούμε, αλλά και σε κρίσιμους κλάδους που έχουμε αδύναμη κομματική και συνδικαλιστική παρουσία, στην Ενέργεια, στην Πληροφορική, στις Μεταφορές, σε χώρους της βιομηχανίας όπως εργοστάσια τροφίμων, φαρμάκου, στη χημική βιομηχανία, στη βιομηχανία επεξεργασίας έτοιμου φαγητού και τα μεγάλα catering, στα Super Market και τις μεγάλες αλυσίδες, στην αποθήκευση και τα logistics, στην ιδιωτική Υγεία.

Ο βασικός προσανατολισμός μας πρέπει να βρίσκεται στην επιδίωξη να οργανώνονται οι εργαζόμενοι με βάση τον χώρο δουλειάς, ως βασική προϋπόθεση για την ενίσχυση της κλαδικής οργάνωσης, ενότητας και κοινής δράσης των εργαζομένων σε επίπεδο περιοχής και σε επίπεδο κλάδου. Η πείρα επιβεβαιώνει ότι η συμμετοχή των εργαζομένων, η εξασφάλιση της συλλογικής δράσης, συζήτησης και απόφασης μέσα στους χώρους δουλειάς, σε συνδυασμό με το σωστά επεξεργασμένο πλαίσιο πάλης, είναι που εξασφάλισαν την αύξηση της εγγραφής και συμμετοχής των εργαζομένων στα επιχειρησιακά και κλαδικά σωματεία, τη συνέχεια του αγώνα, τη διαμόρφωση εστιών αντίστασης.

Για τη δουλειά μας στους μετανάστες

Το Κόμμα έχει μεγάλη καθοδηγητική ευθύνη για τη βαθύτερη ιδεολογική δουλειά για την κατανόηση του μεταναστευτικού φαινομένου και την απόκρουση των αστικών ιδεολογημάτων και του ρατσιστικού και ξενοφοβικού δηλητηρίου, για τη σύγκρουση με την άγρια βαρβαρότητα σε βάρος των θυμάτων του πολέμου και της εξαθλίωσης, για την άνοδο των κοινών αγώνων Ελλήνων και μεταναστών και προσφύγων εργαζομένων.

Χρειάζεται ισχυρό μέτωπο ενάντια στο νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου της ΕΕ, στην όξυνση της καταστολής και του αυταρχισμού σε βάρος τους, όπως με τον ρατσιστικό και απάνθρωπο νόμο της κυβέρνησης της ΝΔ για τη φυλάκιση μεταναστών, τα βάρβαρα σχέδια για τους λεγόμενους «κόμβους επιστροφής» σε χώρες της Αφρικής.

Ταυτόχρονα, η προσπάθεια προώθησης των διακρατικών δουλεμπορικών συμφωνιών για την εξασφάλιση φτηνού εργατικού δυναμικού σε μια σειρά κλάδους, μας φέρνει μπροστά σε νέα καθήκοντα από την είσοδο αυτών των ανθρώπων στη δουλειά, σε αντιπαράθεση με τα σχέδια του κεφαλαίου για περαιτέρω μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης συνολικά. Χρειάζεται να εξασφαλιστεί ο σχετικός προσανατολισμός στο εργατικό κίνημα, με την εξειδίκευση του πλαισίου πάλης (π.χ. για τα χαρτιά τους, τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, τις συνθήκες αξιοπρεπούς διαβίωσης, την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας κ.ά.), να ασχοληθούμε πιο συστηματικά για την άνοδο της συμμετοχής των μεταναστών στα σωματεία και τους φορείς του λαϊκού κινήματος, την ανάδειξή τους σε συνδικαλιστικά στελέχη, για την προώθηση νέων μορφών οργάνωσης στο εργατικό - λαϊκό κίνημα για τους μετανάστες και πρόσφυγες, όπως

με τη διεύρυνση της λειτουργίας στεκιών για Έλληνες και μετανάστες εργάτες. Να ενισχύσουμε την αυτοτελή δουλειά με το Πρόγραμμα του Κόμματος.

Να μας απασχολήσει ένα πιο συγκεκριμένο και ολοκληρωμένο σχέδιο παρεμβάσεων στη νεολαία με τη δράση της ΚΝΕ στους χώρους όπου συγκεντρώνεται νέος μεταναστευτικός πληθυσμός, όπως και στους νέους δεύτερης γενιάς, με έναν εξειδικευμένο προσανατολισμό σε συγκεκριμένες περιοχές, σε σχολεία με συντριπτική πλειοψηφία μεταναστών μαθητών κ.λπ.

Ειδικά για την προώθηση της κοινωνικής συμμαχίας σε αντικαπιταλιστική αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση

Έχουν γίνει βήματα στο να συνειδητοποιείται το γεγονός ότι η κοινωνική συμμαχία δεν αποτελεί απλά έναν συντονισμό διάφορων σχημάτων, που φτιάχνονται για να διευκολύνουν την άνοδο του κινήματος, αλλά συμμαχία κοινωνικών δυνάμεων στην κατεύθυνση της ανατροπής του καπιταλισμού και της οικοδόμησης του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

Η υπόθεση της Κοινωνικής Συμμαχίας κατακτιέται στην πάλη για τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα σε κατεύθυνση διεκδίκησης του συνόλου των σύγχρονων αναγκών, που αντικειμενικά μπορούν να αποτελέσουν και το έδαφος της κοινής δράσης των εν δυνάμει συμμάχων κοινωνικών δυνάμεων. Αυτό επιβεβαιώθηκε από μεγάλα μέτωπα πάλης που πήραν και πανελλαδική έκφραση, όπως για το έγκλημα των Τεμπών, ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, το μέτωπο της προστασίας της υγείας του λαού, μέσα από την πάλη για την αντιμετώπιση των συνεπειών από φυσικές καταστροφές που πήραν μεγάλη διάσταση, αλλά και με το μέτωπο ενάντια στους πλειστηριασμούς - εξώσεις λαϊκών κατοικιών κ.ά.

Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία να ανεβάσουμε το επίπεδο ικανότητας της επεξεργασίας και της προώθησης της αντικαπιταλιστικής - αντιμονοπωλιακής πάλης μέσα στο κίνημα κατά την προετοιμασία, τη διάρκεια και το τέλος ενός κύκλου αγώνων, εξετάζοντας τη συνέχεια, που θα βασίζεται στη συλλογική λειτουργία των οργάνων του κινήματος, των ΔΣ και των ΓΣ, με ευθύνη των καθοδηγητικών Οργάνων και των Κομματικών Ομάδων.

Με αυτόν τον προσανατολισμό δουλεύουν οι κομμουνίστριες και οι κομμουνιστές μέσα από τη δράση κάθε φορέα, με μπροστάρη το εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα, για την ανάπτυξη ενός ενιαίου πανελλαδικά συντονισμένου κινήματος, όπου η κοινή δράση θα εκφράζεται κυρίως στους στόχους, στα αιτήματα και την αλληλεγγύη.

Νέα σημαντική πείρα διαμορφώνουμε από το αγροτικό ξέσπασμα που χαρακτηρίζεται από την εξαιρετικά μαζική συμμετοχή στα μπλόκα των αγροτών και στις δράσεις που αποφασίζει η Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων, αλλά και την παρέμβαση του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος στην κατεύθυνση υιοθέτησης και στήριξης των αιτημάτων των αγροτών, με αιχμή το «φτηνά στο χωράφι, ακριβά στο ράφι, για τα κέρδη των καπιταλιστών», την επεξεργασία πλαισίων για την οργάνωση απεργιών και συλλαλητηρίων, αξιοποιώντας και το περιεχόμενο της αντιπαράθεσης με τον «προϋπολογισμό του πολέμου και της φτώχειας». Πρόκειται για σημαντική παρακαταθήκη στην προσπάθεια να στραφεί ο αγώνας από το ίδιο το εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα στο σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής.

Για άλλη μια φορά, επιβεβαιώθηκε ότι κρίσιμος κρίκος που μπορεί να συν-

δέσει αυτόν τον αγώνα είναι τα Εργατικά Κέντρα και τα μεγάλα σωματεία σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα που υπάρχουν στους νομούς. Αυτό επιβεβαιώνει η πείρα που διαμορφώθηκε με τις αγροτικές κινητοποιήσεις: Η αλλαγή των συσχετισμών σε Εργατικά Κέντρα και σε Ομοσπονδίες, η αλλαγή του συσχετισμού στον δημόσιο τομέα, που συνέβαλε ώστε με απόφαση του Συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ να κηρυχθεί απεργία για τον κρατικό προϋπολογισμό και τη στήριξη των αγροτικών μπλόκων, όλα αυτά συνέβαλαν αποφασιστικά στη διαμόρφωση κοινής δράσης της εργατικής τάξης με τα σύμμαχα στρώματα. Πιο αποτελεσματικά βήματα έγιναν στη Θεσσαλία, όπου κλιμακώθηκε απεργιακός πανθεσσαλικός αγώνας με τις αιχμές ενάντια στον προϋπολογισμό της κυβέρνησης, στην ΕΕ και συνολικότερα στη στρατηγική του κεφαλαίου. Σε αυτόν τον αγώνα μπήκαν εκτός από τα μπλόκα των αγροτών και άλλοι φορείς του κινήματος, αυτοαπασχολούμενων, φοιτητών και μαθητών, γυναικών.

Πρέπει να περάσει ένας τέτοιος μόνιμος προσανατολισμός δουλειάς, ειδικά στα Εργατικά Κέντρα όπου έχουμε την πλειοψηφία, σε Ομοσπονδίες με μεγαλύτερη επίδραση (π.χ. οικοδόμων, τροφίμων - ποτών, εμπορίου), σε αντίστοιχα τμήματα λαϊκών στρωμάτων, σε σωματεία που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, να μεγαλώσει η επαφή με φορείς του λαϊκού κινήματος (αγρότες, αυτοαπασχολούμενους, φοιτητές - μαθητές), με επεξεργασμένο περιεχόμενο, μορφές και πλαίσια πάλης που θα φωτίζουν τις αιτίες και την προοπτική. Σε αυτήν την κατεύθυνση συμβάλλουν οι πιο περιορισμένες κοινές δράσεις σε επίπεδο πόλης ή νομού για τα οξυμένα προβλήματα που βασανίζουν τον λαό μας.

Βασικά μέτωπα πάλης που ανοίξαμε το προηγούμενο διάστημα και συνεχίζουν να αποτελούν κρίκο για τον συντονισμό και τη συσπείρωση μαζικών φορέων και ευρύτερων λαϊκών δυνάμεων είναι:

- ▶ Η υπεράσπιση του εργατικού - λαϊκού εισοδήματος, των μέτρων υγείας και ασφάλειας στους χώρους εργασίας, ενάντια στην ακρίβεια, τη φοροληστεία και τα χαράτσια, κόντρα στις κατευθύνσεις της ΕΕ, των κυβερνήσεων και του κεφαλαίου για μείωση των κοινωνικών δαπανών μπροστά στη στροφή για την πολεμική οικονομία.

- ▶ Η πάλη ενάντια στην εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τις συνέπειες από τη συμμετοχή της χώρας μας στους ευρωΝΑΤΟικούς σχεδιασμούς.

- ▶ Ο αγώνας για αναβαθμισμένες αποκλειστικά δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες Υγείας, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας φροντίδας, ολόπλευρης προστασίας των παιδιών, στήριξης της αξιοπρεπούς διαβίωσης των ηλικιωμένων και των Ατόμων με Αναπηρία, των χρονίως πασχόντων.

- ▶ Ο αγώνας για αποκλειστικά δημόσιο δωρεάν σχολείο και πανεπιστήμιο, θέτοντας στο επίκεντρο το περιεχόμενο σπουδών, τα ζητήματα υποδομής, την πάλη ενάντια στους ταξικούς φραγμούς.

- ▶ Η υπεράσπιση του δικαιώματος στη στέγη, για φτηνή και ποιοτική κατοικία με ευθύνη του κράτους, κόντρα στους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις, τα δυσβάσταχτα ενοίκια.

- ▶ Τα μέτρα για αντιπλημμυρική, αντιπυρική, αντισεισμική θωράκιση, για την προστασία της ανθρώπινης ζωής.

- ▶ Ο αγώνας για την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των εργαζομένων, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό, την ψυχαγωγία, τις διακοπές κ.λπ.

Για την κομματική παρέμβαση στους βιοπαλαιστές αγρότες

Η πείρα των πρόσφατων αγροτικών κινητοποιήσεων επιβεβαιώνει ορισμένα κρίσιμα συμπεράσματα για την κομματική παρέμβαση:

1. Η σημασία έγκαιρης αξιολόγησης των διαθέσεων των αγροτών στη βάση συσσωρευμένων και οξυμένων προβλημάτων. Πηγή αυτής της αξιολόγησης αποτελούν οι κομματικές δυνάμεις –οργανωμένες και συνεργαζόμενες– πρωτίστως οι αγροτοσυνδικαλιστές, η σχέση τους με ευρύτερες αγροτικές δυνάμεις, κυρίως μέσα από διαδικασίες του οργανωμένου κινήματος, π.χ. συνελεύσεις, συσκέψεις κ.ά. των Αγροτικών Συλλόγων και Ομοσπονδιών, της πανελλαδικής τους συσπείρωσης στη μορφή της ΠΕΜ.

2. Η ανάληψη καλά σχεδιασμένων πρωτοβουλιών έκφρασης αγωνιστικών διαθέσεων, η αποδοχή των πρωτοβουλιών και η διαμόρφωση προγραμματισμένων κινητοποιήσεων ως σχεδιασμός - αποφάσεις των διαδικασιών του οργανωμένου αγροτικού κινήματος.

3. Η επεξεργασία πλαισίου πάλης, που, αφενός αναδεικνύει τα κοινά προβλήματα - κοινές διεκδικήσεις διαφορετικών τμημάτων των αγροτών (γεωργών, κτηνοτρόφων, μελισσοκόμων, αλιέων ή και διαφορετικών τμημάτων των γεωργών με βάση την καλλιέργεια - τον χώρο), αφετέρου ανάγει το επιμέρους πρόβλημα στο γενικότερο.

Η διαδικασία αυτή απαιτεί επιστημονική υποστήριξη από κομματικό επιτελείο, εκπαίδευση των κομμουνιστών αγροτοσυνδικαλιστών, συνεχή αλληλεπίδραση της κομμουνιστικής σκέψης και ανάλυσης με την εμπειρία των δυσαρεστημένων, δυνάμει μαχόμενων αγροτικών δυνάμεων.

Το καλά επεξεργασμένο πλαίσιο πάλης είναι προϋπόθεση ενοποίησης του κινήματος. Η αντιμονοπωλιακή αιχμή του είναι αυτή που αναμετρείται με την προσπάθεια να περιοριστεί ο αγώνας σε μια στενή «αντικυβερνητική κατεύθυνση», αλλά και να αντιμετωπίζεται η παρέμβαση από δυνάμεις της καπιταλιστικά οργανωμένης αγροτικής παραγωγής, που συγκυριακά μπορεί να αντιπαρατίθενται στην κυβέρνηση.

Η διαμόρφωση και στήριξη του πλαισίου πάλης, αλλά και η με μαχητικές ενέργειες προώθησή του απαιτεί συνεχώς επεξεργασμένο ιδεολογικό - πολιτικό αγώνα μέσα στο κίνημα, με δεδομένο ότι οι δυσαρεστημένες αγροτικές μάζες – όπως άλλωστε και οι εργατικές– αγωνίζονται χωρίς να αντιλαμβάνονται τις βαθύτερες κοινωνικές - οικονομικές - πολιτικές αιτίες των προβλημάτων τους. Όσο πιο μαζική είναι η λαϊκή αγροτική δυσaréσκεια τόσο πιο έντονη είναι η διάχυση διεκδικήσεων συνδεδεμένων με απατηλές πολιτικές διεκδικήσεις, π.χ. αναζήτηση πολιτικής στήριξης της εγχώριας αγροτικής παραγωγής μέσα στην ΕΕ με σχετική αναθεώρηση της ΚΑΠ, για «εθνική διαπραγμάτευση» μέσα στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες ΝΑΤΟ, ΕΕ προς όφελος της εγχώριας βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής, με τη δήθεν «σωτηρία των αυτοαπασχολούμενων» κ.ά.

Η επιτυχημένη, όσο το δυνατό πιο διεισδυτική διεξαγωγή της ιδεολογικοπολιτικής πάλης μέσα από τις δομές και τις διαδικασίες του κινήματος απαιτεί πλούσια και επιχειρηματολογημένη, πυκνή αυτοτελή ιδεολογική - πολιτική παρέμβαση του Κόμματος. Προϋποθέσεις της είναι να διεξάγεται από περισσότερες Κομματικές και ΚΝίτικες δυνάμεις, όχι μόνο από τους κομμουνιστές αγρότες, όπου είναι περιορισμένες οι δυνάμεις μας.

Στην εμπειρία των αγροτών μετρά η έκφραση έμπρακτης αλληλεγγύης από το Κόμμα, την ΚΝΕ, με όλους τους τρόπους και τα μέσα που διαθέτουν, αλλά και από το ταξικά προσανατολισμένο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτή η θετική εμπειρία μπορεί και πρέπει να επεκταθεί πανελλαδικά σε κάθε αγροτική περιοχή, να εμπεδωθεί και να εξελιχτεί σε φύτρα πραγματικής Κοινωνικής Συμμαχίας της εργατικής τάξης με τις λαϊκές αγροτικές δυνάμεις και τα λαϊκά τμήματα των αυτοαπασχολούμενων στις πόλεις.

Στοιχείο της κλιμάκωσης των αγώνων είναι και να γίνονται βήματα στη συνειδητοποίηση των αδιεξόδων του καπιταλισμού, στη συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας και των προϋποθέσεων ταξικής - λαϊκής σύγκρουσης για την ανατροπή της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας - εξουσίας, για την εργατική εξουσία με τη στήριξη των βιοπαλαιστών αγροτών. Να ζυμώνεται και να συνειδητοποιείται ευρύτερα πως η κρατική στήριξη του αγροτοπαραγωγού προϋποθέτει επιστημονικό κρατικό σχεδιασμό των κοινωνικοποιημένων μέσων παραγωγής, πως απαλλαγή του αγροτοπαραγωγού από τη μέγγενη του βιομήχανου, του εμπόρου, της τράπεζας προϋποθέτει να καταργηθεί και η αγοραπωλησία της γης. Να συνειδητοποιείται ότι «για να μη φύγει ο αγρότης από τη γη “του” που τη χρησιμοποιεί ως μέσο παραγωγής» είναι απαραίτητο να υπάρχει σοσιαλιστικό κράτος, που θα εξασφαλίζει υποδομές προστασίας από φυσικές καταστροφές, θα εισάγει νέες τεχνολογίες - μηχανήματα - οργάνωση που θα προστατεύουν παραγωγό και παραγωγή, θα ανεβάζουν το βιοτικό επίπεδο, θα αυξάνουν τον ελεύθερο χρόνο του, πλουτίζοντας τα ενδιαφέροντά του και δίνοντας διέξοδο στις αναζητήσεις μιας πολύπλευρης δράσης και ζωής. Αυτό απαιτεί και μια άλλου τύπου συνεταιριστική οργάνωση ως συμπληρωματική της σοσιαλιστικά οργανωμένης μεγάλης αγροτικής - κτηνοτροφικής μονάδας, απευθείας συνδεδεμένης με τη σοσιαλιστική βιομηχανία και το κρατικό εμπόριο.

Σε τελευταία ανάλυση, η διαφωτιστική μας δουλειά στους αγρότες να συμβάλλει, ώστε να μη φοβούνται την κατάργηση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, να αντιληφθούν τα πλεονεκτήματα της σοσιαλιστικής ιδιοκτησίας ακόμα και στη γη. Μόνο σε αυτήν τη βάση μπορεί να οικοδομείται μια αγωνιστική σχέση με αγροτικές δυνάμεις σε αντιπαράθεση και απεμπλοκή από αυταπάτες για αλλαγή κυβερνητικής πολιτικής με πολιτική στήριξη άλλων αστικών κομμάτων, σε απεμπλοκή από την αναζήτηση μιας «καλύτερης» ΚΑΠ, δήθεν προς το συμφέρον του ατομικού αγροτοπαραγωγού, κτηνοτρόφου, μελισσοκόμου, αλιέα.

Για την κομματική παρέμβαση στο κίνημα των αυτοαπασχολούμενων των πόλεων

Η δουλειά του Κόμματος στους αυτοαπασχολούμενους επαγγελματίες των πόλεων πρέπει να αναμετρηθεί με σημαντικές υποκειμενικές αδυναμίες που αφορούν:

- ▶ Τη μη συνδικαλιστική οργάνωση δυνάμεων που πολιτικά συσπειρώνονται με το Κόμμα, αλλά που οι ΚΟΒ δεν αναπτύσσουν συγκεκριμένη δουλειά ένταξής τους στο συνδικαλιστικό κίνημα.

- ▶ Τη μη χρέωση κομματικών μελών αυτοαπασχολούμενων για την ειδική συνδικαλιστική δουλειά στους αυτοαπασχολούμενους, αλλά και την εξειδικευμένη ιδεολογικοπολιτική δουλειά, ενώ συχνά αξιοποιούνται σε άλλες χρεώσεις της γενικότερης δουλειάς.

► Την έλλειψη καθοδηγητικής φροντίδας για την άσκηση και εξειδίκευση καθοδηγητικών στελεχών για τη δουλειά με τους αυτοαπασχολούμενους και κατ' επέκταση την έλλειψη Βοηθητικών Επιτροπών στα Όργανα και την αδυναμία σωστής οργάνωσης Κομματικών Ομάδων για τους φορείς των αυτοαπασχολούμενων.

Χρειάζεται να αντιμετωπιστεί η αδυναμία σε όλους τους κλάδους αυτοαπασχολούμενων επεξεργασίας των συνεπειών της καπιταλιστικής στρατηγικής, την οποία υπηρέτησαν όλα τα αστικά κόμματα, με προσαρμογές σε κρίσιμες συνθήκες, π.χ. πανδημία. Κυρίως, η εξειδικευμένη προσαρμογή της κομματικής παρέμβασης έως τις ΚΟΒ.

Η ανάκαμψη, έστω και συγκυριακή, δημιουργεί προσδοκίες, αποπροσανατολίζει από την ανάγκη ενεργού ένταξης στη συνδικαλιστική δράση. Την ίδια στιγμή όμως δεν οδηγεί σε μια ποιότητα ζωής με ελεύθερο χρόνο, με διάθεση γενικότερης κοινωνικής δράσης.

Απ' όλ' αυτά προκύπτει ότι η σύνδεση της ιδεολογικής - πολιτικής δουλειάς στους αυτοαπασχολούμενους πρέπει να γίνεται στη βάση μόνιμων αντιφατικών χαρακτηριστικών τους, όπως έλλειψη ελεύθερου χρόνου, διαρκής αβεβαιότητα, εξάρτηση (μέσω πιστώσεων κ.λπ.) από μονοπώλια, χρέος στην εφορία, στο Ασφαλιστικό Ταμείο, αδυναμία προσαρμογής στις τεχνολογικές τσιμπίδες του εκσυγχρονισμένου φορολογικού μηχανισμού.

Η ιδεολογική - πολιτική δουλειά δεν μπορεί να είναι γενική. Πρέπει να παίρνει υπόψη τις ειδικές συνθήκες σε κάθε κλάδο, στους οποίους υπάρχουν μεγάλες διαφοροποιήσεις ως προς το πώς βιώνουν την πίεση από τα μονοπώλια, τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις καθώς και το πώς προσλαμβάνουν τις δικές μας θέσεις αυτοαπασχολούμενοι επαγγελματίες και επιστήμονες. Για να μπορεί να γίνεται παρέμβαση με βάση το Πρόγραμμά μας προκύπτει η ανάγκη σταθερής σύνδεσης των προβλημάτων των αυτοαπασχολούμενων με τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής οικονομίας ως μόνης εναλλακτικής σε αντιπαράθεση με την καπιταλιστική οικονομία.

Για τη δράση των κομμουνιστριών στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα (ΟΓΕ)

Από το 21ο Συνέδριο έγιναν βήματα στη δράση των κομμουνιστριών στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα. Υπήρξε προσανατολισμός των καθοδηγητικών οργάνων για την ενίσχυση της συμμετοχής των γυναικών κομματικών μελών, κυρίως λόγω της πιο βαθιάς κατανόησης από τις κομμουνίστριες του χαρακτήρα της ΟΓΕ.

Έγιναν ορισμένα βήματα στην άνοδο της συσπείρωσης γυναικών εργατικής - λαϊκής ένταξης και καταγωγής στους Συλλόγους και τις Ομάδες της, στη συγκρότηση νέων Ομάδων της ΟΓΕ. Ταυτόχρονα, όμως, μεγαλώνουν και οι απαιτήσεις, ώστε να ανέβει η ικανότητα των γυναικείων κομματικών μελών να δουλεύουν με πλατύτερες μάζες γυναικών των εργατικών -λαϊκών δυνάμεων, που δεν συμμετέχουν στα σωματεία και τους Συλλόγους τους. Η ουσιαστική συμμετοχή των κομμουνιστριών σε όλη τη δραστηριότητα των Γυναικείων Συλλόγων και Ομάδων της ΟΓΕ –και όχι η τυπική στις εκλογές για ΔΣ– είναι προϋπόθεση για την προσέλκυση στο κίνημα νέων δυνάμεων γυναικών.

Επιβεβαιώνεται ότι όλα αυτά συνδέονται με τη στήριξη από τα καθοδηγητικά όργανα των Κομματικών Ομάδων των Συλλόγων Γυναικών της ΟΓΕ, ώστε να ανταποκριθούν σε συνθήκες αντιφατικής εξέλιξης της συμμετοχής των γυναικών στην κοινωνική εργασία, της άρσης κάποιων ανισοτιμιών και ταυτόχρονα της διαμόρφωσης νέων ανισοτιμιών ή και ιδιαίτερων αναγκών. Ταυτόχρονα, απαιτείται προσανατολισμός για ουσιαστική συζήτηση των θέσεων για τη γυναικεία ισοτιμία, ώστε να γίνονται δύναμη διεκδικητικής δράσης για τα προβλήματα των γυναικών, που να απευθύνεται και να συσπειρώνει, να μαχητικοποιεί νέες δυνάμεις.

Η στάση των κομμουνιστριών χρειάζεται να εξασφαλίζει τακτική και ουσιαστική λειτουργία των ΔΣ των Συλλόγων και Ομάδων της ΟΓΕ και «ζωντανές» Γενικές Συνελεύσεις. Απαιτείται δημιουργικό πνεύμα από τις κομμουνίστριες, για να ξεπερνιούνται δυσκολίες που συναντούν στις συνεδριάσεις των ΔΣ, ως απόρροια και των σύγχρονων όρων εργασίας και ζωής των γυναικών, με τα ελαστικά και ακατάστατα ωράρια και με την ευθύνη των παιδιών στις πλάτες των νέων μητέρων. Απαιτείται εμπιστοσύνη στις προτάσεις - πρωτοβουλίες και ανάθεση ευθύνης σε όλα τα μέλη των ΔΣ Συλλόγων και Ομάδων.

Η πείρα δείχνει ότι χρειάζεται να ενθαρρύνονται οι γυναίκες που συσπειρώνονται να εκφράζουν απορίες, σκέψεις, προβληματισμούς, προτάσεις, για να αναπτύσσεται η διαπάλη με τις σύγχρονες αστικές και μικροαστικές αντιλήψεις για το γυναικείο ζήτημα και το φεμινιστικό κίνημα, να συνειδητοποιούνται οι ριζοσπαστικές διεκδικήσεις και τα αιτήματα, να αποφασίζονται οι αγωνιστικές πρωτοβουλίες και πολύμορφες παρεμβάσεις, που θα διευρύνουν τους δεσμούς με τις γυναίκες των λαϊκών δυνάμεων.

Εκτιμάμε ότι η κοινή δράση της ΟΓΕ με φορείς της Κοινωνικής Συμμαχίας του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος, του αγροτικού, των αυτοαποσχολούμενων, του φοιτητικού, άλλων επιμέρους κινήματων χρειάζεται να γίνει πιο ουσιαστική, ώστε να συμβάλει στην ανάπτυξη της μαζικότητας των εκδηλώσεων και των μορφών πάλης, όπως και στην καλύτερη γνώση των κοινών προβλημάτων και των αιτιών τους.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΑ ΜΕΤΩΠΑ

Στην Εκπαίδευση

Οι δυνάμεις του Κόμματος και της ΚΝΕ παρεμβαίνουν στους χώρους της Εκπαίδευσης με σύνθετη και πρωτοπόρα δράση. Αναδεικνύουν με επιχειρήματα τις ταξικές αιτίες των προβλημάτων, τις σύγχρονες ανάγκες και δυνατότητες που προκύπτουν από την ανάπτυξη της επιστήμης, ασκούν διαπάλη με παλιά και σύγχρονα αστικά φιλοσοφικά ρεύματα και ιδεολογήματα, οργανώνουν και συσπειρώνουν ευρύτερες λαϊκές και νεανικές δυνάμεις σε κατεύθυνση ρήξης με τις εκάστοτε κυβερνητικές επιλογές, για να μπαίνουν εμπόδια και να αποσπώνται κατακτήσεις που μπορούν να δώσουν αυτοπεποίθηση για τη δύναμη της λαϊκής - νεανικής πάλης.

Το επόμενο διάστημα, βασικό καθήκον του Κόμματος και της ΚΝΕ στους χώρους της Εκπαίδευσης είναι να ανοίξει σε όλες τις βαθμίδες συζήτηση και δράση στη βάση της ενότητας παιδεία - οικονομία - κοινωνία - ιδεολογία, δηλαδή με τη στρατηγική του.

Συνεχίζουμε, οργανώνουμε και σταθεροποιούμε την πλούσια πολυθεματική και πολύμορφη παρέμβαση με επίκεντρο το σχολείο, το μάθημα και τις άλλες δραστηριότητες που διεξάγονται σε αυτό. Αναβαθμίζουμε την ολόπλευρη καθοδηγητική στήριξη και τη διατμηματική συνεργασία, επικεντρώνοντας στους εκπαιδευτικούς και στις μαθητικές δυνάμεις της ΚΝΕ.

Συμβάλλουμε πιο αποφασιστικά, ώστε στο σύνολο των ΚΟΒ και των ΟΒ στα Πανεπιστήμια να χτίζεται η υπεροχή, στηριγμένη στη μαρξιστική μόρφωση, στην ικανότητα παρακολούθησης του αντικειμένου σπουδών και ανάπτυξης κριτικής σκέψης. Ο ολοκληρωμένος σχεδιασμός μας πρέπει να περιλαμβάνει το πρόγραμμα σπουδών, την παρέμβαση στο επιστημονικό αντικείμενο, τη διαμόρφωση ενός βασικού υπόβαθρου γνώσης, για να αναπτυχθεί η κριτική στάση, τη σύνδεση της δράσης για τα εργασιακά - επαγγελματικά δικαιώματα, την καλλιέργεια κριτηρίων για τον ρόλο του επιστήμονα.

Στην Υγεία

Το ΚΚΕ θέτει στο επίκεντρο της δράσης του τα ζητήματα της υγείας του λαού ως μετώπου πάλης που ενισχύει τα χαρακτηριστικά της Κοινωνικής Συμμαχίας ανάμεσα στους υγειονομικούς, στους εργαζόμενους σε κρίσιμους τομείς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, τους αυτοαπασχολούμενους, τη νεολαία, τις γυναίκες εργατικής - λαϊκής ένταξης ή καταγωγής.

Σταθερό μέτωπο πάλης του Κόμματος αποτελεί η παρέμβαση στα ζητήματα αναπηρίας και χρόνιας πάθησης, Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, που άπτονται συνολικότερα των αναγκών της εργατικής - λαϊκής οικογένειας.

Η απάντηση, για να αξιοποιηθούν οι σύγχρονες δυνατότητες της επιστήμης, για να ζει ο λαός περισσότερο και καλύτερα, βρίσκεται στην ανατροπή του καπιταλισμού, στην πάλη για τη νέα σοσιαλιστική οργάνωση της κοινωνίας και της οικονομίας, όπου οι άμεσοι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου θα απολαμβάνουν τα αποτελέσματα της εξέλιξης στην ιατρική επιστήμη και έρευνα.

Η επιστήμη και η τεχνολογία μπορούν σήμερα να προσφέρουν πολλά στον άνθρωπο: Πρόληψη νοσημάτων, μακροζωία, καλύτερη ποιότητα ζωής. Τα όποια επιστημονικά επιτεύγματα όμως δεν αξιοποιούνται προς όφελος της πρόληψης και της δωρεάν περίθαλψης και αποκατάστασης, αλλά προς όφελος της κερδοφορίας των λίγων, για να βαθαίνει η εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, επιδιώκοντας να ξεπεραστούν τα βιολογικά όρια του ανθρώπινου οργανισμού. Το ΚΚΕ παλεύει για τη σοσιαλιστική οργάνωση του συστήματος Υγείας όπου:

- ▶ Η Υγεία αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα και όχι εμπόρευμα.
- ▶ Η επιστημονική γνώση αξιοποιείται κεντρικά, με σχεδιασμό, για την κάλυψη των λαϊκών αναγκών.
- ▶ Το φάρμακο, η έρευνα, οι δομές πρωτοβάθμιας - δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας περίθαλψης, η πρόληψη, εντάσσονται σε ένα ενιαίο, αποκλειστι-

κά δημόσιο σύστημα Υγείας - Πρόνοιας και κοινωνικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής – δηλαδή στο πλαίσιο της εργατικής εξουσίας.

► Ο εργαζόμενος δεν αντιμετωπίζεται ως κόστος, αλλά ως δημιουργός του πλούτου, δικαιούται και απολαμβάνει τη ζωή και την υγεία του, τη δική του και της οικογένειάς του.

Για το περιβάλλον και την πολιτική προστασία

Η αστική πολιτική για το περιβάλλον κινείται στον δρόμο υλοποίησης των κατευθύνσεων της ΕΕ για την «πράσινη μετάβαση» με κεντρικούς άξονες τη διασφάλιση της κερδοφορίας των νέων «πράσινων επενδύσεων», την παραπέρα εμπορευματοποίηση (π.χ. νερά, απόβλητα, δάση), την αξιολόγηση και διαχείριση των κινδύνων με βάση την αρχή του κόστους - οφέλους για το κεφάλαιο και το κράτος του και την ευρεία προώθηση των αστικών αναπλάσεων για τις ανάγκες του κεφαλαίου, ενώ ξεχωρίζει και η υπαγωγή της Πολιτικής Προστασίας στο πλαίσιο της πολεμικής οικονομίας (με άξονα τη ΝΑΤΟική ανθεκτικότητα). Η κρατική πολιτική εστιάζει επίσης στην αξιοποίηση της λεγόμενης κλιματικής κρίσης και της λειψυδρίας για να προχωρήσει τους σχεδιασμούς της και αξιοποιεί ιδιαίτερα την «ατομική ευθύνη» ως εργαλείο έμμεσης εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης, αλλά και ως ιδεολογικό εργαλείο.

Η παρέμβασή μας, σε αντιδιαστολή με προσεγγίσεις άλλων δυνάμεων στα ζητήματα του περιβάλλοντος που αντιμετωπίζουν «σημειακά» και αποσπασματικά το περιβάλλον και την καταστροφή του, εστιάζει στην ανάδειξη των πραγματικών αιτιών δημιουργίας και όξυνσης των περιβαλλοντικών προβλημάτων, στο καπιταλιστικό κέρδος και την εξουσία του κεφαλαίου και στον εχθρικό για τον λαό χαρακτήρα του αστικού κράτους, στο διαχρονικό πλαίσιο υποταγής του περιβάλλοντος στην κερδοφορία του κεφαλαίου και τη σχετική πολιτική της ΕΕ, φωτίζοντας τις αρνητικές συνέπειες για τον λαό από τα αστικά σχέδια για το περιβάλλον. Αναδεικνύουμε τον πραγματικό χαρακτήρα του μηχανισμού της Πολιτικής Προστασίας ως στοιχείου της στρατηγικής της λεγόμενης «εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης» και του ΝΑΤΟ. Αντίστοιχα και του μηχανισμού RESC-EU της ΕΕ, που στην πραγματικότητα παγιώνει και διαιωνίζει τις ελλείψεις σε υποδομές πυρόσβεσης, ανακυκλώνει με διάφορα μπαλώματα τα τεράστια κενά σε αυτόν τον τομέα. Κεντρικός άξονας της παρέμβασής μας είναι η προβολή της υπεροχής του σοσιαλισμού για τη διασφάλιση της ισόρροπης σχέσης της παραγωγής και της κοινωνικής ζωής με το περιβάλλον, στον αντίποδα του καπιταλιστικού συστήματος και της στρατηγικής του κεφαλαίου και της ΕΕ.

Παράλληλα, αξιοποιούμε την οργανωμένη δράση μας για την προστασία της ζωής και της λαϊκής περιουσίας από καταστροφές σε κατοικημένες περιοχές, αξιοποιώντας την πείρα των προηγούμενων χρόνων ως εργαλείο για να προβάλλουμε την πολιτική μας, το Πρόγραμμα του ΚΚΕ. Η πείρα αποδεικνύει πως όταν ως πρωτοπορία μπαίνουμε μπροστά στη μάχη, μπορούμε τόσο να προσανατολίσουμε το κίνημα στην κατεύθυνση συλλογικής διεκδίκησης και κινητοποίησης, να καλλιεργήσουμε τη λαϊκή αλληλεγγύη όσο και να προβάλλουμε με αποτελεσματικότητα τις θέσεις μας.

Για τον Πολιτισμό

Επιβεβαιώνεται μέσα και από τον Πολιτισμό ο ανατρεπτικός και ριζικά διαφορετικός χαρακτήρας του Κόμματός μας από αυτόν των αστικών κομμάτων, που δεν αναπτύσσουν ούτε στοιχειώδη πολιτιστική δραστηριότητα, καθώς καλύπτονται από την κυρίαρχη αστική ιδεολογία και αισθητική.

Η πρωτοπόρα προοδευτική πολιτιστική δημιουργία συμβάλλει στη διαμόρφωση κοινωνικού ταξικού ριζοσπαστικού κριτηρίου, καλλιεργεί την αισθητική, εμπλουτίζει ποιοτικά την ανθρώπινη ζωή.

Η αξιοποίηση του Πολιτισμού στη δράση των Κομματικών Οργανώσεων επιβάλλει πρώτα απ' όλα τη συγκρότηση σταθερών Επιτροπών Πολιτισμού σε κάθε Οργάνωση Περιοχής.

Σημαντικός παράμετρος, για να εδραιωθεί και να εξελιχθεί η παρέμβαση του Κόμματος στον Πολιτισμό, είναι η ανάδειξη μιας νέας γενιάς καλλιτεχνών - δημιουργών και επιστημόνων στον χώρο της Τέχνης και της Λογοτεχνίας, που θα διαθέτουν υψηλή ειδίκευση και μαρξιστική μόρφωση.

Το επόμενο διάστημα, θα πρέπει να φροντίσουμε οι θέσεις και οι επεξεργασίες μας για την Τέχνη και τον Πολιτισμό να αφομοιωθούν από τις κομματικές δυνάμεις και να διαπεράσουν όλο το περιεχόμενο της μαζικής δουλειάς μας. Ως γραμμή συσπείρωσης στο κίνημα να αναδειχτεί η αντίληψή μας ότι ο Πολιτισμός δεν μπορεί να είναι εμπόρευμα και σε ημερήσια διάταξη να τεθεί το ερώτημα «πώς, τι, για ποιον και για ποιον σκοπό δημιουργεί ο καλλιτέχνης». Η θεωρητική γνώση στο αντικείμενο της Τέχνης, σε συνδυασμό με το πρωτοπόρο καλλιτεχνικό έργο και την πρωτοπόρα στάση στο κίνημα, είναι οι αναγκαίες συνθήκες για να ενισχυθούν το κύρος και η ικανότητα των δυνάμεών μας να συσπειρώνουν καλλιτέχνες και σωματεία στον αγώνα ενάντια στη βαρβαρότητα και τον απανθρωπισμό του ανθρώπου που φέρνει ο καπιταλισμός. Αυτές οι προϋποθέσεις αποκτούν σήμερα ακόμη μεγαλύτερη σημασία, με δεδομένη την επίδραση που μπορούν να ασκήσουν η Τέχνη και οι καλλιτέχνες στην εργατική τάξη και σε ευρύτερα λαϊκά στρώματα.

Για τη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό

Επιδιώκουμε όλη μας η δραστηριότητα να έρχεται σε κόντρα με την εμπορευματοποίηση του Αθλητισμού, και την αξιοποίησή του για την προβολή των αξιών και των προτύπων του καπιταλισμού, του ανταγωνισμού, της αστικής ιδεολογίας.

Η συνολική μας προσπάθεια γίνεται περισσότερο επιτακτική σήμερα, αν πάρει κανείς υπόψη ότι αναφερόμαστε σε έναν δομημένο χώρο που αφορά ένα σύνολο 500.000 περίπου ατόμων, που από διαφορετική θέση (αθλητές, προπονητές, μέλη ΔΣ, γονείς) έχουν συστηματική, αν όχι καθημερινή, επαφή και ενασχόληση με τον Αθλητισμό. Συνολικά, έχουμε να κάνουμε με παραγωγικές ηλικίες που κοινωνικοταξικά μας ενδιαφέρουν. Νέα ζευγάρια και νεολαία, όπου ξεκινάει η ενασχόληση από μικρές ηλικίες. Όλα αυτά είναι στοιχεία που δείχνουν ότι η λαϊκή οικογένεια κάνει αγώνα, για να κρατήσει τα παιδιά της σε επαφή με ένα άθλημα, παρ' όλες τις περικοπές που έχουν γίνει από πλευράς

κρατικής στήριξης, εκτιμώντας και την πλήρη υποβάθμιση της Φυσικής Αγωγής και της σωματικής δραστηριότητας στο σχολείο.

Στόχος μας είναι να διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις μιας πλατιάς συσπείρωσης στον χώρο του Σωματειακού Αθλητισμού, που να εκφράζει ανθρώπους σε επίπεδο Ομοσπονδιών, Ενώσεων και σωματείων από όλα τα αθλήματα, επιδιώκοντας να δυναμώσει το στίγμα της διεκδίκησης απέναντι στην εμπορευματοποίηση του Αθλητισμού.

Χρειάζεται να ενταχθεί η άθληση ως δικαίωμα και διεκδίκηση ευρύτερα στο οργανωμένο λαϊκό κίνημα, στους μαζικούς φορείς της νεολαίας. Η φυσική αγωγή για όλο τον πληθυσμό, ανεξαρτήτως ηλικίας, συμβάλλει στη σωματική και ψυχική υγεία.

Πάλη ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά και τις άλλες εξαρτήσεις

Αντιπαλεύουμε την πολιτική της αστικής τάξης και της ΕΕ, που πιστά έχουν υπηρετήσει μέχρι σήμερα όλες οι κυβερνήσεις στη χώρα μας, με αποτέλεσμα να έχουν κλείσει όλα τα θεραπευτικά προγράμματα, να αλλοιώνεται και να υποβαθμίζεται διαρκώς η ολοκληρωμένη θεραπεία των «στεγνών θεραπευτικών προγραμμάτων», να ενισχύεται η πολιτική της «μείωσης της βλάβης» (υποκατάστατα, Χώροι Εποπτευόμενης Χρήσης).

Εντείνουμε την πάλη ενάντια στα ναρκωτικά και τις άλλες εξαρτήσεις, όπως είναι το αλκοόλ, ο τζόγος, η εξάρτηση από το διαδίκτυο κ.ά.

Αντιπαλεύουμε την υποβάθμιση της Πρόληψης κατά των εξαρτήσεων με αλλοίωση του περιεχομένου της, που προωθεί η αστική τάξη, με την «υγιή χρήση», τον «λειτουργικό χρήστη», οδηγώντας παράλληλα τα 75 Κέντρα Πρόληψης της χώρας μας σε κλείσιμο.

Σήμερα, απαιτείται ένα διευρυμένο κίνημα, με αιτήματα που θα αντιπαλεύουν τις αιτίες που γεννούν και αναπαράγουν το κοινωνικό φαινόμενο των εξαρτήσεων. Τα μέλη του ΚΚΕ και της ΚΝΕ πρέπει να πρωτοστατήσουν σ' αυτό το κίνημα, να μαζικοποιήσουν και να διευρύνουν τη δράση του Εθνικού Συμβουλίου Κατά των Ναρκωτικών (ΕΣΥΝ). Να ενταθεί η δράση μας για το μέτωπο ενάντια στις εξαρτήσεις στους Συλλόγους Γονέων, στους Συλλόγους των Εκπαιδευτικών, στα εργατικά σωματεία, στους Αθλητικούς και Πολιτιστικούς Συλλόγους.

Χρειάζεται να ενισχυθεί η μελέτη μας, ως Κόμμα, και η διαμόρφωση πλαισίου πάλης και αιτημάτων, στις συνέπειες και των συμπεριφορικών εξαρτήσεων (διαδίκτυο, Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, τζόγος) στη διαμόρφωση συνείδησης και δράσης στους νέους ανθρώπους, αλλά και πώς διαμορφώνεται αντίληψη ανοχής από ανθρώπους που κάνουν περιστασιακή ή και καθόλου χρήση, γεγονός που επιδρά πολλαπλασιαστικά και βαραίνει αρνητικά στην εξοικείωση με αυτές, ενάντια στην επικίνδυνη και αποπροσανατολιστική θεωρία για το δικαίωμα στην ελεύθερη επιλογή εξαρτήσεων ως «αυτοδιάθεση του σώματος».

1. Να προχωρήσει με πιο γρήγορους ρυθμούς η μελέτη και συγγραφή του Δοκιμίου Ιστορίας του ΚΚΕ για την περίοδο 1974 - 1991.

2. Διοργάνωση Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης ή Ευρείας Συνόδου της ΚΕ για τη δουλειά του Κόμματος στη νεολαία, το κίνημά της και την ολόπλευρη βοήθεια στην ΚΝΕ.

3. Με βάση το πλούσιο θεωρητικό, ιστορικό και εκλαϊκευτικό υλικό που διαμορφώσαμε τα προηγούμενα χρόνια, να επικαιροποιηθεί το σχέδιο αφομοίωσης και αυτοτελούς προβολής του Προγράμματος και βασικών πλευρών που βρίσκονται στην καρδιά του (αναγκαιότητα σοσιαλιστικής επανάστασης, σημασία συγκέντρωσης δυνάμεων γι' αυτήν, νομοτέλειες σοσιαλιστικής οικοδόμησης), ως κατεύθυνση ιδεολογικής δουλειάς στα Όργανα και στις ΚΟΒ. Να δοθεί έμφαση στην αναβάθμιση της ικανότητας διαπάλης με την αντίληψη για «εξανθρωπισμό του συστήματος» - δυνατότητας φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού. Επίσης, σχετικά με το τι κίνημα χρειάζεται για να νικήσει πραγματικά η εργατική τάξη, για τις προϋποθέσεις αντοχής στον σημερινό αρνητικό συσχετισμό, όταν δεν υπάρχουν άμεσα ορατά θετικά αποτελέσματα.

4. Ολοκλήρωση του τελευταίου μέρους της μελέτης για την ταξική διαστρωμάτωση, που περιλαμβάνει την εξειδίκευση ανά Περιφέρεια, τα επίκαιρα ζητήματα της διαπάλης και τα βαθύτερα συμπεράσματα για τον σχεδιασμό της ταξικής πάλης.

5. Διακριτό μελετητικό καθήκον με τη συμβολή αρμόδιων Τμημάτων και Οργανώσεων αποτελεί η συνεχής παρακολούθηση, επεξεργασία, γενίκευση και πρόβλεψη του συνόλου των πλευρών που αφορούν το ζήτημα της εξέλιξης του ιμπεριαλιστικού πολέμου και της διαρκούς στροφής στην πολεμική οικονομία. Αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για τη στήριξη της εύστοχης κομματικής ετοιμότητας, την παρέμβαση και τη συμβολή στην προσπάθεια ανασύνταξης του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος.

6. Να προχωρήσουν τα Επιστημονικά Συνέδρια της ΚΕ για τη λογοτεχνία.

7. Στο πλαίσιο της ερευνητικής προσπάθειας για τη μελέτη της σοσιαλιστικής οικοδόμησης κατά τον 20ό αιώνα, με βάση τη δουλειά που προηγήθηκε (εκδόσεις, ημερίδα της ΚΕ κ.λπ.), ιδιαίτερα σχετικά με το εποικοδόμημα και το σοσιαλιστικό κράτος:

▶ Να ολοκληρωθεί και να εκδοθεί το δεύτερο μέρος της μελέτης για τις αλλαγές στο Σοβιετικό Σύνταγμα, που περιλαμβάνει και τα συμπεράσματα. Να προχωρήσει και να εμπλουτιστεί η έρευνα με την αντίστοιχη πείρα της Γερμανικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας.

▶ Να προχωρήσει η μετάφραση - έκδοση βασικών έργων και η προσπάθεια κριτικής παρουσίασης της συζήτησης για το Δίκαιο και γενικότερα για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση στη Σοβιετική Ένωση.

▶ Να προχωρήσει το ζήτημα της μελέτης Λαϊκών Δημοκρατιών που δημιουργήθηκαν μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο καθώς και η πορεία της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

▶ Να σχεδιαστεί η μελέτη της επανάστασης στην Κίνα, της σοσιαλιστικής

οικοδόμησης και η πορεία της καπιταλιστικοποίησής της. Επίσης, να μελετηθούν οι εξελίξεις στην Κούβα.

8. Με βάση τις επιμέρους επεξεργασίες των προηγούμενων χρόνων για βασικές πλευρές του σύγχρονου διεθνούς ιμπεριαλιστικού συστήματος (ανάπτυξη παραγωγικών δυνάμεων - Τεχνητή Νοημοσύνη, πολεμική οικονομία και καπιταλιστική κρίση, ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις και επέκταση του ιμπεριαλιστικού πολέμου, σύγχρονο αστικό επιτελικό κράτος κ.λπ.), να προχωρήσει μια συνθετική μελέτη για τον ιμπεριαλισμό στον 21ο αιώνα, μια μελέτη που θα εξετάσει συνθετικά τις σύγχρονες μεταβολές στους υλικούς όρους και τις συνθήκες ζωής - εργασίας της εργατικής τάξης και την επίδρασή τους στη διαμόρφωση της ταξικής συνείδησης. Άμεσα δεμένη είναι η παρακολούθηση του αστικού προβληματισμού σε ΗΠΑ και κράτη - μέλη της ΕΕ σχετικά με την τάση μείωσης του οικονομικά ενεργού πληθυσμού, τις επιπτώσεις των δημογραφικών εξελίξεων στην ανταγωνιστικότητα στην παγκόσμια καπιταλιστική αγορά.

9. Αξιοποιώντας και την προηγούμενη, αποσπασματική, όμως θετική πείρα, να αναβαθμιστεί και να σταθεροποιηθεί η διατμηματική συνεργασία σε βασικά ζητήματα όπως:

- ▶ Η πρόβλεψη και μελέτη των νέων προβλημάτων και συνεπειών από την ένταξη της Τεχνητής Νοημοσύνης στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η προσπάθεια φιλοσοφικής γενίκευσης των επιστημονικών επιτευγμάτων και επεξεργασίας της γραμμής μας και της αναγκαίας προσαρμογής για τη διαπάλη στα ΑΕΙ - Ερευνητικά Κέντρα, αλλά και στο κίνημα. Αμέσως μετά το 22ο Συνέδριο να δρομολογήσουμε συνεδρίαση της ΚΕ για τα θέματα της Τεχνητής Νοημοσύνης.

- ▶ Η στήριξη της ΚΝΕ αλλά και όλου του Κόμματος στη διαπάλη με τον υποκειμενικό ιδεαλισμό σε όλες τις εκφάνσεις του, δηλαδή με τον ιστορικό αναθεωρητισμό, τον ατομικό δικαιωματισμό και τον αυτοπροσδιορισμό φύλου, ταυτότητας, με την ατζέντα του ευρωατλαντισμού περί συμπερίληψης και πολλαπλών ταυτοτήτων. Επίσης, στη μελέτη του τρόπου ζωής της σημερινής νεολαίας, που αφορά υπερβολική χρήση διαδικτύου, Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης, αντιδραστικών ή ψευδεπίγραφων «αντιεξουσιαστικών» θέσεων που διοχετεύονται μαζί με πολλών καναλιών. Η ανάδειξη των κομμουνιστικών αρχών και αξιών και της σημασίας της κομμουνιστικής διαπαιδαγώγησης σε αντιπαράθεση με τα αστικά πρότυπα για τη ζωή της νεολαίας.

- ▶ Η μελέτη για το Κομμουνιστικό Κόμμα στις σύγχρονες συνθήκες, σε συνδυασμό με τη βαθύτερη διερεύνηση των αιτιών της μακρόχρονης υποχώρησης του επαναστατικού εργατικού κινήματος σε σχέση με τις αναβαθμισμένες δυνατότητες ενσωμάτωσης της εργατικής τάξης. Η συνθετική προσπάθεια για την αναβάθμιση της διαπάλης στα ζητήματα που αφορούν το αστικό εποικισμό στις σύγχρονες συνθήκες.

- ▶ Η κριτική της αστικής πολιτικής για τη νεανική βία και παραβατικότητα.

- ▶ Η αναβάθμιση της διατμηματικής επεξεργασίας για την παρέμβασή μας στις Περιφέρειες και τους Δήμους.

- ▶ Η παρέμβασή μας στο ζήτημα του δημογραφικού και η διαπάλη με την αστική πολιτική.

- ▶ Οι μέθοδοι διδασκαλίας στην Α΄βάθμια και Β΄βάθμια Εκπαίδευση συνολικά και κατά επιστημονικό πεδίο.

► Η ολόπλευρη βοήθεια στην ΚΝΕ για την ενίσχυση της συζήτησης –σε σταθερή βάση– στα πανεπιστήμια γύρω από την ενότητα «περιεχόμενο σπουδών - ιδεολογία - οικονομία - εργασία».

► Η αντιπαράθεση με τα νέα κυβερνητικά μέτρα για το σχολείο και το «εθνικό απολυτήριο», αναδεικνύοντας την πρόταση του Κόμματος για το σχολείο των σύγχρονων αναγκών και δυνατοτήτων της εποχής μας.

► Η διαπάλη με τις σύγχρονες εκφάνσεις της θεωρίας περί «πατριαρχίας ως πηγής βίας κατά των γυναικών και καθυστέρησης συμμετοχής τους σε νέα εργασιακά αντικείμενα, σε όργανα διοίκησης» κ.λπ. Το ιδεολογικό μέτωπο για την ανισοτιμία της γυναίκας, την ταξικότητά του, τις νέες σύγχρονες ανάγκες της γυναίκας από ταξική σκοπιά να μην αφορά μόνο το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, την ΟΓΕ, τη στελέχωσή του, αλλά να διοχετεύεται και με ενίσχυση της συνεργασίας τους στα άλλα κοινωνικά κινήματα, στο εργατικό κίνημα.

► Η αναβάθμιση της διαπάλης με παρέμβαση σε θέματα Ιστορίας, πολιτισμού, ιδεολογίας των αστικών Μέσων Ενημέρωσης με την αξιοποίηση και συμπορευόμενων με το Κόμμα ακαδημαϊκών και επιστημόνων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στις θύελλες που έρχονται, σε έναν κόσμο που φλέγεται, μπορούμε να ανταποκριθούμε, με ΚΚΕ δυνατό, σταθερό σε κάθε δοκιμασία, έτοιμο στο κάλεσμα της Ιστορίας, για τον Σοσιαλισμό. Με την καθημερινή μας πράξη και στάση, μπορούμε να βάλουμε το μικρό μας επαναστατικό «λιθαράκι» μπροστά και στην επέτειο 110 χρόνων από την ίδρυση του ηρωικού Κόμματός μας.

Για την τελική απελευθέρωση της εργατικής τάξης και όλου του εργαζόμενου λαού, όλων αυτών που δημιουργούν την υλική και πνευματική αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας. Για να φτάσουμε έτσι στην κομμουνιστική κοινωνία της αρμονίας «από τον καθένα ανάλογα με τις ικανότητές του, στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του». Άλλωστε, η ίδια η πραγματικότητα της εξέλιξης της κοινωνίας δημιουργεί τις προϋποθέσεις, βαδίζει προς τα εκεί.

Σε αυτήν την απέραντη αλλά εντελώς συγκεκριμένη ιστορικά επιδίωξη στοχεύει αντικειμενικά ο σημερινός αγώνας και ο «επαναστατικός οργανωμένος τρόπος ζωής» των κομμουνιστών, σε αυτά τα θεμέλια στηρίζονται και οι Αποφάσεις του 22ου Συνεδρίου μας.

Με αυτές τις Αποφάσεις, με το Πρόγραμμά μας, απευθυνόμαστε στους εργάτες και υπαλλήλους του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, στους αυτοαπασχολούμενους ΕΒΕ και επιστήμονες, στους βιοπαλαιστές αγρότες, στους απόμαχους της δουλειάς συνταξιούχους, στους νέους και τις νέες, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές, στις γυναίκες, στους μετανάστες, σε όλο τον εργαζόμενο λαό, ανεξάρτητα από φυλή, καταγωγή, φύλο, σεξουαλικό προσανατολισμό, χρώμα, θρησκεία, να συμπορευτεί μαζί με το ΚΚΕ για την επαναστατική ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για τον σοσιαλισμό.

Το 22ο Συνέδριο του ΚΚΕ
31 Γενάρη 2026

